

உகவீடு

ஆசிரியத்துவ நோக்கு...

விலை ரூபா 50.00

ஆசிரியர் கற்கிறார்

வடக்கு கிழக்கு: க.பொ.த.சா பரிட்சைப்
பெறுபிறகு ஒரு நோக்கு
கல்வி உரிமை வெறும் கனவு

tAare
zameen
Par

வெளிவந்துவிட்டது கூடம் - 15

விலை: 100.00

தொடர்பு:
3, டொரிக்டன் அவனியூ
கொழும்பு 07
njhiyNgrp: 011 250 6272
kpd;dQ;ry;: koodam2006@gmail.com

ஆசிரியர் : தெ. மதுசூதனன்	ISSN 1888 - 1246
ஆசிரியர் குழு : பேராசிரியர். சபா. ஜெயராசா பேராசிரியர். சோ. சந்திரசேகரன்	அகவிழ் ஆசிரியத்துவ நோக்கு...
ஆலோசகர் குழு : முனைவர் மா. கருணாநிதி பேராசிரியர். மா. சின்னத்தம்பி பேராசிரியர். மா. செல்வராஜா திரு. தை. தனராஜ்	மாத இதழ்
நிர்வாக ஆசிரியர் : சாந்தி சச்சிதானந்தம்	இதழ் வடிவமைப்பு : த. மைதிலி
துணை நிர்வாக ஆசிரியர் : காசுபதி நடராஜா	அச்சு : சேமமடு பதிப்பகம் தொலைபேசி: 011-2472362
	வெளியீடு மற்றும் தொடர்புகள்: : AHAVILI 3, Torrington Avenue, Colombo - 07 Tel: 011-2506272 E-mail : ahavili2004@gmail.com ahavili2004@yahoo.com

உள்ளே...

□ அறிவை முகாமை செய்தல்	03
□ வடக்கு, கிழக்கு பாடசாலைகளில் க.பொ.த சாதாரணதரப் பரீட்சை...	06
□ ஆசிரியர் கற்கிறார்	15
□ தாரே ஜமீன் பர்	18
□ ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு தமிழ் கற்பிக்கும் போது ஏற்படும்...	21
□ கல்வி உரிமை வெறும் கனவு	25
□ படைப்பாற்றல் திறன் உடைய பிள்ளைகளை...	32
□ ஆசிரியர் அதிபர்களின் சம்பள உயர்வு குறித்து...	36

அகவிழியில் இடம் பெறும் கட்டுரைகளுக்கு அதன் ஆசிரியர்களே பொறுப்பு, கட்டுரைகளில் காணப்படும் கருத்துக்கள் "அகவிழி"யின் கருத்துக்கள் அல்ல.

ஆசிரியரிடமிருந்து...

மாற்று வழிமுறைகளைக் கண்டுபிடிக்கும்...

கடந்த இதழில் 'இயக்கக் கற்றல்' தொடர்பில் எழுச்சி பெற்றுள்ள அண்மைக்கால ஆய்வு வெளிப்பாடுகளை பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா எழுதியிருந்தார். இந்த கட்டுரை எமது சிந்தனையில் கற்றல் கற்பித்தல் செயல்முறையில் புத்தாக்கமான கூறுகளை அடையாளம் காட்டியுள்ளது. இருப்பினும் உடல் உள்ள இணைப்புக்கற்றல் செயல்முறைக்கான பொதுவெளி, யதார்த்தம் மற்றும் சாத்தியப்பாடுகள் எவ்வாறு சாதகமாக உள்ளன என்பது பற்றிய அடிப்படை கேள்விகளும் இங்கு எழாமல் அல்ல.

வன்னிப்பெருநிலப்பரப்பில் ஏற்பட்ட போர் நடவடிக்கைகள் மிக மோசமான வலிகளை, துன்பங்களை மற்றும் இழப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்தப் பாதிப்புக்கள் சமையல் வடுக்கள் யாவும் இந்தத் தலைமுறையிலும் இன்னும் நிலைத்து வரும்.

ஆகவே உடல் உள்ள இணைப்புக்கற்றல் சாத்தியமற்றுப்போகும் நிலைமைகள் தான் இங்கு முழுமையாக உள்ளன. இந்த போக்கை மாற்றியமைக்கும் கல்விச் செயல்முறைகள் இன்னும் இன்னும் விரிவாக்கம் பெறவேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளன.

போரியல் காரணிகளால் சமூக உட்கட்டமைப்பு முழுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக பாடசாலைகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மக்கள் வாழ்விடங்களில் இருந்து இடம்பெயர்ந்துள்ளார்கள். பாடசாலைகள் இயங்கமுடியாமல் உள்ளன. பொதுவில் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புகின்ற தள்ளுகின்ற விசையாக பிள்ளைகளின் வீட்டுச்சூழலே அமைகின்றது. ஆனால் தற்போது வீட்டுச்சூழல் இவற்றிற்கு சாதகமாக இல்லை.

சாதாரணமான நிலைமைகளில் பாடசாலைகளை முகாமை செய்வதற்கு பாடசாலை நிருவாகம் மாத்திரம் போதுமானது. ஆனால் போரியல் நெருக்கடிக்குட்பட்ட சமூகங்களில் உள்ள பாதிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளை முகாமை செய்வதற்கு மாற்றுச் சிந்தனை, மாற்று ஏற்பாடுகள் வேண்டும். அதாவது சிறந்த மாற்றுக் கல்வி நிருவாகத்துடன் பொருத்தமான உச்சமான தலைமைத்துவமும் மற்றும் சமூக நோக்கும் அவசியமாகின்றது. ஆக சமூகநோக்கும், தொழில் ஈடுபாடும் அறைகூவல்களை எதிர்கொள்ளும் வலுவும் இடர்களை ஏற்கும் துணிவும் சமூகத்தரிசனமும் புத்தாக்கச் சிந்தனையும் மற்றும் மனிதநேயமும் கொண்ட 'கல்விச்சமூகமே' இன்று சமூகத்தில் மாற்றங்களை உருவாக்கும்.

மேற்குறித்த பண்புகளின் வளமாக இருக்கும் அதிபர்களே இன்று நமக்கு வேண்டப்படுகின்றனர். கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்பணிந்து சேவையாற்றுவார்களால்

எம்மிடையே உயிர்ப்பான கல்விச் சூழலை உருவாக்க முடியாது. நாம் பாடசாலைகளைத் தொடங்களாம் ஆங்காங்கு மாணவர்கள் வந்து செல்லலாம். ஆசிரியர்கள் சிலரும் கற்பிப்பதுபோல் அவசரப்படலாம். ஆனால் உடல் உள்ள இணைப்புக் கற்றலுக்கான முழுமை இங்கு பொருந்தி வரமுடியாமலேயே இருக்கும்.

சூழலில் இருந்து கிடைக்கப்பெறும் சமிக் கைகளுக்கு ஏற்றவாறு தசைசார் செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்து இலக்கு நோக்கி இயக்குதல் எனும் செயல்முறை - இயக்கக் கற்றல் நமக்குச் சாத்தியமில்லாமலே அல்லது பொருத்தமற்றே காணப்படுகின்றது. இவற்றை அதிபர் ஆசிரியர்கள் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு விரிசிந்தனையும் சமூக நோக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் நேர்நிலை மனப்பாங்கும் இல்லாமல் இருக்கும் பட்சத்தில் நாம் மாற்றங்கள் எதனையும் உருவாக்க முடியாமல் போகும்.

இன்று வன்னியில் சில பாடசாலைகள் இயங்கத் தொடங்கியுள்ளன. ஆனால் அவற்றின் இயங்கு தளம் கேள்விக்குரியது. இவ்வாறான பாதிப்புக்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் இயங்கும் பாடசாலைகளுக்கேற்ற 'விசேட கல்விநிருவாக முகாமைத்துவம்' தேவைப்படுகிறது. இலங்கையில் ஏனைய பிரதேசங்களில் இயங்கும் பாடசாலைகள் போல் ஒற்றைப் பரிமாண கல்விச் செயல்முறைகளை இந்தப் பிரதேசங்களில் எதிர்பார்ப்பது ஆரோக்கியமானதல்ல. இந்தப் பிரதேசங்களின் கல்விச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடு உள்ளோர்களுக்கான 'ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும்' மாற்று ரீதியில் விசேடமானதாக இருத்தல் வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

அவ்வாறு சிந்தனையப்பட்ட ஏற்பாடுகள் அணுகுமுறைகள் எவையும் தற்போது இங்கு முன்வைக்கப்பட்டதாக இல்லை. கல்வி நிருவாகத் துறையில் இருப்போரும் அவ்வாறு வழிகாட்டக்கூடிய ஆலோசனைகள் வழங்கக்கூடியவர்களாகவும் இல்லை. மாற்று வழிமுறைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடக்கூடியவர்களாகவும் இல்லை. இவ்வாறானவர்களின் ஆதிக்கம் அதிகாரம் வழமைபோல் தொடரவே செய்கின்றன. கற்கும் சூழலை வடிவமைப்பதில் உளதிருப்தியை ஏற்படுத்துவதில் தோல்வி மேல் தோல்விதான் கிடைக்கின்றன.

எவ்வாறாயினும் பெற்றோர் மாணவர் ஆகியோரின் தேவைகள் புதியநிலைமையில் வேறுபட்டதாகவே இருக்கும். இதனைப் புரிந்துகொண்டு இதற்கேற்ப உட்கட்டமைப்பு வசதிகளையும் சேவைகளையும் தயார் செய்யும் ஆற்றலும் நம்பிக்கையும் கொண்டவர்கள் நமக்கு வேண்டும். இவ்வாறானவர்களிடம் தான் இப்பிரதேச கல்விச் செயற்பாடுகள் யாவும் கையளிக்கப்பட வேண்டும். தொலைநோக்குப் பார்வையில் கல்விச்செயற்பாடுகளை விருத்தி செய்யும் பண்பும் மனப்பாங்கும் கொண்டவர்களிடமே நாம் மாற்றங்களை எதிர்பார்க்க முடியும்.

தெ.மதுகுதனன்

அறிவை முகாமை செய்தல்

சபா.ஜெயராசா

அறிவை முகாமை செய்தல் (Knowledge Management) என்பது அண்மைக் காலமாகச் சிறப்பாக நோக்கப்படும் ஓர் எழுப்பொருளாகவுள்ளது. தொழில்கள் அனைத்தும் மேலும் மேலும் அறிவு மயமாகி வருகின்றன. அறிவும் அறிவால் மேலெழும் கண்டுபிடிப்புக்களும் உற்பத்தியின் விளைதிறனை அதிகரிக்கச் செய்த வண்ணமுள்ளன. பின்னைய முதலாளியத்தின் வளர்ச்சியில் அறிவின் அதீத முக்கியத்துவத்தை ஆய்வாளர் டக்ரர் பீட்டர் டிரூக்கர் மிக விரிவாக விளக்கியுள்ளார். (Drucker, 1993, Post Capitalist Society), அதன் தொடர்ச்சியாக "அறிவுப் பண்பாடு", "ஆய்வறிவு மூலதனம்", "அறிவின் ஆக்கம்" முதலாம் பரிமாணங்கள் ஆழ்ந்து நோக்கப்படுகின்றன. அவை நிறுவனங்களின் வளமும் பலமுமாகின்றன. அறிவே செல்வத்தை ஆக்கவும், மீளாக்கவும் வல்ல கருவியாக மேலெழுகின்றது.

தகவல் யுகத்திலே அறிவு பதிலீட்டில்லா வளமாகின்றது. கல்வி நிறுவனத்திலிருந்து உற்பத்தி நிறுவனங்கள் வரை தகவலையும் அறிவையும் சிறந்த முறையிலே பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளன. அறிவுக்கும் தகவலுக்கும் மிடையே வேறுபாடு உண்டு. அறிவு என்பது அறியும் பொருளை வேண்டி நிற்கின்றது. தமது ஆற்றலினால் ஒருவர் தகவலைப் பயன்படுத்தும் பொழுது அது அறிவு பெறலாகின்றது.

சிக்கலான கற்றற் செயல்முறையுடன் ஒன்றிணைந்து அறிவு தொழிற்படுகின்றது. சிந்தனையுடனும் கற்றலுடனும் தொழிற்பாடுகளுடனும் அறிவு சேர்ந்திணைந்துள்ளது. உள்ளத்தின் தொழிற்பாடுகளிலிருந்தே அறிவு மேலெழுகின்றது. அறிவின் ஆக்கம் உணர்வு பூர்வமான செயற்பாடாகின்றது.

விளக்கத்துக்குரிய அறிவு, வினைப்பாட்டுக்குரிய அறிவு என்றவாறு அறிவு இருவகைப்படும். அறிவு மேலும் இருவகைப்படுத்தி நோக்கப்படுதல் உண்டு. அவை "வெளியெழு" (Explicit) அறிவு மற்றும் ("திறனுறை") (Tacit) அறிவு என்று குறிப்பிடப்படும். வெளியெழு அறிவு இலகுவாக அறியப்படத்தக்கது, பயன்படுத்தத்தக்கதுமாகும். திறனுறை அறிவு ஒருவருக்கே உரிய தனித்துவமானதும், பிறரால் இலகுவாகக் கண்டு கொள்ளப்பட முடியாததுமாகும்.

வெளியெழு அறிவு பின்வரும் இயல்புகளைக் கொண்டது.

- ★ அது புறநிலையானதும் வரன்முறைப்பட்டதுமாகும்.
- ★ தகவல்களை இலகுவாக அணுகிக் கொள்ள முடியும்.
- ★ இலகுவாகக் கோடல் (Coding) செய்யப்படக் கூடியது.
- ★ உணர்வு பூர்வமாக அணுகப்படத்தக்கது.
- ★ இலகுவான தொடர்பாடலுக்கு உட்படுத்தத்தக்கது. திறனுறை அறிவு பின்வரும் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டுள்ளது.
- ★ அது சமூகத்தாலே கட்டுமை செய்யப்படுகின்றது.
- ★ நாட்டாரியல்புகள் அதில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கும்.
- ★ தனிமனித மூளையினுள்ளே அது சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்.
- ★ தற்சார்புகள், உணர்ச்சிகள், தற்படிமங்கள், விழுமியங்கள், நம்பிக்கைகள் முதலியவற்றைக் கொண்டிருக்கும்.
- ★ அவற்றை வெளிக் கொண்டு வந்து கோடல் செய்தல் எளிதன்று
- ★ தொடர்பாடல் கொள்ளவும், பங்கெடுத்துக் கொள்ளவும் கடினமானது.
- ★ அனுபவங்களின் வளமுள்ள களஞ்சியப்படுத்தலாக அது அமையும்.

தொகுத்து நோக்கும் பொழுது அறிவு என்பது தகவலிலும் மேலான பொருள் என்பது புலப்படும். அது சமூகவயப்பட்டது. சமூகத்துக்கும் நிறுவனங்களுக்குமுரிய சொத்தாக அறிவு அமைகின்றது. அறிவோரின் உள்ளத்திலே அறிவு கட்டுமை செய்யப்படுகின்றது. விளக்கத்தின் வழியாக அறிவு அணுகப்படுகின்றது. அது தனிநபரின் நுகர்ச்சியிலே தங்கியுள்ளது. வினைப்பாட்டுக்குரிய பரிமாணங்களையும் அறிவு கொண்டிருக்கும்.

அறிவை முகாமை செய்தல் என்பது அண்மைக்காலமாக வளர்ச்சி பெற்றுவரும் ஒரு புதிய நெறியாகும். தகவலின் கட்டில்லாப் பிரவாகம் அறிவை முகா-

செய்யும் செயற்பாட்டைத் தூண்டியது. அறிவின் திரட்சியைக் கைத்தொழில்களுக்கும் உற்பத்திக்கும் பயன்படுத்த முயன்ற வேளை அதனை முகாமை செய்யும் தேவை மேலெழலாயிற்று. அறிவின் பயன்பாடு குன்றிய வேளை உற்பத்தி வீழ்ச்சியையும் வருமான வீழ்ச்சியையும் நிறுவனங்கள் அனுபவிக்கலாயின. அத்துடன் சந்தர்ப்பங்களும் இழக்கப்பட்டன.

அறிவை முகாமை செய்தல் இலக்குகளை நோக்கி விரைந்து நகர்ந்து செல்வதற்கு அடிப்படையானது. முன்னேற்றங்களையும், புத்தாக்கங்களையும் அதன் வழியாக ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அறிவுக்கும் உற்பத்திப் பெருக்குக்குமுள்ள தொடர்பை விளக்க வந்த ஜப்பானியர்களின் தொழிற்பாட்டில் "தொடர்ச்சியான முன்னேற்றங்களும், புத்தாக்கங்களும்" என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. அந்தவழி "கைசென்" (Kaizen) என்று ஜப்பானிய மொழியில் அழைக்கப்படும்.

நிறுவனத்தின் கூட்டான ஞாபகமாகவும், நுண்ணறிவு சார்ந்த சொத்தாகவும் அறிவு விளங்குகின்றது. வரன்முறை சார்ந்த அறிவு முறைசாரா அறிவு ஆகிய இரண்டினையும் அறிவை முகாமை செய்தல் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றது. தகவல்களை ஆக்க வழியிலே பயன்படுத்துதல் அங்கே முனைப்புப் பெறுகின்றது.

அறிவுசார் (Knowledgeable) நபர் தமது உள ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி புதிய சிந்தனைகள், கருத்தாக்கங்கள், எண்ணக்கருக்கள் முதலியவற்றை உருவாக்கிக் கொள்வதுடன் அவற்றின் வழியாகப் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களையும் புத்தாக்கங்களையும், உருவாக்கிக் கொள்வர். அந்நிலையில் அறிவை முகாமை செய்தல் தனிநபருக்குரிய செயற்பாடாகவும் மாறுகின்றது. அதனைச் சமூக இருப்பே நெறிப்படுத்துகின்றது.

அறிவை முகாமை செய்கையில் "அதனை அறிதல்" (Knowing That) "எவ்வாறு அறிதல்" (Knowing How) ஆகிய பரிமாணங்கள் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. "அதனை அறிதல்" என்பது உறு நேர்வுகளுடன் (Facts) தொடர்புடையது. அது வரன்முறைப்பாடுடன் இணைந்தது. இடம் மாற்றம் செய்யப்படக்கூடிய தயார் நிலையில் உள்ளது. உணர்வு நிலையில் அணுகத்தக்கது.

ஒவ்வொருவரும் தத்தமது பட்டறிவின் வழியாகத் திரட்டிக் கொள்ளும் அறிவு "எவ்வாறு அறிதல்" என்ற பிரிவுக்குள் அடக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறு கட்டுமை செய்யப்பட்ட அறிவை விநோதமான நிலைமைகளிலே பயன்படுத்துதலும் ஆக்க மலர்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்லலும் "எவ்வாறு அறிதல்" என்னும் பரிமாணத்தின் பாற்பட்டது.

ஓர் எடுத்துக் காட்டினால் மேற்கூறிய இரண்டையும் விளக்கலாம். வண்டி ஒன்றை ஓட்டக்கற்றுக் கொள்ளல் "எவ்வாறு அறிதல்" என்பதற்கு எடுத்துக்

காட்டு. அதேவேளை நெடுஞ்சாலை விதிகளைக் கற்றுக் கொள்ளல் "அதனை அறிதல்" என்பதற்கு உதாரணமாகின்றது.

அறிவை ஏன் முகாமை செய்தல் வேண்டும் என்ற வினா அடுத்ததாக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பின்வரும் வளர்ச்சிக் கோலங்கள் அறிவை முகாமை செய்ய வேண்டிய தேவைக்கு விசையூட்டி வருகின்றன.

- ★ ஆற்றுகையினதும் உற்பத்தியினதும் அதிமுக்கிய பொறியாக அறிவு அமைந்துள்ளது.
- ★ சமூகம் சார்ந்ததும் பொருள் சார்ந்ததுமான நவீன அறை கூவல்களுக்கு பொருத்தமாகவும், மதிநூட்பத்துடனும் துலங்க வேண்டியநிலை தோற்றம் பெற்றுள்ளது.
- ★ தொழில்நுட்பவியல் அறிவும் கண்டுபிடிப்புக்களும், புத்தாக்கங்களும் தொடர்ந்தும் விரைந்தும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியுள்ளன.
- ★ உற்பத்திகள் அனைத்திலும் அறிவு உள்ளடக்கம் பொதிந்திருக்கின்றது.
- ★ சந்தைகள் உலக மயமாதலுடன் விரிவடைதலும் தீவிர போட்டி நிலைகள் உருவாதலும் என்ற சூழ்மைவில் அறிவின் பயன்பாடு அதிகரித்துச் செல்கின்றது.
- ★ கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து நிறுவனங்களையும் முகாமை செய்தல் மேலும் சிக்கலாகி வரும் நிலையில் நவீன அறிவின் பிரயோகம் தவிர்க்க முடியாதாகி வருகின்றது.
- ★ மாற்றங்களைத் தாமதமாக அன்றி விரைந்து வேகமாக முன்னெடுக்க வேண்டிய நிலையில் அறிவு மயப்பாடு தொடர்ச்சியாக இடம் பெற வேண்டியுள்ளது.
- ★ அனைத்து நிறுவனங்களிலும் வினைப்படுவோர் அறிவை உற்பத்திசெய்பவர்களாகவும், தொடர்ந்து கற்பவர்களாகவும், அறிவைப் பங்கிட்டு அனுபவிப்

பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத நிலை தோற்றம் பெற்றுள்ளது.

* அனைத்து வினைப்பாடுகளிலும் செம்மையும், நுட்பப்பாடுகளும் அறிவால் மேலோங்கி வருகின்றது.

ஆற்றலும் திறனும் மிக்க ஒருவர் தாம் பணிபுரியும் நிறுவனத்தை விட்டு நீங்கும் பொழுது நிறுவனத்துக்கு "அறிவு இழப்பு" ஏற்படுகின்றது. நவீன மாற்றங்களுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாத நிலை தோற்றம் பெறுகின்றது. அறிவை ஒழுங்குறமுகாமை செய்யும் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கும் பொழுது அந்த அவலத்திலிருந்து மீண்டெழ முடியும்.

தகவல்களில் இருந்து அறிவை உருவாக்குதல், அறிவிலிருந்து மேலும் முன்னேற்றகரமான அறிவை உருவாக்கிக் கொள்ளல் ஆகியவை தொடர்ச்சியாக இடம் பெற வேண்டியுள்ளன. அறிவைத் தொடர்ச்சியாகப் பயன்படுத்தும் பொழுது நிறுவனத்தின் ஆற்றல் வரன்முறையாக மேம்படுகின்றது.

அறிவையும் சிந்தனையையும் ஆக்க மலர்ச்சியையும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குரிய நுட்பங்களை ஆக்கியவர்களுள் எட்வேட்.டி.போனோ சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்கவர். "ஆறு சிந்திக்கும் தொப்பிகள்" (Six Thinking Hats) பற்றிய எண்ணக்கருவை அவர் முன் மொழிந்தார். அவர் உருவாக்கிய நுட்பம் வருமாறு:

கலந்துரையாடல்களின் போது ஒவ்வொருவரும் வேறுபட்ட "சிந்திக்கும் தொப்பிகளை" முன்வைப்பார். முதலில் ஒருவர் கலந்துரையாடல் தொடர்பான சிவப்புத் தொப்பியை முன்வைப்பார். ஒவ்வொரு தொப்பியும் ஒவ்வொரு விதத்திலே பொருண்மை கொண்டது.

- சிவப்புத் தொப்பி :- மனவெழுச்சி கலந்த சிந்தனை கருமைத் தொப்பி :- சிந்தனை எங்கே தவறாகப் போகின்றது என்பதைக் குறிப்பிடும்.
- வெள்ளைத் தொப்பி :- புறவயமாக நிலவரங்களை நோக்கும்.
- மஞ்சள் தொப்பி :- நம்பிக்கை உறுதி கொண்ட தெரிவினை மேற்கொள்ளும்.
- நீலத் தொப்பி :- தேவைப்படும் பொருத்தமான தகவல்களைக் கண்டறிந்து வழங்குதலும்
- பச்சைத் தொப்பி :- நடைமுறைப்படுத்தலோடு தொடர்புடையது.

அறிவுமுகாமைத்துவத்தை மனவெழுச்சி நுண்மதியுடன் இணைந்து முன்னெடுக்கும் நடவடிக்கையாக மேற்கூறிய செயற்பாடு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. கூட்டுறுவுடன் செயற்படவும் உராய்வின்றித் தொழிற்

படவும், எடுத்துக்கொண்ட இலக்கை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லவும் அந்தச் செயற்பாடு வழிவகுக்கின்றது.

அறிவை முகாமை செய்வதில் "அறிவுச் சமுதாயங்கள்" பற்றிய சிந்தனையும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. முறைசாரா வகையிலும் அறிவு உருவாக்கப்படுகின்றது. அவ்வப்போது உருவாக்கப்படும் அறிவை ஒழுங்கமைத்தலும், தளத்தில் இணைத்தலும் பயனுள்ள செயற்பாடுகளாகின்றன. "அறிவுச் சமுதாயங்கள்" என்ற எண்ணக்கரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழு (Team) என்பதிலிருந்து வேறுபட்டது. ஒழுங்கமைக்கப்படாத, வரன்முறையற்ற நிலையில் அறிவுச் சமுதாயங்கள் உருவாகி நிற்கும். அறிவினதும் அனுபவத்திட்டினதும் முக்கியத்துவம் பலகாலமாக அறியப்படாதிருந்தது. ஆனால் நவீன அறிவு முகாமைத்துவத்தில் அதன் ஆற்றல் நன்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. கல்வியியல் நிறுவனங்களில் அதன் பயன்பாடு மேலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. புலமையாளரின் சமுதாயங்களை (Communities of Scholars) உருவாக்கிக் கொள்ளலும் அவற்றின் பயன்பாடுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலும் அறிவை முகாமை செய்தலிலே சிறப்பார்ந்த நடவடிக்கையாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

அறிவை முகாமை செய்தல் என்பதில் அறிவை உழைப்பில் (Labour) இருந்து பிரித்து நோக்குதல் வழிவகுத்தலும் தவறானதுமான அணுகுமுறையாகும். மனித உழைப்பின் வழியாகவே அறிவு முகிழ்த்தெழுகின்றது என்பதை நிராகரித்துவிட முடியாது. அறிவை உழைப்பிலிருந்து வேறுபடுத்த முயல்வோர் உழைப்பின் இயல்பைக் கொச்சைப்படுத்தி விடுகின்றனர்.

அறிவைத் திரட்டுதல், புதுப்பித்தல், களஞ்சியப்படுத்தல், இலக்கு நோக்கிப் பிரயோகித்தல், செயற்படுத்திய அறிவின் விளைவுகளைக் கணிப்பீடு செய்தல் ஆகிய முகாமைத்துவச் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் மனித உழைப்பு வயப்பட்டது என்பதை மறந்துவிட முடியாது.

வடக்கு, கிழக்கு பாடசாலைகளில் க.பொ.த. சாதாரணதரப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்-ஒருநோக்கு

திருமலை நவம்

கடந்த இருதசாப்த காலத்திற்கும் மேலாக வடக்கு, கிழக்கிலுள்ள பாடசாலைகளின் பெறுபேற்று வீதம் தொடர்ச்சியாக வீழ்ந்து கொண்டு வருவதை பரீட்சைத் திணைக்களம், ஏனைய ஆய்வு மையங்கள் வெளியிட்டுள்ள ஆய்வுகள் தரவுகள், மூலம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்பட்ட போதும் கல்வி உள்ளீடுகளுக்கு மேற்கொள்ளப்படும் பெறுமான அளவு சராசரி சீரான அடையு மட்டத்தை இப் பகுதி பாடசாலைகள் அடையவில்லையென்பதே பொதுவான கருத்தாகவுள்ளது.

பாடசாலைகளில் மிகப் பிரதானமான பாடங்கள் என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டுள்ள பாடங்களாக தாய்மொழி, கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம், சமயம், சமூகக் கல்வி ஆகிய பாடங்களில் மிகத் தாழ்மையான மட்டங்களில் பொதுப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் வடக்கு, கிழக்குப் பாடசாலைகளில் காணப்படுவதை தேசிய ரீதியான பெறுபேற்றுப் புள்ளிவிபரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

2006, 2007 ஆண்டுகளின் பொதுப் பரீட்சையின் தேசிய புள்ளி விபரங்களை நோக்குகையில் இது தெளிவாக சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

தாய்மொழி, கணிதம், விஞ்ஞானம், ஆங்கிலம் ஆகிய பிரதான பாடங்களில் தேசிய புள்ளியில் முன்னணி வகிக்கும் பாடசாலைகளையும் கீழ் மட்ட நிலையிலுள்ள பாடசாலைகளையும் 2006, 2007 ஆம் ஆண்டு கால புள்ளி விபரங்களின் மூலம் நோக்குவோம்.

இதில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில் 2006 ஆம் ஆண்டு தேசிய ரீதியில் மிகவும் தாழ் நிலையில் உள்ள பாடசாலைகளாகக் காணப்பட்ட 12 மாவட்டங்களில் இரு மாவட்டங்கள் வடக்கு, கிழக்கைச் சேர்ந்தன. இதில் கீழ்நிலைப் புள்ளி பெற்ற பாடசாலைகளாக அடையாளம் காணப்பட்டவை மட்டக்களப்பு பனிச்சங்கேணி திருமகள் வித்தியாலயம் மற்றும் கிளிநொச்சி, பூநகரி, இரணதீவு ரோ. க.த.க.பாடசாலைகளாகும்.

உயர்ந்த சுட்டிகளை பெற்ற பாடசாலைகள்		2006 ஆம் ஆண்டுக் க.பொ.த(சா.த) பரீட்சையில் பெறுபேற்று சுட்டிகள்				
இல	பாடசாலையின் பெயர்	தாய்மொழி	கணிதம்	விஞ்ஞானம்	ஆங்கிலம்	சுட்டி
01	Colombo Devi Balika M.V	81	87	84	86	84
02	Matale Science M.V	80	82	84	86	83
03	Gampaha Rathnawalie Balika M.V	79	83	82	79	81
04	Colombo Visaka M.V	78	84	80	82	80
05	Kandy Girls High School	78	81	82	82	80
06	Jaffna Vempady Girls School	71	72	81	87	77

குறைந்த சுட்டிகளை பெற்ற பாடசாலைகள்		(வடக்கு கிழக்கு)				
07	Bt/Paddiruppu Kirankulam Vinayagar	36	33	33	42	35
08	Mahaoya Haras Gala Vid	39	30	38	35	35
09	Dehiahakandiya Borapola Vid	36	25	31	43	34
10	Kantalai Ethabendiwewa Vid (Rotawewa)	36	23	38	39	33
11	Sammanthurai Majeedpurai Vid	26	31	32	36	30
12	Bt/Vaharai M.V	35	27	31	36	30
13	Ampara Kahatadasyaya Vid	30	27	28	30	29
14	Trincomalee Kuchchaveli Vivekanada M.V	24	25	24	27	24
15	Mutur Kanguvely Ahathiar Vid	26	26	28	21	24
16	Bt/Panichankerny Thirumagal Vid	25	26	19	26	22
17	Kilionochchi Iranativu R.C.T.M School, Poonakary	35	20	20	28	22

2007 ஆம் ஆண்டில் அடையாளங் காணப்பட்ட 7 மாவட்டங்களில் இரு மாவட்டங்கள் வட கிழக்கைச் சேர்ந்தவை. அதில் அடையாளங் காணப்பட்ட பாடசாலைகளாக வடமராட்சி உடுத்துறை மகாவித்தியாலயம், தாளையடி, மட்டக்களப்பு இலுப்படிச்-சேனை அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலைகள் ஆகியவையாகும்.

தேசிய ரீதியில் முன்னணி வகிக்கும் பாடசாலைகளின் ஆறுபாடங்களுக்குரிய சராசரிச் சுட்டிக்கும் தாழ்நிலை பாடசாலைகளின் சராசரி சுட்டிக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் பின்வருமாறு காட்டப்படுகின்றது.

	உயர்வு	தாழ்வு
2006	84	22
2007	84	12

எனவே உச்ச புள்ளிக்கும் தாழ் நிலைப் புள்ளிகளுக்கும் இடையே சராசரியாக இரு வருடமும் 67 புள்ளி நிலையில் வித்தியாசம் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

தேசிய ரீதியான ஆய்வுப் புள்ளிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிழக்கு மாகாணத்தில், உள்ள வலய மட்ட பாடசாலைகளில் பெறுபேற்று சுட்டிகளை ஆராய்ந்து பார்த்த போது வலயங்களில் உள்ள பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கையில் 60வீதமான பாடசாலைகள் க.பொ.த. (சா.த) பரீட்சைப் பெறுபேறுகளில் மிகவும் தாழ்நிலையில் இருப்பது அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

இதனை வலயங்களில் க.பொ.த.(சா.த) பரீட்சைக்குத் தோற்றிய மொத்த பாடசாலைகளில் எத்தனை வீதமான பாடசாலைகள் குறைந்தளவான பெறுபேற்று சுட்டியினைப் பெற்றுள்ளது என்பதனைக் கீழ்வரும் அட்டவணை 3 மூலம் அவதானிக்கலாம்.

**2007 ஆம் ஆண்டு கா.பொ.த. (சா.த) பரீட்சையின்
பெறுபேற்று சுட்டிகள்**

உயர்ந்த சுட்டிகளை பெற்ற பாடசாலைகள்						
இல	பாடசாலையின் பெயர்	தாய்மொழி	கணிதம்	விஞ்ஞானம்	ஆங்கிலம்	சுட்டி
01	Colombo Devi Balika M.V	83	88	85	82	84
02	Gampaha Rathnawalie Balika M.V	81	87	84	81	83
03	Matale Science M.V	80	83	82	81	81
04	Colombo Visaka M.V	77	86	79	80	80
05	Jaffna Vempady Girls School	77	77	83	87	80
குறைந்த சுட்டிகளைப் பெற்ற பாடசாலைகள்						
06	Trincomalee Barathi Tamil Vid	34	30	32	32	31
07	Pandiruppu	34	26	27	28	30
08	Ampara Wasapitiya Vid	33	30	23	26	27
09	Kalkuda Vaharai M.V	30	21	22	25	22
10	Bt/Iluppadichenai GTMS	20	18	18	22	19
11	Vadamarachchi Uduthuthurai M.V, Thalayady	12	12	12	13	12

இதனை இன்னொரு வகையில் வடக்கு மாகாண வலய அடிப்படையில் நோக்குகையில் க.பொ.த. உயர்தரம் கற்பதற்கு 2007 ஆம் ஆண்டு பின்வரும் வீதம் அளவிலேயே தகுதியுடையவர்களாக கணிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

வலயம்	வீதம்
யாழ்ப்பாணம்	60
தீவு	40
தென்மராட்சி	50

வலிகாமம்	50
வடமராட்சி	50
கிளிநொச்ச	40
மன்னார்	60
மடு	40
வவுனியா	60
வவுனியா வடக்கு	50
முல்லைத்தீவு	48
துணுக்காய்	35

அட்டவணை 3
கிழக்கு மாகாண வலய கல்வி அடிப்படையில் இதனை
நோக்கையில் ஆண்டு - 2007

வலயம்	பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை	பாடசாலை	உச்ச புள்ளி	தாழ் புள்ளி	ஆறு பிரதான பாடங்களில் சராசரி 40 புள்ளிக்கு குறைவாக பெற்ற பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை
மட்டக்களப்பு	48	Kithul Srikirushna Vid	71		17
		Sri Iluppachenai G.T.M.S	-	19	
கல்குடா	25	Meeravodai Al-Hidaya Vid	64		10
		Vaharai M.V Vaharai	-	22	
பட்டிருப்பு	31	Kallar Uthayapuram TamilVid	56		16
		Thikkodai Kannaki Vid	-	30	
அம்பாறை	50	Bandaranayaka Balika M.V	64		22
		Mahaoya Warapitiya Vid	-	27	

எனவே வடக்கு, கிழக்கில் உள்ள 60 வீதமான பாடசாலைகளின் பொதுப் பரீட்சைக்கான பெறுபேற்று அடைவு மட்டம் பிரதான பாடங்களில் தேசிய புள்ளிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் சராசரியாக தாழ்நிலையில் உள்ளது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

கொழும்பு பல்கலைக்கழக கல்விப் பீடம் 2007 ஆம் ஆண்டு NEREC என்னும் அமைப்பின் மூலம் பத்தாம் தர மாணவர்களுக்கென தேசிய ரீதியாக நடத்திய பரீட்சையில் 25 மாவட்டங்களின் அவை பெற்ற தேசியத் தரம் பின்வரும் சுட்டிகள் மூலம் காட்டப்படுகின்றது.

மாவட்டம்	தேசியநிலை
கொழும்பு	1
கம்பஹா	2
மாத்தறை	3
களுத்துறை	4
குருநாகல்	5
கேகாலை	6
கண்டி	7
காலி	8
அநுராதபுரம்	9
பொலநறுவை	10
இரத்தினபுரி	11
வவுனியா	12
புத்தளம்	13

மாவட்டம்	தேசியநிலை
பதுளை	14
அம்பாந்தோட்டை	15
மாத்தளை	16
மன்னார்	17
அம்பாறை	18
யாழ்ப்பாணம்	19
மொனராகலை	20
நுவரெலியா	21
திருகோணமலை	22
முல்லைத்தீவு	23
மட்டக்களப்பு	24
கிளிநொச்சி	25

இப்பரீட்சை மதிப்பீட்டில் வடக்கு, கிழக்கைச் சேர்ந்த பாடசாலைகள் மிகவும் பின்னடைவான நிலையில் இருப்பது கவலை தருகின்ற ஓர் விடயமாகும். இந்த மாணவர்களை 2008ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் நடைபெற்ற க.பொ.த (சா.த) பரீட்சைக்கு தோற்றிய மாணவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

திருகோணமலை, வவுனியா, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை போன்ற மாவட்டங்கள் வளப்பங்கீட்டிலும் ஆசிரிய ஆளணியிலும் அடிப்படை வசதியிலும் குறைந்தளவு நலிவைக் கொண்டிருந்த போதும் அடைவு மட்டத்தில் தகுதியான தன்மைகளைப் பெறவில்லை என்பது கவலை தருகின்ற விடயமாகும்.

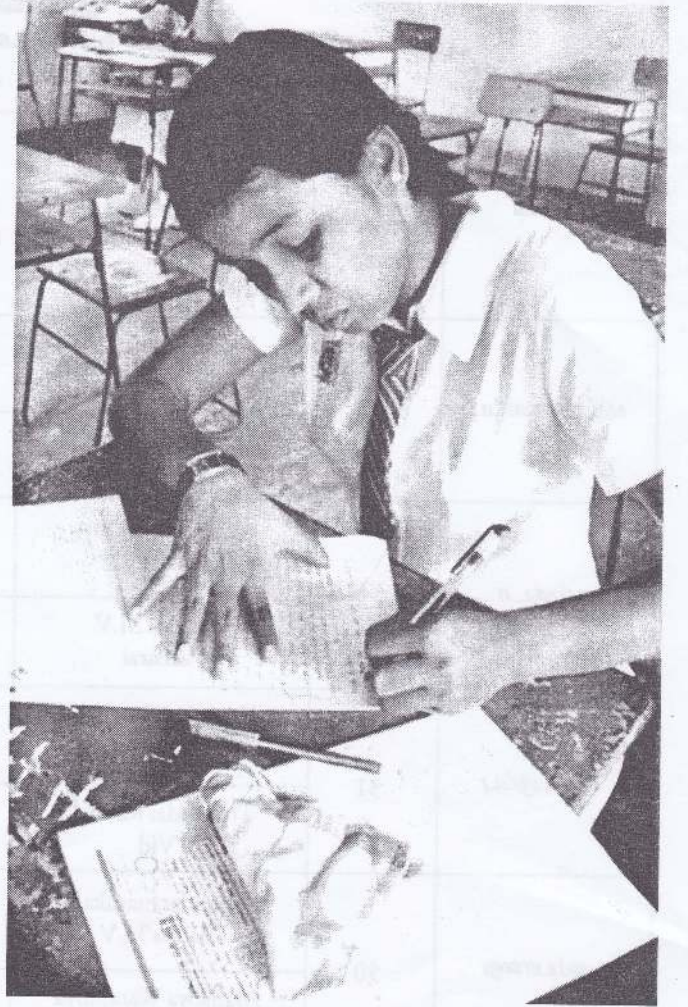
வடக்கு, கிழக்கு பாடசாலையளின் அடைவு மட்டம் பொதுப் பரீட்சைகளில் மிகவும் கீழ் நிலையில் இருப்பதற்கு பல்வேறு காரணங்களின் அடிப்படையில் நியாப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

அக்காரணங்கள் பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்த முடியும்.

- கடந்த காலப் போர்ச் சூழல்
- மக்களின் இடப்பெயர்வு
- பாடசாலைகளின் இடப்பெயர்வுகள்
- பாட நூல்களின் விநியோகக் குறைபாடு
- ஆசிரிய ஆளணிக்குறைவு
- பௌதீகவளக் குறைபாடு
- ஆசிரிய பயிற்சியின் தரத் தன்மை நலிவு
- பயிற்சிக் கல்லூரிகளின் தரப்பாடுகள்
- மாணவர்களின் உளப்பாங்கு தாக்கம்
- குடும்பங்களின் சீரழிவுகள்
- பெற்றோர்களின் ஆர்வக்குறைவு
- ஏனைய அரசியல், பொருளாதார காரணிகள்

போன்ற இன்னோரன்ன காரணிகள் இத்தகைய வீழ்ச்சிக்கு மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் பின்னணியாக இருந்துள்ளது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இருந்த போதிலும் ஓர் சமூகத்தின் மூலதனம் என்ற வகையில் இந்த வீழ்ச்சியினை தடுப்பதுடன் வளர்ச்சி காணவேண்டியது தார்மீகமான நியாயமாக உள்ளது.

இதன் வீழ்ச்சி வீதத்தினை உடனடியாக உயர்த்த முடியாவிட்டாலும் கால அடிப்படையில் இதனை மனங்கொண்டு உயர்த்த வேண்டிய தேவையுள்ளது. எனவே ஒரு பிரச்சினையை இனங்காணும் அதேவேளையில் அதற்குரிய பரிகாரங்களையும் சொல்ல வேண்டியது ஆய்வாளர்களுடைய கடப்பாடாகும். அந்த வகையில் வடக்கு, கிழக்கு பாடசாலைகளின் கல்வி மேம்பாட்டில் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்கள் என்ற வகையில் பின்வரும் தரப்பினரை இதற்-

குரிய பரிகாரங்களைத் தேடும்படி விநயமாக கேட்கவேண்டியுள்ளது. அந்தவகையில் வலயக் கல்வித் திணைக்களம், மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம், கல்வியமைச்சு, மத்திய கல்வியமைச்சு, பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், சேவைக்கால ஆலோசகர்கள், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், பாடசாலை அபிவிருத்தி சங்கத்தினர், நலன் விரும்பிகள், புத்தி ஜீவிகள், பழைய மாணவர்கள் போன்ற எல்லாத்தரப்பினரும் ஒன்று சேர்ந்து உழைக்கும் போதே குறிப்பிட்ட முன்னேற்றத்தைக் காணமுடியும்.

இதில் குறிப்பிட்ட ஒரு துறையைக் குற்றம் சாட்டி ஏனைய தரப்பினர் தங்களை தப்பித்துக் கொள்ள வைப்பது எந்த வகையிலும் பிரச்சினைகளுக்குரிய நியாயமான தீர்வாக அமையமுடியாது.

ஆகவே எம்மால் அடையாளம் காணப்பட்ட கல்விசார் பிரச்சினைகளுக்கு எத்தகைய தீர்வை உடனடியாக வைக்கமுடியும் என்ற நோக்கின் அடிப்படையில் பின்வரும் தீர்வுகள் வடக்க, கிழக்கு பாடசாலைகளின் பொதுப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளின் கணிசமான முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவர உதவியாக இருக்கும் என்பதனால் பின்வரும் முன்மொழிவுகளை தெரியப்படுத்தலாம் என நினைக்கிறோம்.

இவற்றுக்குரிய பரிகாரம் என்ன என்பதை ஆய்வு, அனுபவ அடிப்படையில் நோக்குகையில் உலக நாடுகளின் அனுபவங்களையும், அவை இவ்வாறான பிரச்சினைகளுக்கு எத்தகைய பரிகாரங்களை கண்டுள்ளன என்பதை அவதானிக்க வேண்டும்.

உதாரணமாக இங்கிலாந்து, கனடா, ஜப்பான், தாய்லாந்து, சிங்கப்பூர், இந்தியா போன்ற நாடுகள் தங்கள் இரண்டாம் நிலைக் கல்வியில் மேலுள்ள பிரச்சினைகளை மிக மும்முரமாக அனுபவித்த தன் விளைவாக அவை பல்வேறு நுட்ப ரீதியான பரிகாரங்களை ஆராய்ந்து அறிந்து அவற்றை பிரயோகித்ததன் மூலம் பாரிய முன்னேற்றங்களை கண்டுள்ளதை அந்நாடுகளின் கல்வி வளர்ச்சி வரை கோடுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட நாடுகள் தமது கல்வி மேம்பாட்டுக்கு எடுத்துக் கொண்ட நுட்ப ரீதியான பரிகாரங்களை பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்த முடியும்.

1. பரீட்சை முறைகளில் புதிய மாற்றங்கள்
  2. கற்பித்தல் முறைகளில் நுட்பம்
  3. ஆசிரிய தரமேம்பாடுகள்
  4. அணுகு முறைகளில் நுட்பம்
  5. மதிப்பீட்டு முறைகளில் புதிய உத்திகள்
  6. ஒப்பீட்டு ரீதியான பார்வை
  7. பாடசாலை மாணவ, ஆசிரிய, பெற்றோர் உறவு
- மேற்காட்டப்பட்ட நுட்பரீதியான மாற்றங்களில் அந்த நாடுகள் இருவகை மாற்றங்களில் மிக முக்கியமான கவனம் காட்டியுள்ளது.

1. பரீட்சை முறைகள்
2. ஆசிரிய தரம்

இதில் மிகப் பிரதானமாக கணிக்கப்படுவது பரீட்சை முறைகளாகும்.

இப் பரீட்சை முறைகள் ஒவ்வொரு நாடும் தமது மனித மூலதன தேவைக்கு ஏற்ப வடிவமைத்துக் கொள்வதனை அந்நாட்டு கல்வி முறையினூடாக கண்டு கொள்ளலாம். குறிப்பாக பரீட்சை முறை சார்ந்த நுட்ப அனுபவங்களை எமது தேவைக்கேற்ப பிரயோகித்துக் கொள்வதற்கு பின்வரும் நாடுகளின் பரீட்சை முறைகளை கவனத்தில் கொள்வோம்.

இவற்றுக்கு உதாரணமாக, கனடா தனது பரீட்சை முறைகளை இப்படி மாற்றிக் கொண்டது. நிலைசார் மதிப்பீட்டு பரீட்சை (Situational Judgment Test (SJT)), தொழில் சார் தொடர்பு எழுத்துப் பரீட்சை (Written Communication Proficiency Test (WCPT)), இது போன்று இங்கிலாந்து பரீட்சை முறைகளில் சந்தர்ப்பப்பரீட்சை (Random Exam (Question)), வினாவங்கி (Question Bank), நொடிப் பரீட்சை (Time Test), நிலையான பரீட்சை (Fixed Exam) போன்ற பல்-

வேறு வகைப்பட்ட பரீட்சைகளை மாணவர்களின் அடைவு மட்டத்தை உயர்த்துவதற்காக நடத்தி வருவதனால் உலகத் தரத்துடன் தமது நாட்டின் கல்வியை சமச்சீராக கொண்டு செல்வதற்கு பயன்படுத்தும் உத்திகளாக கொள்கிறார்கள். அந்த நாடு நடத்தும் ஏனைய பரீட்சைகளாவன,

- ♦ Mock Exam
- ♦ Summative Examination
- ♦ Formative Examination

இது போன்றே ஜப்பான் நாட்டின் பரீட்சை முறைகள் பின்வரும் பகுதிகள் கொண்டதாகக் காட்டப்படுகிறது.

1. Unseen Written Examination (Including Multiple Choice and Matching index Question paper)
2. Open Book Exam
3. Assessed Course Work (Essays, Assignments, Creative Writing and Tasks)
4. Progress Tests
5. Supervised Practical's (Laboratories, Field Work and Assessment of Clinical Skills)
6. Oral Exam
7. Performances and Compositions
8. Peer and Self Assessment
9. Individual Research Assignments
10. Poster Presentation

மேற்கூறப்பட்ட உலக நாடுகளின் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் பரீட்சை மாற்றங்களை எமது நாட்டில் கொண்டு வருவது கணிசமான முன்னேற்றத்தையும் அபிவிருத்தியையும் தருவதோடு, உலகக் கல்வித் தரத்துடன் வடக்கு, கிழக்குக் கல்வியும் சேர்ந்து செல்வதற்கு உறுதுணையாக அமையலாம்.

அவ்வகையில் பின்வரும் உபாயங்களை வடக்கு, கிழக்குப் பாடசாலைகளில் மேற்கொள்ளுவதன் மூலம் நாம் எதிர்பார்க்கும் இலக்கை அடைந்துவிட முடியுமென எண்ணலாம்.

- A பரீட்சைகள்
- B விசேட வகுப்புகள்
- C கருத்தரங்குகள்
- D பரீட்சைகள்

பல்வேறு வகையான பரீட்சைகளை நடத்துவதன் மூலம் மாணவர்களிடம் ஓர் ஊக்கப்பாட்டையும் பாடசாலைகளுக்கிடையே போட்டித் தன்மையையும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அடைவு மட்டத்தின் வேக வீதத்தையும் கூட்டமுடியும்.

அவ்வகையில் நடத்தப்படக்கூடிய குறுங்காலப் பரீட்சைக் என்ற வகையில் ஜப்பான், இங்கிலாந்து, கனடா போன்ற நாடுகளில் அண்மைக்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ள பரீட்சை முறைகளை எமது பாடசாலைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

● அலகுப் பரீட்சைகள் (Progress Test) & Japan Progress Test Are Used Both Formatively and Diagnostically Evaluate Students Progress in a Specific Topic or Range of Topics.

அலகுப் பரீட்சைகள் என்பது பாடமொன்றில் வரிசைக்கிரமமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தனித் தனிப் பாட அலகுகளில் பின்வரும் முறையில் வைக்கப்படலாம்.

1. எழுத்து மூலப்பரீட்சை (Written Exam)

குறிப்பு - வாரந்தோறும் தொடர்ச்சியாக நடத்துவதன் மூலம் கணிசமான அடைவு முன்னேற்றத்தைக் காணலாம்.

2. வாய்மூலப் பரீட்சை (Oral Exam)

3. நிமிட நேரப் பரீட்சை (Time Test)

4. திறந்த புத்தகப் பரீட்சை (Open Book Exam)

5. எழுந்தமான வினா (Random Exam (Question))

ஒவ்வொரு பரீட்சை முடிவிலும் உடன் மதிப்பீடு செய்து பின்னொட்டல் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது கட்டாயமாக வலியுறுத்தப்படுவதன் மூலம் எடுக்கப்படும் முயற்சிகளின் பலாபலன்களை உடனுக்குடன் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

● கூட்டலகுப் பரீட்சை (Multi Unit Exam)

கூட்டலகுப் பரீட்சை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தொடர் அலகுகளில் வைக்கப்பட வேண்டிய பரீட்சையெனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதனை (Multiple Choice and Matching Index Question Paper) அடக்கப்படலாம்.

குறிப்பு - இப்பரீட்சையை இரண்டுக்கு மேற்பட்ட வாரங்களை கருத்தில் கொண்டு நடத்தப்படலாம்.

இப்பரீட்சை பின்வரும் முறையில் நடத்தப்படலாம்.

அ. எழுத்துப் பரீட்சை (Written Exam)

ஆ. குழுப்பரீட்சை (Group Exam)

இ. Course Work (Essays, Creative Writing Other Tasks)

ஈ. களப்பரீட்சை

முன்னோடிப் பரீட்சை

இது தவணை தோறும் அல்லது வருடம் தோறும் அத் தவணைக்குரிய பாட விதானத்தில் பரீட்சைகளை நடத்தி அடைவு மட்டத்தைக் கூட்டுதல். இதனை

(Fixed Exams) என்று இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் அழைக்கிறார்கள்.

இப்பரீட்சை முடிக்கப்பட்ட தவணை அலகுகள் அல்லது வருட பாடத்திட்டத்தின் சகல அலகுகளிலும் வினாப்பத்திரம் டி, வினாப்பத்திரம் டிடி, பஸ்தேர்வு வினா என வகைப்படுத்தி (Paper - I, Paper - II, MCQ) என சகல பாடத்திட்டமும் உள்ளடக்கப்பட்ட முறையில் நேர அடிப்படையில் வைக்கப்படுவதுண்டு. இதனை இலங்கையில்

1. தவணைப் பரீட்சை

2. வகுப்பேற்றப் பரீட்சை

3. முடிவுப் பரீட்சை

என அழைக்கப்படுகின்றது.

நடத்தப்படும் பரீட்சைகள் எல்லா மாணவர்களையும் அல்லது எல்லாப் பாடங்களையும் ஒன்று சேர உயர்த்தும் என்பதை நாம் திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியாது. காரணம் பொதுப் பரீட்சைகளின் நோக்கம் மதிப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். எனவே, குறித்த வகுப்பில் உள்ள குறிப்பிட்ட வீத மாணவர்கள் பரீட்சை மதிப்பீடுகளின் மூலம் முன்னேற்றமடைகின்ற போதும் குறித்த வீதத்தினர் தவறிவிடுவதனை பாடசாலை கற்பித்தல் அனுபவங்கள் மூலம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

எனவே, இத்தகையோருக்கு எத்தகைய நுட்ப முறைகளை அல்லது பரிகாரங்களைத் தேட முடியும் என்று பார்ப்பின் பின்வரும் நுட்பங்களைக் கையாள்வது பொருத்தமாகவும் பயனாகவும் அமையலாம்.

விசேட வகுப்புகள்

குறித்த பாடங்களில் திறன், தேர்ச்சியுள்ள வளவாளர்களை அழைத்து வகுப்புகளில் அல்லது மையநிலையங்களில் சிறப்பு வகுப்புகளை நடத்துதலை இது குறிக்கும்.

பொதுவாக விஞ்ஞானம், கணிதம், ஆங்கிலம் போன்ற பாடங்களில் கிராமப் பாடசாலைகள் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றது.

1. பாட ஆசிரியர் பற்றாக்குறை

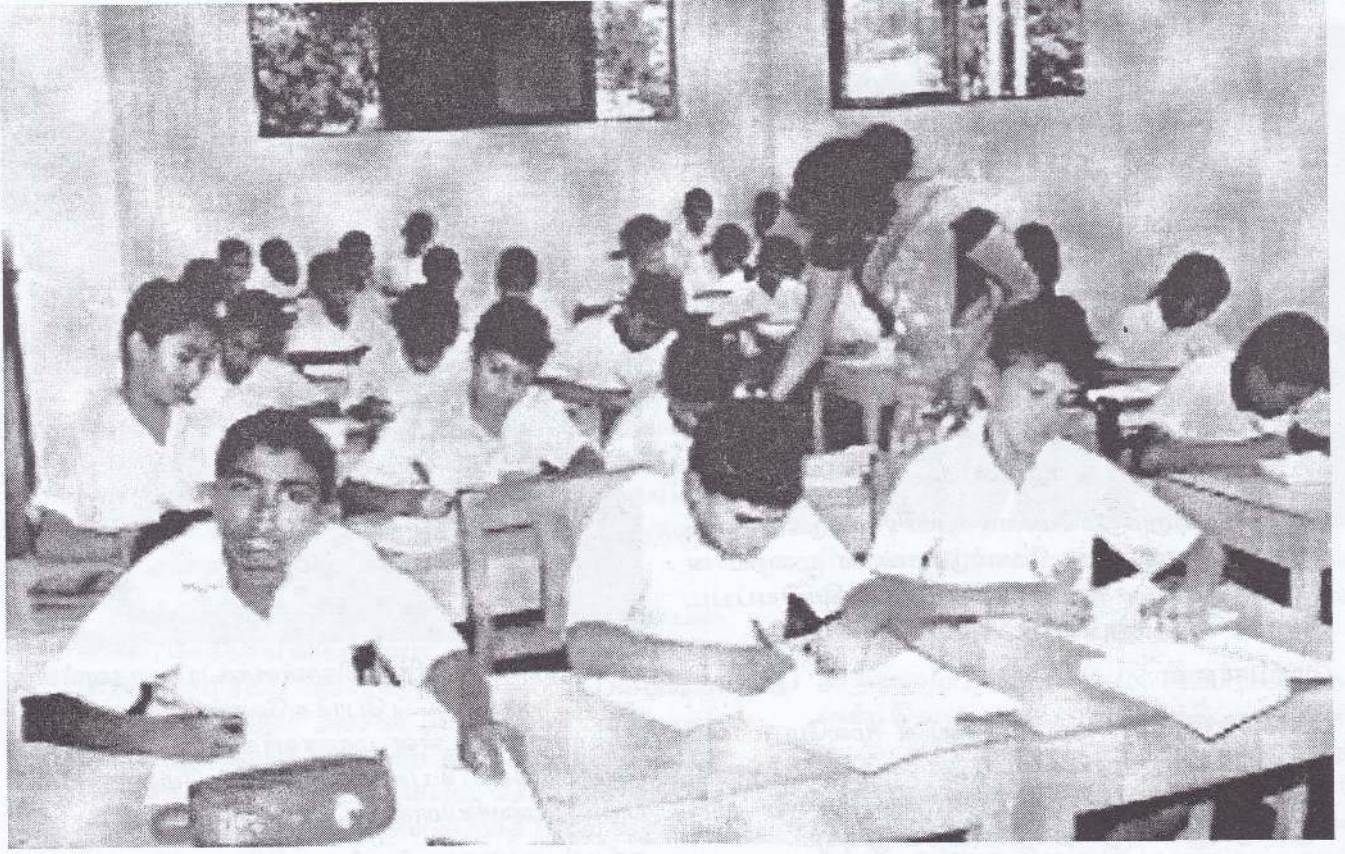
2. தரமான ஆசிரியர்களின்மை

3. குறிப்பிட்ட பாட அலகுகளில் தேர்ச்சி அல்லது திறனுடைய ஆசிரியர்களைக் காண முடியாமை.

4. நிகழ்காலப் போக்குக்கு அமையத் தம்மைத் தயார்ப்படுத்தும் ஆசிரியர்களின்மை.

5. செய்முறைப் பயிற்சிகளை நடத்த பாடசாலைகளில் ஆய்வுகூட வசதியின்மை.

எனவேதான் நவீன விஞ்ஞானக் கல்வித்துறை வளர்ச்சியில் செய்முறையென்பது மிகப் பிரதானமாகக் கொள்ளப்படுகின்ற காரணத்தினால் அப்பயிற்சியி-

னை மாணவர்கள் மத்தியில் வளர்க்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. பரீட்சை முறைகள், செய்முறைகள் ஆகியவற்றில் எத்தகைய மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமோ அதே போன்று வகுப்பறைக் கல்வியினால் பயன்பெறத் தவறுகின்ற மாணவர்களுக்கு உளரீதியான மாற்றமாக சில விசேட கருத்தரங்குகள் பலனளிப்பதுண்டு. அந்த வகையில் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்படுவது சாலப் பொருத்தமாக அமையலாம்.

கருத்தரங்குகள் (Seminars)

சிறந்த வளவாளர்களைக் கொண்டு மைய நிலையங்களில் குறித்த பாடத்திற்கு அல்லது குறித்த அலகிற்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாடசாலை மாணவர்களுக்கு நடாத்துவதைக் குறிக்கும். இது பொதுவாக சகல வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற விடயமாகும். (If Assessing the Conduct of Seminars Examiners are also likely to be Testing the Students Ability to Facilitate the Group and out comes (Japan)) நாட்டில் மேற்படி முறை மிகவும் பின்பற்றப்படுகின்றது.

இவை பின்வரும் முறையில் செயற்பட வேண்டும்.

1. மாணவர்களிடம் தேவைகள் கேட்டறியப்படுதல்
2. மாணவர்களைச் சுதந்திரமாக உரையாடவிட்டு ஐயப்பாடுகளை நீக்க வேண்டும்.
3. பல்வேறு பயிற்சிகளை வழங்குதல்.

இதற்கு பின்வருவன உறுதுணைகளாக அமையலாம்.

A. பாடக்குறிப்புகள்

B. வினா விடைகள்

C. கையேடுகள் ஆகியவற்றை வழங்கி நடத்தலாம்.

கல்வியில் வளர்ச்சி கண்ட பல்வேறு நாடுகள் வினாவங்கி என்னும் நவீனம் சார் முறையைத் தமது கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பிரதான கைங்கரியமாகக் கொள்கிறார்கள்.

1. வினாவங்கி (Question Bank)

கடந்தகால வினாக்களை பாடரீதியாகவும் அலகு ரீதியாகவும் தொகுத்து மையநிலையம் ஒன்றை அமைப்பதன் மூலமும் கையேடுகளாகத் தயாரித்து மாணவர்களுக்கு வழங்குவதன் மூலமும் பொதுப் பரீட்சை மண்டபத்துக்குச் சென்ற பின்பே வினாக்களை அறிந்து கொள்ளும் மாணவரின் ஐயநிலை நீக்கப்படும்.

U.K போன்ற நாடுகளில் இதுபற்றி பின்வருமாறு சொல்லப்படுகின்றது. Want to Work Through Every Single Question Covered in Particular Specialty? Use the Question Bank to Focus your Week Areas. Refine Your Revision by Selecting Questions by Question Type and or Difficulty Rating சொல்லப்படுகிறது.

பரீட்சை முறைகளில் எவ்வித மாற்றத்தை கல்விச் சீர்திருத்தவாதிகள் கொண்டு வந்த போதும் அவை பூரணமான பலனளிக்காமைக்கு பிரதான காரணமாக அமைவது தரமான ஆசிரியர்கள் இன்மையாகும்.

எனவே, தரமான ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிப்பதன் மூலமே தேசிய ரீதியான கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்பது கல்வியியலாளர்களின் ஆய்வுகளில் இருந்து அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

ஆசிரியப் பயிற்சி

பாடப்புலமை கொண்ட அல்லது வாண்மை விருத்தியுள்ள ஆசிரியர்களைக் கிராமப்புறப் பாடசாலைகளில் காண்பது குறைவாகவுள்ளது. ஆகவே இவர்களுக்குத் தகுந்த பயிற்சிகளை வழங்குவதன் மூலம் தரமான ஆசிரியர்களை உருவாக்க முடியும். இதனால் நிரந்தரமான பலனைக் கிராமப்புற மாணவர்களும் பாடசாலைகளும் பெற முடியும் என்பதனால் இப்பயிற்சி தவறாது வழங்கப்பட வேண்டும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கல்வி உள்ளீடுகள் நிறைவான விளைவைத்தர வேண்டுமானால் முறையான மேற்பார்வை சகல துறைகளிலும் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது பொதுவான உண்மை.

மேற்பார்வை

தொடர்ச்சியான மேற்பார்வையின் மூலமே மாணவர்களின் பாட அடைவுமட்டத்தையும் அதேவேளை, ஆசிரியர்களின் புலமைத்திறன், கற்பித்தல் நுட்பம், ஈடுபாடு ஆகியவற்றைக் கண்டறிய முடியும்.

இதற்குப் பின்வரும் முறைகளைப் பின்பற்றலாம்.

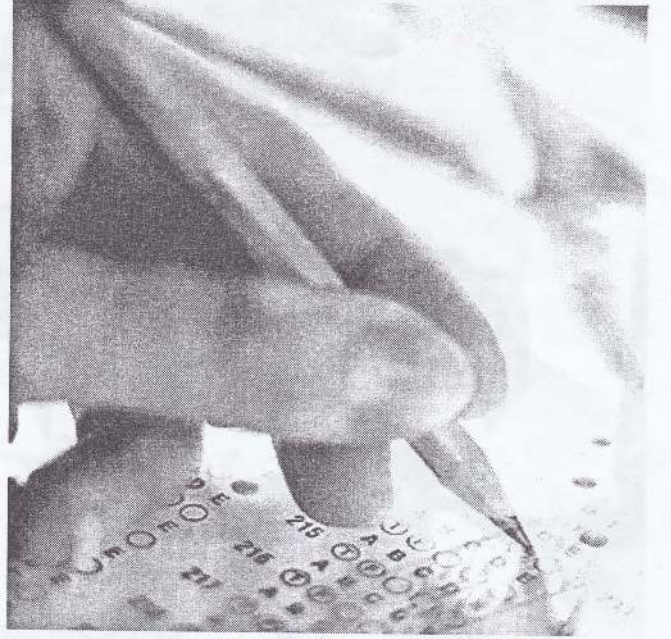
1. உள்ளக மேற்பார்வைக்குழு
2. வெளியக மேற்பார்வைக் குழு
3. வலய மேற்பார்வைக்குழு
4. மாகாண மேற்பார்வைக் குழு
5. அமைச்சு மேற்பார்வைக்குழு

இக் குழுக்கள் தொடர்ச்சியாக, தனியாகவோ, கூட்டாகவோ மேற்பார்வைகளைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்வதன் மூலம் பூரண வெற்றியைக் காணமுடியும்.

இன்றைய பாடசாலைகளின் தரத்தாழ்மைக்குப் பிரதானமான காரணமாக அமைவது முறையான மேற்பார்வையின்மை உள்ளகத்திலும் வெளியகத்திலும் இல்லாமையேயாகும். வகுப்பறை மேற்பார்வை, பௌதீக வளமேற்பார்வை, நிதி மேற்பார்வை, முகாமைத்துவ மேற்பார்வை போன்ற இன்னோரன்ன மேற்பார்வைகளில் அதிக கவனம் செலுத்துவதன் மூலமே தரமான பாடசாலையையும் கல்வியையும் உருவாக்க முடியுமென்பது மறுப்பக்க முடியாத உண்மை.

கற்பித்தல் உபகரணங்கள்

பொதுவாகவே கிராமப்புறங்களில் கற்றல், கற்பித்தல் உபகரணங்கள் இல்லாத நிலையில், மாணவர்களில் பரீட்சை சார்ந்த முன்னேற்றங்கள் தொடர்ச்சியாக வீழ்ச்சி கண்டுள்ளதைப் பல்வேறு கல்விசார் ஆய்வு

களின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளக்கூடியதாகவுள்ளது. அக் குறைபாட்டைப் போக்க வேண்டுமானால் பாடசாலைகளில் உள்ள மாணவர்களின் நிலையறிந்து அத்தியாவசிய உபகரணப் பங்கீடு மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமாகிறது. அந்த வகையில்

கற்றல் உபகரணங்கள்

மேற்குறிப்பிட்ட பாடசாலைகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

எனவே, குறை காண்பதை விட குறையைத் தீர்ப்பதில் கவனஞ்செலுத்துவதன் மூலமே எதிர்பார்க்கும் பலனை அடைய முடியும். பொதுவாகவே பொதுப் பரீட்சைகளின் முடிவுகள் ஒரு சிலரையே விமர்சனத்துக்குள்ளாக்குகின்றது. அதாவது அதிபர், ஆசிரியர்கள் போன்றோர் விமர்சிக்கப்படுகிறார்கள்.

ஏனையோருடைய பொறுப்புகள் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளுக்கு அவர்கள் பொறுப்பாளிகள் அல்ல என ஒரு சாரார் குற்றஞ்சாட்டப்படுவதும் மறுசாரார் தப்பிக் கொள்ளுவதும் பிரச்சினைக்குரிய தீர்வாகவோ, மாற்றமாகவோ அமைய முடியாது. எனவே, சமூக நிறுவனம் என்ற வகையில் பாடசாலை ஒன்றில் முன்னேற்றமும் வளர்ச்சியும் சாதனையும் பின்வரும் தரப்பினருடைய ஒத்துழைப்பு, தியாகம் போன்றவற்றின் மூலமே காணமுடியும். அந்த வகையில்

1. மாணவர் ஒத்துழைப்பு
2. பெற்றோர் ஒத்துழைப்பு
3. ஆசிரியர்/ அதிபர் அனுசரணை
4. புத்திஜீவிகள்/கல்வித் திணைக்கள அதிகாரிகள் ஆகியோரின் ஆலோசனைகள், உதவிகள், அனுசரணைகள் ஆகியவற்றைப் பெறுவதன் மூலமே இதில் எதிர்பார்க்கப்படும் நோக்கை அடையமுடியும்.

ஆசிரியர் கற்கிறார்

நெடுந்தீவு மகேஷ்

மழை பெய்து ஓய்ந்திருந்தது.

அந்த ஓலைக் குடிசையின் முற்றத்தில் அங்குமிங்குமாகத் தோன்றிய பள்ளங்களில் வெள்ளம் நிரம்பி இருந்தது.

அந்தக் குடிசையின் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்த சிவகாமிப் பாட்டி, சாணத்தால் மெழுகிய திண்ணையை ஈர்க்குக்கட்டால் தாரா நடைபோட்டுக் கூட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

பாட்டியின் கூட்டும் அழகை ரசித்தபடி ரமணன் தன்கையில் வைத்திருந்த தாளில் காகிதப் படகொன்றைச் செய்து முடித்தான்.

அப்பொழுது ரமணனின் தாயார் நாகம்மாள் சிவகாமியை நோக்கி "அம்மா இவன் இண்டைக்குப் பள்ளிக்குப் போக மாட்டன் என்கிறான், அவனை என்னெண்டு கேளணை" என்றாள்.

குசினியிலிருந்து கேட்ட நாகம்மாளின் குரலில் அனுதாபமும் கோபமும் கலந்து வந்தது. அந்தக் குரலை ரமணனும் கேட்டாலும் எந்தச் சலனமுமின்றி வெள்ளத்தில் காகிதப்படகை ஓடவிடும் விளையாட்டில் அவன் ஈடுபட்டிருந்தான்.

பாட்டியோ மகள் நாகம்மாளின் வார்த்தையைக் கிரகித்துக் கொண்டு கூட்டும் வேலையைச் சட்டென நிறுத்தி ரமணனைப் பார்த்தாள்.

அவன் பள்ளிக்குப் போக எண்ணாமல் வெள்ளத்தில் விளையாடிக் கொண்டு நிற்பதைக் கண்ட பாட்டி கவலைப்பட்டாள் "என்றை ராசா ஏனடா பள்ளிக்குப் போகவில்லை?" என்று பரிவோடு கேட்டாள்.

அந்தக் கேள்வி தன்னை நோக்கியே கேட்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட ரமணன் "நான் இனிப் பள்ளிக்குப் போக மாட்டன்" என்று உறுதி படக் கூறிக்கொண்டே தொடர்ந்தும் படகைத் தள்ளியும், ஊதியும் வெள்ளத்தில் மிதக்க விட்டான்.

"அடி தங்கச்சி அவன் பள்ளிக்குப் போக மாட்டன் எண்டுதான் நிச்சிறான். அவனுக்குப் பள்ளிக்கூடம் போகப் பிடிக்கவில்லைப் போல" என்று சொல்லியவாறு நாகம்மாள் இருந்த குசினியைப் பாட்டி திரும்பிப் பார்த்தாள்

குடிசைக்கு வெளியே தனித்திருந்த குசினியிலிருந்து குருவி போலத் தலையை நீட்டிய நாகம்மாள் "இல்லையைணை அவன் வாசிக்கத் தெரியாதெண்டு சொன்னதால் ரீச்சர் அடிச்சுப் போட்டாவாம், அதுதான் பள்ளிக்குப் போகமாட்டன் என்கிறான்" என்றாள்.

வாசிக்கத் தெரியாட்டில் அடிப்பினதானே பிள்ளை அவனை எப்பிடியாவது பள்ளிக்குப் போகச் சொல்லு, இல்லாட்டில் கூட்டிக் கொண்டுபோய்ப் பள்ளியில் விட்டிட்டு வா" என்றாள் பாட்டி.

ரமணனைப் பள்ளிக்கனுப்ப அவனுடன் கோபித்தும் ஆசிரியரை ஏசி ரமணனுக்காய்ப் பரிந்து பேசியும் அவனைப் பள்ளிக்கனுப்ப எடுத்த முயற்சி பயனற்றுப் போனதோடு அவனோ, "அங்க ரீச்சர் அடிப்பா நான் போக மாட்டன்" என்று பிடிவாதமாக நின்றான்.

"நீ வாசிக்காததாலதானே ரீச்சர் அடிச்சவ, நீ வாசிச்சா ரீச்சர் அடிக்க மாட்டாதானே" எனச் சொல்லிச் செல்லமாகவும் அன்பாகவும் அவனைப் பாட்டி பள்ளிக்குப் போக வேண்டினாள். அவனைப் பள்ளிக்கு அனுப்பி வைக்கப் பலமுறை அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் யாவுமே வீணாகின.. அவனோ "பள்ளிக்குப் போக மாட்டன் அங்க ரீச்சர் அடிப்பா" என்று தொடர்ந்தும் உறுதிபடக் கூறிக் கொண்டிருந்தான்.

பாட்டி அவனைப் பள்ளிக் கனுப்பும் வகை தேடிப் பலமணி நேரம் சிந்தித்தாள்..

அவன் பள்ளிக்குப் போக விரும்பாமையைக் காரணம் ரீச்சர் அடித்தமைதான் எனில் ரீச்சர் இனிமேல் அடிக்கமாட்டா நீ பள்ளிக்குப் போடா என்று சொல்லி அவனைப் போகச் சொல்லலாம் ரீச்சரையும் கண்டு அவனுக்கு அடிக்காதையுங்கோ என்று வேண்டிக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவனால் வாசிக்க இயலாமல் இருப்பதுதான் அவனுக்கு அடி விழுவதற்கான காரணம் என்பதால் ரமணனுக்கு வாசிக்கப் பயிற்றுவதுதான் அவசியம் என்பதைப் பாட்டி புரிந்து கொண்டாள்

அவனை வாசிக்கத் தூண்டவும் படிப்பில் விருப்புவைக்கவும் பள்ளிக்கூடத்தில் பயிற்றுவார்கள் என்று நம்பித்தானே பள்ளிக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்புகிறோம். ஆனால் பள்ளிக்கு விருப்புடன் போவதற்குத் தடையாக நிற்கும் காரணத்தைக் கண்டு அதனை

நிவர்த்தி செய்தாந்தானே அவன் பள்ளிக்குப் போய்ப் படிக்க முடியும் பாட்டி மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்தாள். எனவே அவனுக்கு வாசிப்பைப் பயிற்றாமல் அவனுக்கு வாசிக்கத் தெரியவில்லை என்பதற்காக அடித்துத் தண்டிக்கும் ஆசிரியரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் பாட்டிக்கு ஏற்பட்டது. ரமணனைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் அவனுக்கு அடிச்ச ரீச்சரை அவனுக்கு முன்னால் ஏசினால் அவன் ஆறுதலடைவான் என்பதாகவும் ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. அந்த எண்ணம் மேலெழுந்தபோது அவள் சிறிது ஆத்திரத்தோடு "சின்னப்பிள்ளைக்கு இப்படியா அடிக்கிறது ஆர் அந்த ரீச்சர் எண்டு பார்த்து கேட்க வேண்டும், போடி பிள்ளை அவனையும் கூட்டிப் போய் அடிச்ச ரீச்சருக்கு ஒரு ஏச்சக் கொடுத்திட்டு வர வேணும்" என்றாள். அத்தோடு "தம்பிக்கு எந்த ரீச்சர் அடிச்சவ?" என்று பாசத்தோடு பாட்டி கேட்டாள்.

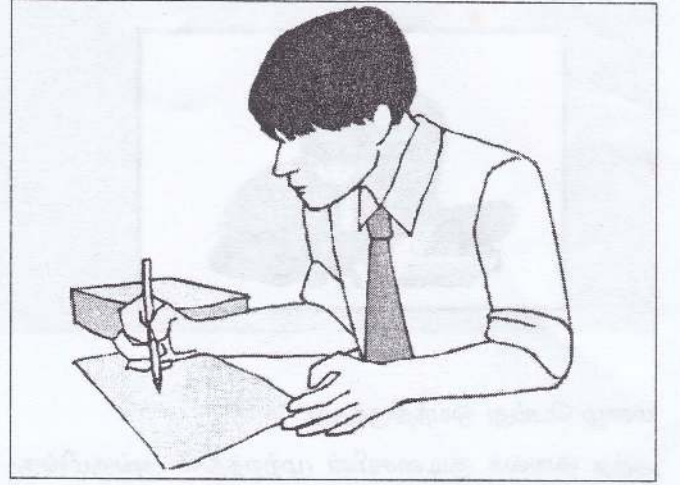
"அந்த மொக்கு ரீச்சர்தான்" என்ற ரமணன் காகிதப்படகைக் கையில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு முகத்தைச் சுளித்துப் பாட்டியைப் பார்த்தான் "மொக்கு ரீச்சரோ?" ஆச்சி ஆச்சரியத்தோடு கேட்டாள்.

"ஓம் பாட்டி எனக்கு வாசிக்கச் சொல்லித் தராம வாசி வாசி எண்டு சொல்லிப் போட்டு அடிக்கிறா, வீட்டில படிச்சிட்டு வர வேணுமெண்டும் சொல்லுறா" என்றான் அவன். "வீட்டில வந்து படிக்கிறது தானே அப்பு" என்றாள் பாட்டி.

"எப்பிடி வாசிக்கிறது எண்டு சொல்லித்தராமல் வீட்டில எப்பிடிப் பாட்டி வாசிக்கிறது? என்று கேட்டான் அவன்.

அவனது எதிர்க் கேள்வியால் ஆச்சரியப்பட்ட பாட்டி விழித்துக் கொண்டாள். "எப்படி வாசிப்பது?" என்பதைத் தனக்குள் சிந்தித்தாள்.

வாசிப்பதற்குப் பல திறன்களும் அதில் பாண்டித்தியம் பெறப் பல தேர்ச்சிகளைப் பெறுதலும் வேண்டுமென்பதாய் அவனது அனுபவம் அவளுக்குப் புரிய வைத்தது. எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்களையும் அவற்றின் ஒலி வடிவங்களையும் தெரிந்து கொள்வதுடன் எழுத்துக்களால் சொற்கள் உருவாகும்போது அவற்றை உச்சரித்து ஒலித்து வாசிக்கப் படிப்படியாகப் பயில வேண்டும் என்பதாகவும் தெளிந்து கொண்டாள். தனது பேரன் வாசிக்க இயலாமல் இருப்பதற்கு இத்தகு திறன்களையும் தேர்ச்சிகளையும் அடையப் பயிற்றாமையே காரணம் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டாள். இவற்றைப் பயிற்றுபவர்கள் யார்? ஆசிரியர்கள்தானே என்பதாய் பாட்டி துணிந்தாலும் அவனது வாசிப்புப் பயிற்சி இன்மைக்கு வீட்டிலுள்ள யாவருமே பொறுப்பாளிகள்தாம் என்றும் எண்ணினாள். "அடி தங்கச்சி அவனுக்கு வாசிக்கப் பயிற்றி விட்டால் அவன் பள்ளிக்குப் போவானடி அங்க இவன் வயதுப் பிள்ளைகள் எல்லாரும் நல்லா

வாசிக்கயுக்க இவன் வாசிக்க இயலாமலிருந்தால் சரியில்லைத்தானே. அவன் இண்டைக்கு நிக்கட்டும் நான் அவனுக்கு வாசிக்கச் சொல்லிக் குடுக்கிறேன்" என்றாள் பாட்டி துணிவோடு.

"அட ரமணா விளையாடின பிறகு கைகால்களைக் கழுவிப் போட்டு புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு வாடா ஒருக்கா வாசிச்சுப் பார்ப்பம்" என்றாள் ரமணனைப் பார்த்து. அவனோ "எனக்கு வாசிக்கத் தெரியாதணை. என்னாலை வாசிக்க ஏலாதணை" என்று பிடிவாதமாகத் தனது இயலாமையால் பின் நின்றான். "அதுதான் ராசா நான் உனக்கு எப்பிடி வாசிக்கிற தெண்டு சொல்லித்தரப் போறன் புத்தகத்தைக் கொண்டுவா தம்பி" என்றாள் விநயமாக. பாட்டியின் அன்பான அழைப்பும் ஆறுதலான அரவணைக்கும் வார்த்தைகளும் ரமணனுக்குப் பிடித்தமாகின. விளையாட்டை நிறுத்தியவன் பாட்டியின் அருகில் புத்தகத்தோடு வந்தமர்ந்தான்.

புத்தகத்தின் முதலாம் பாடத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தவனுக்கு அங்குள்ள எழுத்துக்கள் - அவற்றின் நேர்த்தி - திசைமுகம் - வடிவு என்பவற்றைப் புரிந்து கொள்ள இயலாமல் கோடுகளாகவும் கீறல்களாகவும் அவை தோன்றக் கண்டு விழித்தான் அங்குள்ள எழுத்துக்களை இனங்கண்டு வரிவடிவங்களின் வகை தெரிந்து அவற்றுடன் அதன தன் ஒலிவடிவங்கள் இணைய ஒலிக்கும் உச்சரிப்பை உச்சரித்து உரத்து பாட்டி ஒவ்வொரு சொல்லையும் வாசித்தாள். உடனடியாக வாசிக்கும் ஆற்றலை ரமணன் பெறமாட்டான் என்பதை பாட்டி முதலில் உணர்ந்து கொண்டாள்.

வாசிப்பைத் தனது பொழுது போக்காகக் கொண்டிருந்த பாட்டி டம் பம் என ஒலிக்கும் சிறு சொற்களை எழுதி அவற்றை வாசிக்கப் பயிற்றினால் அவன் வாசிக்க விரும்புவான் என எண்ணினாள். டம் டமார் ப் படார் எனப் பல சொற்களை எழுதி வாசிக்கப் பயிற்றினாள். ரமணன் அவற்றை அவதானித்து உச்சரித்து வாசிப்பைத் தொடர்ந்தான். புரிந்து கொண்டான். இப்பொழுது புத்தகத்திலிருந்து ஒவ்வொரு எழுத்தாகத் தொட்டுக்காட்டி உச்சரித்துச்

சொற்களை வாசித்த பாட்டியை அவதானித்தான். பலமுறை பாட்டியுடன் சேர்ந்து எழுத்தை இனங்கண்டு உச்சரித்து வாசித்தபோது ரமணனது முகத்தில் ஒரு மலர்ச்சி தோன்றியது. இரு வாரமாக அவன் பள்ளிக்குப் போகவில்லை. பாட்டியின் வாசிப்புப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டான். வாசிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைந்தான். வாசிக்கப் பயின்ற துணிவுடன் என்னால் வாசிக்க முடியும் என்ற மகிழ்வோடு இன்று ரமணன் பள்ளிக்குப் போயிருந்தான். தனக்கு வாசிக்க இயலாமல் இருந்தபோது தன்னைத் தண்டித்த ஆசிரியரைத் தனது வாசிப்பின் மூலம் வெட்கமடையச் செய்ய வேண்டும் என்ற அவாவும் அவனிடத்தில் இப்பொழுது பிறந்திருந்தது.

கடந்த வாரம் முழுவதும் பள்ளிக்கு வாராமல் இருந்து இன்று வந்திருக்கும் ரமணனைக் கண்டதும் அவனது வகுப்பு ரீச்சர் அவனைக் கோபத்தோடு பார்த்தார். "ரமணா ஏன் நீ போன கிழமைகள் முழுவதும் பள்ளிக்கு வரவில்லை?" என்று அதட்டினார். "ரீச்சர் நான் இப்ப நன்றாக வாசிப்பன். போன கிழமைகளில் முழுவதுமாக நான் வீட்டிலிருந்து வாசிச்சுப் பழகினனான்:" என்றான் உற்சாகமாக.

"நீ இப்ப நல்லா வாசிப்பியோ?" என்று கேட்ட ஆசிரியைக்கு அவன் பள்ளிக்கு வராமல்க்காகச் சொன்ன காரணம் ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. "ஓம் நல்லா வாசிப்பன் ரீச்சர்" அவனது வார்த்தைகளில் உற்சாகம் தொனித்தது. கண்கள் பிரகாசித்தன. மாணவர்கள் பள்ளிக்கு வந்து படிக்க வேண்டியதாக இருக்கும் போது இவன் வீட்டிலிருந்து படித்திருக்கிறான் என்று எண்ணிய ரீச்சர் அவனது உற்சாகத்தைப் பார்த்ததும் அன்று இவனுக்கு வாசிக்கத் தெரியாதென்று சொல்லி அடித்தசெயலும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ஆசிரியையின் மனதில் ஒரு நெருடல்.

"எங்க புத்தகத்தை எடுத்து வாசி பார்ப்போம்" என்றார். அவன் புத்தகத்தை விரித்தான். வாசிக்கத் தொடங்கினான். அவன் அந்தப் பாடம் முழுவதையும் வாசித்தான் தடைகள் எதுவும் ஏற்படவில்லை. உச்சரிப்பு, ஒழுங்கு, விளக்கம், தெளிவு நிறைந்த அவனது வாசிப்பைக் கேட்டும் பார்த்தும் ஆசிரியை ஆச்சரியப்பட்டார். "யார் உனக்கு வாசிக்கப் பழக்கினது?" என்று ஆறுதலாகவும் அமைதியாகவும் விசாரித்தார். அவனது பாட்டி எழுத்து, சொல் ஒவ்வொன்றையும் தெளிவாகவும் உரத்தும் உச்சரித்துச் சொல்லிப் பயிற்றிய முறையை அவன் விளக்கியபோது, ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரிடமும் இவ்வாறான வாசிக்கப் பயிற்று கற்பித்தல் திறமை உள்ளது என்பதை ஆசிரியர் உணரத் தலைப்பட்டார். எந்தத் திறனும் ஒழுங்குறப் பயிற்றப்பட்டால் கற்றல் இலகுவாகிறது என்ற தெளிவும் பிறந்தது. ஒருவன் வாசிக்க இயலாமல்க்கு அவன் எழுத்துக்களை இனங்கண்டு வரிவடிவ - ஒலிவடிவ இணைவுகளை புரிந்து கொண்டு உச்சரித்து வாசித்துப் பயிலாமையே காரணம்

என்பதை ரமணனின் வாசிப்பின் சிறப்பு வெளிப்படுத்தியது.

பள்ளியில் கற்கும் மாணவர் ஒவ்வொருவரும் கற்கின்றார் அல்லது கற்கவில்லை என்ற வகையில் இனங்காணப்படுவதோடு பள்ளிப்படிப்பு நிறைவு பெறுவதாக எண்ணத் தோன்றியது. கற்காமல்க்கான காரணங்களை அறிதலும் அதற்கேற்ற கற்பித்தல் முறைகளைத் தெரிதலும் அவசியம் என்பதை ரமணனின் ரீச்சருக்கு ரமணனுக்குக் கற்பித்த பாட்டி மூலம் தெரியப்படுத்தியபோது மாணவர் ஒவ்வொருவரையும் அவர்தம் கற்கும் வழிகளையும் அறிய வேண்டும் என்ற ஆவல் ஆசிரியருக்குப் பிறந்தது.

எழுத்துக்களை அழகாகவும் பிழையின்றியும் எழுத்தத் தெரியாமல் தவிக்கும் தர்சினியையும் அமுதனையும் பார்த்தபோது அவர்களுக்கான எழுத்துப் பயிற்சியை உரிய ஒழுங்கில் சரியான முறையில் வழங்கினால் அவர்கள் திருத்தமாக எழுதுவதில் வெற்றி பெறுவார்கள். நன்றும் மகிசாவும் சுருக்கெழுத்துப்போல் கோடுகளும் கீறல்களுமாகக் கிறுக்கும் வேறும் பலர் தனது வகுப்பில் உள்ளனர் என்பதையும் இனங்கண்ட ஆசிரியர் அவர்களை நெருங்கி அவர்களுக்கான பயிற்சியைத் திட்டமிட்டுச் சிறப்பாகத் தொடங்கினார். அவர்களுக்குப் பயிற்றுவித்தபொழுதுதான் தனது எழுத்துக்களில் காணப்பட்ட தவறுகளையும் திருத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆசிரியைக்கு விரிந்தது. இப்பொழுது ரமணனின் ஆசிரியை படிப்பிக்கிறார், படிக்கிறார். பயில்கிறார், பயிற்றுக்கிறார். அவரது உள்ளம் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மிதக்கிறது.

தாரே ஜமீன் பர்

Taare Zameen Par

ஆனந்தன்

ஒவ்வொரு குழந்தையும் தனித்தன்மை கொண்டது. இந்தப் பொருளை தலைப்பாகக் கொண்டு வெளிவந்திருக்கும் திரைப்படம் தான் தாரே ஜமீன் பர். இத்திரைப்படத்தை அமீன்கான் இயக்கி நடத்துள்ளார்.

குழந்தைகளின் தனித் தன்மைக்கு சிறிதும் மதிப்பளிக்காது எவ்வாறு பெற்றோர் அவர்களை தங்களது விருப்பங்களுக்கு உகந்த வகையிலெல்லாம் உருவாக்க நினைக்கிறார்கள்; அதனால் குழந்தைகளும் அவர்களது மனநிலையும் எத்தகைய பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றது என்பதை இத்திரைப்படம் வெளிப்படுத்துகின்றது.

சமகாலத்தில் குழந்தைகளை புரிந்து கொள்வதில் பெற்றோர்களும் சரி ஆசிரியர்களும் சரி பெரும் தவறுகளை விடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பிள்ளையின் தனித்தன்மையை விளங்கிக் கொள்ளாமல் ஏனைய பிள்ளைகளுடன் தமது பிள்ளைகளை ஒப்பிட்டு நோக்கி பல்வேறு உள அழுத்தங்களை உளநெருக்கீடுகளை உருவாக்கி வருகின்றார்கள். இந்நிலையில் இத்திரைப்படம் சமகாலப் பிரச்சினையை எடுத்தாள்கின்றது.

O E C B P H போன்ற எழுத்துக்கள் சில குழந்தைகளுக்கு ஒருவகையான குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இவற்றை வாசிக்கையில் சில குழந்தைகள் Pot என்பதற்குப் பதிலாக Top என்று வாசிப்பர். இது மூளையில் ஏற்படும் காயத்தாலோ அல்லது மூளைத் திசுக்கள் உருவாகும் பொழுது ஏதாவது ஒரு நோயின் பாதிப்புக்கு ஆளாவதாலோ ஏற்படுவதாகும்.

இத்தன்மை வாய்ந்த நோயான டிஸ்லெக்சியா (Dyslexia)வினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சிறுவனைப் பற்றிய கதையே இத்திரைப்படம்.

இந்தச் சிறுவன் இத்தகையதொரு நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்பதை அறியாமலேயே மூத்த பையனைப் போல்

இவனையும் முதல்தரம் வாங்கும் மாணவனாக ஆக்க நினைத்து பையனை தங்களை அறியாமலேயே துன்புறுத்தும் பெற்றோர்கள் குறித்த கதை இது.

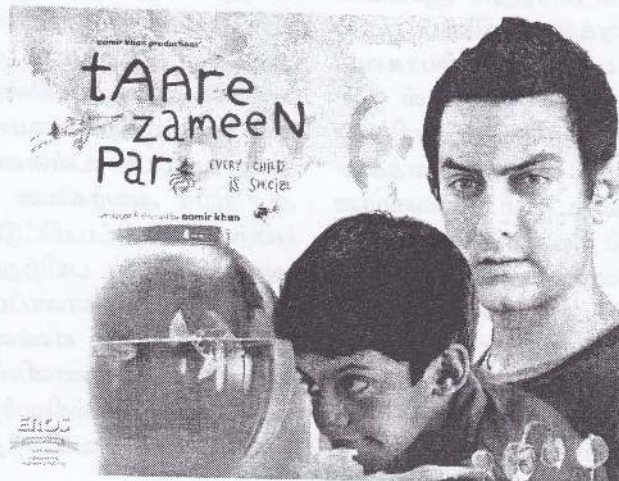
குழந்தையின் ஒவ்வொரு தேவையையும் உணர்ந்து அறிந்து நிறைவேற்றுபவர்களே பெற்றோர். ஆனால் இவர்களுக்கு நல்ல வேலையைத் தேடித்தரும் கல்வி குறித்த கேள்வி வரும்போது இத்தகைய கல்வியில் இவர்களை சிறந்தவர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற வெறியில் எவ்வாறு குழந்தைகளிடம் உள்ள உடல் ரீதியான பெரும் குறைகளைக் கூட கண்டு கொள்ளத் தவறுகிறார்கள் என்பதை இத்திரைப்படம் உண்மையிலேயே மிக உருக்கமாகச் சித்திரிக்கிறது.

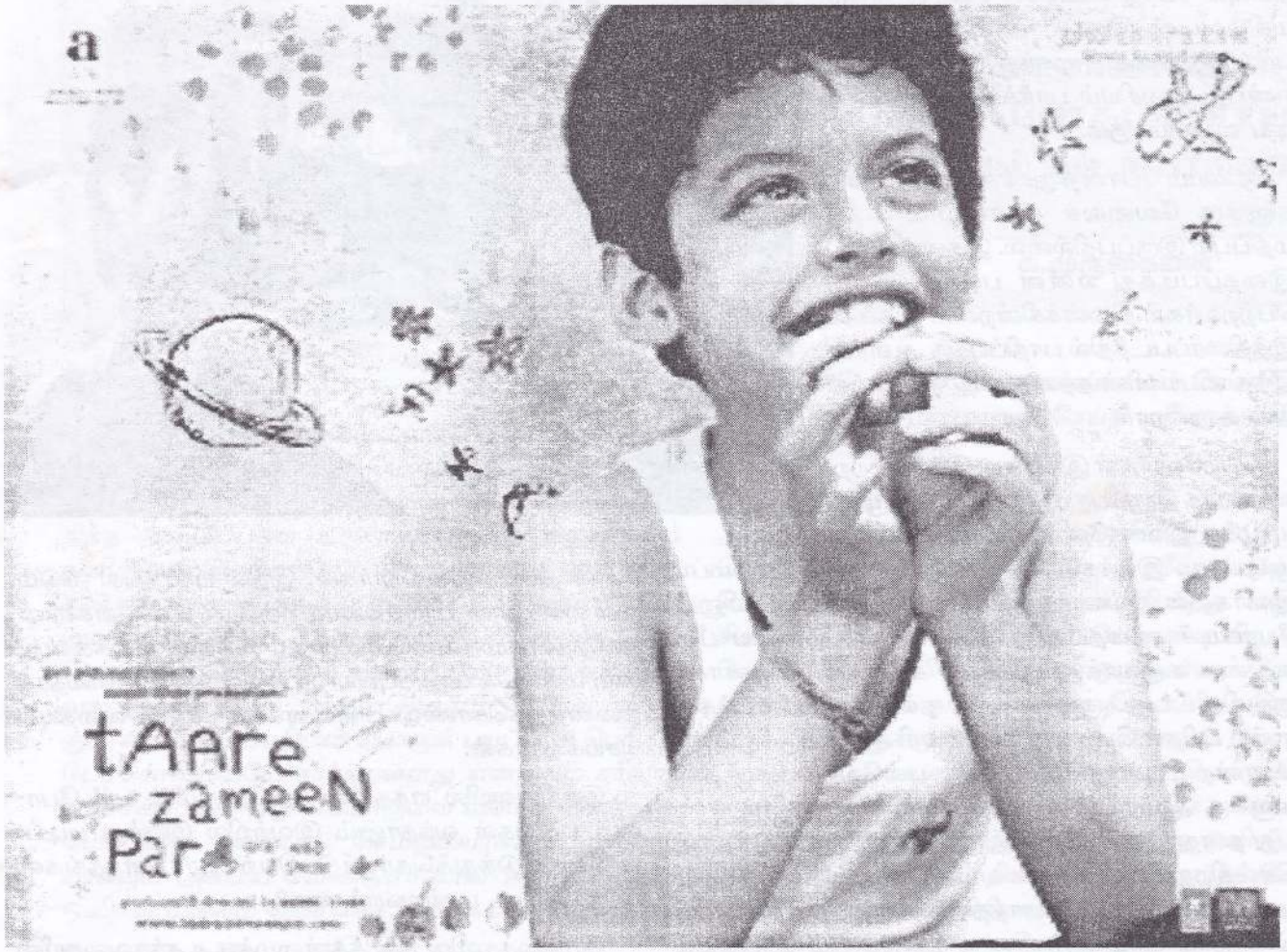
இதைப் போலவே பாடசாலைகளிலும் குழந்தைகளின் சிறப்பு இயல்புகளையும் அடிப்படைக் குறைபாடுகளையும் அறிந்து கொள்ளக் கூட முடியாமல் எந்திரகதியில் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள கற்பித்தல் பணிகளை ஆசிரியர்கள் செய்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த திரைப்படம் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

தனக்கு இருப்பது ஒரு குறை என்று உணராததால் எவ்வளவோ முயற்சித்தும் மொழி மற்றும் கணிதப் பாடங்களில் தேர்ச்சியடையக் கூட முடியாத நிலையில் இருக்கும் மாணவன் சக மாணவர்களின் பரிசாசத்துக்கு ஆளாவர். இது படிப்படியாக இவனிடம் பிடிவாதம் மற்றும் அடங்காத தன்மையை எவ்வாறு ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் தெளிவாக இத் திரைப்படம் விளக்குகிறது.

எப்படியும் நன்கு படிக்கும் ஒரு மாணவனாக இவனை ஆக்கிவிட வேண்டும் என்ற வெறியில் முழுக்க முழுக்க விடுதியில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களைக் கொண்ட ஒரு பாடசாலையில் பெற்றோர் பையனைச் சேர்க்கிறார்கள்.

இந்நிலையில் இத்தகைய குறைபாடுள்ள குழந்

தைக்கு மிக அதிகம் கிடைக்க வேண்டிய பெற்றோரின் அன்பு எவ்வாறு கிடைக்காமல் போகிறது என்பதையும்; இது கிட்டாததால் அக்குழந்தைகளிடம் உள்ள சில சிறப்பான தனித்துவமான திறமைகள் கூட எவ்வாறு நாளடைவில் மங்கி மறைந்து போகின்றன என்ற அவலத்தையும் இத்திரைப்படம் கலை நுட்பத்துடன் விவரித்துள்ளது.

இத்தகைய பாதிப்பிற்கு ஆளாகும் ஒரு மாணவன் சகமாணவர்களிடம் இருந்து முழுமையாக ஒதுங்கி கால் ஊனத்துடன் இருக்கும் தனக்கு பிடித்த ஒரே ஒரு மாணவனோடு மட்டும் நட்பினை வளர்த்துக் கொள்வது; பெற்றோர்கள் இவர்களுடன் இவனை சேர்ந்திருக்க விடாமல் செய்து வேறு பாடசாலைக்கு அனுப்பியதால் ஏற்படும் கோபத்தில் பெற்றோர்களுடன் தொலைபேசியில் பேசவும் மறுப்பது போன்ற உருக்கமான காட்சியில் நிறையவே இப்படத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இறுதியாக இந்த மாணவனின் குறையினை சரியாக அறிந்த மனநிலை பாதித்த குழந்தைகளின் பள்ளியிலும் ஆசிரியராக பணிபுரியும் ஒரு ஆசிரியர் உரிய முயற்சிகள் எடுத்து இவனிடம் உள் பொதிந்திருக்கும் ஓவியம் வரைதல் போன்ற திறனை வெளிக்கொணர்கிறார். தலைமை ஆசிரியரின் - அதிபரின் -

அனுமதியோடு தானே பொறுப்பேற்ற இத்தகைய குறைபாடுள்ள குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்க வேண்டிய விதத்தில் மொழி மற்றும் கணித பாடங்களை சிரத்தை எடுத்து கற்பித்து பையனை சரி செய்து உயர்நிலைக்கு கொண்டு வருகிறார். இதுதான் திரைக்கதையின் முக்கிய அம்சமாகும். மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்டும் போது கண்டிப்பும் கவனமுமே மிக முக்கிய தேவை என்பதை மாற்றி அன்பும் பரிவும் அறிவினை புகட்டுவதில் எத்தகைய வகிபாகத்தினை ஆற்றுகின்றன என்பதையும் இத்திரைப்படம் பார்வையாளருக்கு உணர்த்துகிறது.

பெற்றோரின் இத்தகைய ஒருவகைக் கொடுங்கோன்மை மனநிலைக்கு அவர்களே காரணம் என்பதாக இத்திரைப்படம் சித்திரிக்கிறது. ஆனால் எந்தப் பெற்றோரும் தங்களது குழந்தைகளை இவ்வாறு வருத்துவதை மகிழ்ச்சியுடன் செய்ய மாட்டார்கள். தங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு குழந்தை ஓவியனாகவும் மற்றொன்று கவிஞராகவும் மற்றொன்று மருத்துவமோ பொறியியலோ கற்றதாகவும் சிறப்புடன் விளங்கினால் உள்ளபடியே பெற்றோரும் மகிழ்வுடனேயே இருப்பர்.

அதாவது ஓவியத்திலும் இலக்கியத்திலும் ஈடுபாடு கொண்ட குழந்தைகளும் கூட நல்லவருவாய் ஈட்டி வசதியான வாழ்க்கை நடத்துவதற்கான சூழ்நிலை

நிலவும் போது மட்டுமே பெற்றோர்கள் மகிழ்வுடன் இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை சமூகத்தில் நிலவுகிறதா என்பது அவசியம் பார்க்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

ஓவியம் போன்ற நுண்கலை கற்றவர்களுக்கு வேலைச் சந்தையில் எந்த மதிப்பும் இருப்பதில்லை. இதனாலேயே இதைப்படித்து என்ன பயன்? என்று பெற்றவர்கள் நினைக்கின்றனர். இதனை இத்திரைப்படத்தில் பாதிப்புக்கு ஆளான இந்த பையனின் தந்தை கூட ஓர் இடத்தில் கூறுகிறார்.

பெற்றோர்கள் இவ்வாறு இரக்க மற்றவர்களாக இருப்பதற்கு காரணம் முழுக்க முழுக்க இவர்களே காரணம் எனக்கூற முடியாது. இவர்கள் வாழும் இந்த சமூக அமைப்பு இவர்களை இவ்வாறு ஆக்கியுள்ளது. எவ்வாறாயினும் போட்டிச் சந்தையில் தாக்குப் பிடிக்கக் கூடிய பிரஜையை உருவாக்குவது தான் கல்வியின் பயனாகக் குறுகிவிட்டது. குழந்தைகள் தனித்துவமானவர்கள் என்ற புரிதல் பெற்றோருக்கும் சரி ஆசிரியருக்கும் சரி தோன்றமுடியாத அளவிற்கு பல்வேறு அழுத்தங்களுக்கு ஆட்பட்டு வருகிறார்கள். பாடசாலை என்பது தனது நோக்கத்தில் இருந்து பிறழ்வு பட்டுத்தான் செல்கிறது. பிள்ளைகளை சமூகத்தில் சிறந்த குடிமக்களாக மாற்றுவது மாத்திரம் போதாது. மனிதர்கள் மனிதராக வாழ்வதற்கான ஏற்பாடுகளும் கருத்தியல் தெளிவும் கொண்ட பெற்றோர் பாடசாலை மட்டங்களில் வலுவாகச் செல்வாக்கு பெற வேண்டும்.

இந்த சமூகத்தில் விலைபோகக் கூடிய கல்வி கற்றிருந்தாலே தங்களது பிள்ளைகளது வாழ்க்கைக்கு ஓரளவேணும் பாதுகாப்பும் உத்தரவாதமும் உண்டு. இவ்வாறுதான் பெரும்பாலான பெற்றோர்களும் நம்புகிறார்கள். இன்றைய சந்தை நெருக்கடி ஒவ்வொரு துறையிலும் பல்கிப் பெருகி வருகின்றது. இந்த முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு அடிப்படையில் எந்த நிலையான பாதுகாப்பையும் எவருக்கும் வழங்க முடியாமல் உள்ளது. பெற்றோர்கள் தங்களது பிள்ளைகளுக்கு எத்தகைய கல்வியை கொடுத்திருந்தாலும் இவற்றை வழங்க முடியாது.

இக்கருத்து பெரும்பாலான பெற்றோர்களை இன்னும் சென்று சேராததால் தற்போது நல்ல சம்பளம் கிட்டும் வேலை வாய்ப்பினை பெற்றுத்தரும் கல்வியை பிள்ளைகளுக்கு வழங்கிவிட்டால் அவர்களது எதிர்காலம் ஓரளவிற்கு நிச்சயமானதாக அமைந்துவிடும் என்று மனப்பால் குடிக்கின்றனர்.

இதனாலேயே இதுபோன்ற பாடப்பிரிவுகளுக்கு போட்டி போட்டு இடம்பிடிக்க தங்களது பிள்ளை-

களை தயார் செய்கிறார்கள். இதில் பின்தங்கி விடும் பிள்ளைகளின் பிரச்சினைகளையோ பிள்ளைகளின் தனித்தன்மைகளையோ புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றனர். மிகவும் பொறுப்புணர்வுடன் நடந்து கொள்வதாக நினைத்துக்கொண்டு பிள்ளைகளை சித்திரவதையும் செய்கிறார்கள்.

இந்நிலையில் எத்தனை 'தாரே ஜமீன் பர்' போன்ற படங்கள் வந்தாலும் இவற்றில் இருந்து படிப்பினை எடுத்துக்கொண்டு பெற்றோர்கள் தங்கள் போக்கினை மாற்றுவார்களா?

குழந்தைகளின் தனித்தன்மைக்கு உகந்தவகையில் பிள்ளைகள் விரும்பும் கல்வியினை பெற அனுமதிக்கும் நிலையில் பெற்றோர்கள் இல்லை. அதாவது இந்த சமூகஅமைப்பில் இவ்வாறு அனுதிக்கும் எந்த பெற்றோரையும் சராசரி மக்களின் பார்வையில் பொறுப்பற்றவர்களாகவே சித்தரிக்கும். இது இத்திரைப்படத்தில் சொல்லப்படாத ஆனால் மிகவும் தீர்மானகரமாக குழந்தைகளையும் பெற்றோர்களையும் பாதித்துக்கொண்டிருக்கும் விடயமாகும்.

இத்திரைப்படம் ஆசிரியர் பெற்றோர் நிலை நின்று ஆராக்கியமாக சிந்திக்கவும் செயற்படவும் உரிய மனப்பாங்கு நடத்தைக்கோலங்களுக்கான வெளிகளை உறவுகளை தெளிவாக கருத்தாடலாக காட்சியாக கட்டமைக்கின்றது.

மேலும் ஆசிரியத்துவ நோக்கில் இத்திரைப்படம் பார்க்கப்படுவதும் அனுபவங்களை தொகுத்துக் கொள்வதும் எமக்கு ஆரோக்கியமாக இருக்கும்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் கட்டாயமாக இத்திரைப்படத்தைப் பார்ப்பதும், அவை எமக்குள் ஏற்படுத்தும் சிந்தனைகள் கிளர்வுகளை மனவெழுச்சிகளை ஆரோக்கியமான நிலையில் வைத்துப் புரிந்து கொள்வதும் காலத்தின் தேவையாகும்.

ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு தமிழ் கற்பிக்கும் போது ஏற்படும் ஒலியியல் இடற்பாடுகள்

க.முருகையன்

முன்னுரை

மனித இனம் தம் எண்ணங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளப் பயன்படுத்தும் கருவி மொழியாகும். பேச்சொலிகளின் கட்டமைப்பால் உண்டாகும் பொருள் பொதிந்த அமைப்புகள் உருபங்களாகும். உருபங்கள் தனித்தோ இணைந்தோ சொற்களை உண்டாக்குகின்றன. இச்சொற்கள் இலக்கண விதிகளுக்கு ஏற்ப இணைந்து தொடர்களை அமைக்கின்றன. இத்தொடர்கள் மொழியின் பெரிய அலகுகளாகும். இவ்வலகுகளை உண்டாக்கும் சாதனம் பேச்சொலியாகும். எனவே மொழியின் பொருள் பயன்பாடு பெரிதும் பேச்சொலியையே சார்ந்துள்ளது எனலாம். சரியாக உச்சரிக்கப்படாத ஒலி பொருளை விளங்க வைக்காது. மொழியின் பயன்பாடு செம்மையாகவும் முழுமையாகவும் அமைய வேண்டுமானால் அம்மொழியின் ஒலிகள் மிகவும் தெளிவாக ஒலிக்கப்பட வேண்டும்.

மொழியொலி

மொழி மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையில் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றுவிட்ட பழக்கங்களில் ஒன்றாகும். நாள்தோறும் வளர்ந்துவரும் மனித இனத்தின் அறிவு, பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கு ஈடுகொடுத்து அவற்றின் சேமக்கலமாக விளங்க வேண்டியது மொழியாகும். மொழி காலப்போக்கில் விளையும் இயல்பான மாற்றத்திற்கும் புதிய கருத்துக்களை வெளியிட வேண்டிய அவசியத்திற்கும் ஏற்பத் தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. இத்தகவமைப்பிற்கு ஏற்ப அதனை செம்மைப் பெறச் செய்ய வேண்டியது அதனை வழங்கும் அறிவோர் கடமையாகும்.

ஒலிப் பிறப்பு

பேச்சொலிகளே மொழியினை வெளிப்படுத்தும் சாதனமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வொலிகளை மனிதனின் ஒலிப்பொறி உருவாக்குகின்றது. இப்பொறி ஏனைய உலோகப் பொறிகளைப் போலன்றி நெகிழ்வு உடைய தசைகளால் ஆனதால் சிறிதும் மாற்றமில்லாத ஒரே மாதிரியாக ஒலிகளைப் பிறப்பிப்பது இயலாது. மேலும் பேச்சொலிகள் தம்மை அடுத்துவரும் ஒலிகளின் பிறப்பிடங்களுக்கு ஏற்ப சிறு சிறு மாற்றங்களையும் பெறும். இம்மாற்றங்கள் நாளடைவில் வலிமிக்கு ஒலிகளைத் தம் முன்னிலையிலிருந்து வேறுபட்டு

அமையச் செய்யும். இக்காரணங்களால் மொழியொலிகள் மாறி செம்மையான செய்தி பரிமாற்றத்திற்கு ஊறு விளைவிக்கும்.

சொற்களே பொருள்களைக் குறிக்கும் உருக்களாக அமைகின்றன. அவற்றுள் உள்ள ஒலிவேறுபாடே ஒரு சொல்லை மற்றவற்றில் இருந்து வேறுபடுத்திப் பொருளை நாம் உணர ஏதுவாக்குகின்றது. எனவே சிலபோது சொற்களுக்கு இடையே உள்ள சிறு ஒலிவேறுபாடு மறையின் சொற்கள் ஒரு தன்மை பெற்றுவிடும். இதனால் நாம் சொல்ல நினைக்கும் பொருளை மற்றவருக்கு உணர்த்த முடியாமல் போகும். ஆகவே நாம் உணர்த்த வேண்டிய பொருளைத் தெளிவாகவும் முழுமையாகவும் அறிவிக்க வேண்டுமானால் மொழியில் உள்ள ஒவ்வொரு ஒலி வேறுபாட்டினையும் மிகவும் திண்மையாக உணர்த்த வேண்டும். இந்நிலையைச் சரியான உச்சரிப்பு முறையால்தான் பெறமுடியும். எனவே ஒரு மொழியின் செம்மைத் தன்மைக்கு உச்சரிப்பு மிக மிக இன்றியமையாதது என்பது தெளிவாகின்றது.

மேலும் மொழி தனித்தனிப் பேச்சொலிகளின் கட்டமைப்பால் ஆனது என்றாலும் அவை தொடர்ந்து வரும்போது சுருதி (Pitch) ஒலியழுத்தம் (Stress) லயம் (Rhythm) ஆகிய மீக்கூறுகளையும் பெற்றுள்ளது. இம்மீக்கூறுகள் வாக்கியத்தில் தொடர்ந்தமைந்து அதற்கு இசையோட்டத்தினைத் (Intonation) தருகின்றது. இவ்விசை ஓட்டம் மொழிக்கு மொழி வேறுபடும். இது ஒரு மொழிக்கு அதற்கே உரியதான இசை அமைப்பைத் தருவதோடு பொருள் மாற்றத்தை உணர்த்தவும் பயன்படுகின்றது.

ஒரு மொழியின் ஒலிகள் மேலே கண்ட காரணங்களினாலே மட்டுமன்றி அம்மொழி பேசப்படும் இடம், அதைப் பேசும் மக்கள் சமுதாயத்தில் பெற்றுள்ள இடம் அதாவது மதம், சாதி, சமுதாய அந்தஸ்து இவற்றின் அடிப்படையிலும் மாற்றமடைந்திருக்கும். இம்மாற்றம் அம்மொழியின் பொதுத் தொடர்பு மொழி அல்லது தரப்படுத்தப்பட்ட மொழி (Standard Language) யிலிருந்து விலகி அமைந்திருக்கும். எனவே இத்தகு மாற்றங்களைப் பெற்றுள்ளவர்களின் ஒலிப்பு முறையும் இவர்கள் தரப்படுத்தப்பட்ட மொழியைப் பேசும் போது இடையூறாக அமையும்.

ஒப்புச் சீர்மை

மேலே கண்ட காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது ஒரு மொழியினை அதன் செம்மை கெடாமலும் புதிய கருத்துக்களை அது உணர்த்தும் வகையிலும் இருக்கச் செய்ய வேண்டுமானால் அதன் ஒலிப்பு முறை சீர்செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் அதனைத் ஆரம்பப் பருவத்திலேயே செய்ய வேண்டும் என்பதும் அவசியமாகின்றது.

தமிழ்மொழி மிகவும் பழமையானது. இது பல மொழிகளின் எதிர்ப்புகளுக்கு இடையே நிலைத்து வளர்ந்து வருகின்றது. எனவே இம்மொழியின் இலக்கிய வழக்கிற்கும் பேச்சு வழக்கிற்கும் ஏனைய உலக மொழிகளுக்கும் இடையே உள்ளதைவிட மிகுந்த வேறுபாட்டினைக் கொண்டுள்ளது. இவ்வேறுபாடு ஆரம்பப் பள்ளியில் பயிலச் செல்லும் ஒரு சிறுவனை ஒரு வேற்றுமொழி கற்கும் சூழ்நிலைக்கு உட்படுத்துகின்றது. மேலும் சில ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் தம் கிளை மொழித் தாக்கத்தால் தரமொழி (Standard language) ஒலிகளைப் பிழைபட ஒலிக்கின்றனர்.

இதுவும் ஆரம்பப்பள்ளி மாணவனுக்கு ஒரு கூடுதல் இடையூறாக அமைகின்றது. எனவே தமிழ்மொழியைத் ஆரம்பப் பள்ளியில் சொல்லிக் கொடுக்கத் தொடங்கும்போதே சரியான வரையறுக்கப்பட்ட உச்சரிப்பு முறையும் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் ஆகின்றது. தொடக்க காலத்திலேயே இதனை வலியுறுத்தா விட்டால் பின் அம்மாணவனது மொழி தெளிவும் தின்மையும் இன்றி பிழைப்பட்டதாகவும் இரட்டைப் பொருள்பயப்பதாகவும் அமைந்து வலுவிழந்து நிற்கும்.

ஒலியும் எழுத்தும்

பேச்சுமொழி எழுத்து வழக்கிற்கு வரும்போது அது செயற்கைத் தன்மை அடைகின்றது. பேச்சு வழக்கில் தோன்றும் புதுமைகளையும் மாற்றங்களையும் எழுத்து மொழியில் சேர்க்க வேண்டுமானால் அவற்றைத் தரப்படுத்த வேண்டும். தரப்படுத்துதல் இலக்கணத்திற்கும் ஒலிப்புமுறைக்கும் பொருந்தும். தரப்படுத்தப்பட்ட மொழியில் விழையும் பின் விளைவுகள் வேர் கொள்ளாது இருக்க அதனை நன்கு பராமரிக்க வேண்டும்.

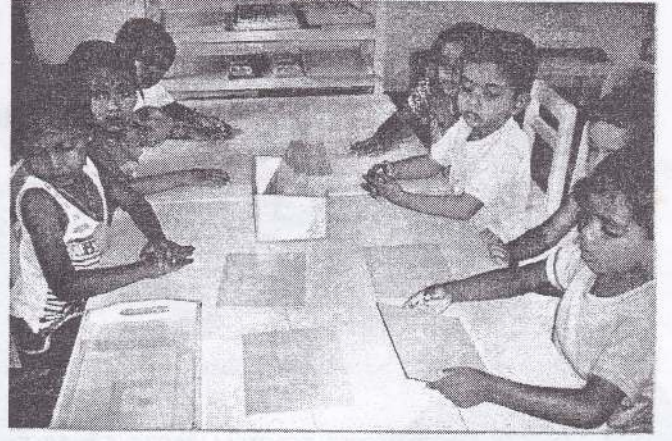
பாதுகாத்தல்

தரப்படுத்தப்பட்டுப் பராமரிக்க வேண்டிய உச்சரிப்பை மூன்று வகையில் பாதுகாக்க வேண்டும். அவை

1. மெதுவாகவும் இனிமையாகவும் ஒலித்தல்
2. நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒலிகளைத்

தெளிவாகவும் சரியாக வேறுபடுத்தியும் ஒலித்தல்

3. பிழைபட ஒலித்தலைத் தவிர்த்தல்

மெதுவாகவும் இனிமையாகவும் ஒலித்தல்

ஒவ்வொரு மொழியும் அதற்கு உரிய இசை அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. இவ்விசை அமைப்பு அம் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்க்கும் அதில் நன்கு பழக்கப்பட்டவர்க்கும் மிகவும் இனிமையப்பதாக இருக்கும்.

முதன் முதலில் பெற்றோரிடமிருந்த மொழியினைக் கற்கும் குழந்தைகள் அப்பெற்றோர்களின் ஒலிப்புமுறையினையும் இசை அமைப்பினையும் பெறுகின்றனர்; அவற்றையே பயின்று பயிற்சி பெறுகின்றனர். பேச்சு வழக்கான இம்மொழித் தாக்கம் குழந்தையின் பள்ளிமொழி ஒலிப்பு முறையின் செம்மையைக் கெடுக்கும். எனவே ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்களிடம் இருக்கும் இக் குறையை நன்கு கண்டறிந்து அவற்றைப் போக்குவதோடு தர மொழியின் ஒலிப்பு முறையினையும் இசை அமைப்பினையும் கற்பித்தல் வேண்டும். அதாவது தெளிவான உச்சரிப்பைக் கற்பித்தலோடு உடன்பாடு, எதிர்மறை, வினா போன்ற வாக்கியங்களின் இசை ஒட்டத்தையும் கோபம், இரக்கம், துன்பம் முதலிய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் வாக்கியங்களின் இசை ஒட்டத்தையும் மிகவும் கவனமாகப் போதிக்க வேண்டும்.

தெளிவான உச்சரிப்பு

சில பேச்சொலிகள் தம்முள் மிகமிக குறைந்த வேறுபாடுகளையே உடையன. ஆனால் மொழிகளில் இவ் வேறுபாடுகள் பொருள் பயக்கும் கருவிகளாக வரும் போது வேறுபாட்டினை உடையனவாக அமையும். எனவே இவ்வகை நுண்ணிய வேறுபாடுகளைச் சரியான முறையில் வெளிப்படச் செய்ய வேண்டும். அதாவது ஒவ்வொரு தனி ஒலியும் நன்கு தெளிவாக உச்சரிக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக p,b,m,v என்பவை மிகவும் குறைந்த வேறுபாடு உடையவை. இவை ஒரே இடத்தில் பிறப்பவை; பிறப்பாக்கத்தில் வேறுபடுபவை. இவ்வாறே பிறப்பின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது t,d,n,s,l என்பவை நெருங்கிய உறவுடையவை. தமிழ் மொழியில் உள்ள ல, ள, ழ என்ற மூன்றும் தம்மில் மிகவும் நெருங்கியத் தொடர்புடையவை.

யவை. ஆனால் பொருளடிப்படையில் பார்க்கும் போது இவை மூன்றும் வேறுபட்ட ஒலியன்கள், மிகுந்த வேறுபாடுடைய ஒலிகள்; தெளிவுபடுத்தி ஒலிக்கப்பட வேண்டியவை. ஆனால் பின் சொல்லப்பட்ட மூன்றும் சில வட்டார வழக்கில் வேறுபடுத்தி ஒலிக்கப்படாமல் ஒரே ஒலியாகவே ஒலிக்கப்படுகின்றன.

p, b, t, d என்ற இணைகள் குரல் ஒலி (Voice) ஆல் வேறுபடுவன, b, v, t, s என்பன உராய்வு (Friction) ஆல் வேறுபடுவன. b, m, d, n என்பன மூக்கிசை (Nasality) ஆல் வேறுபடுவன. d, l இரண்டும் மருங்கு ஒலிப்பு (Lateral Articulation) ஆல் வேறுபடுவன. ஆனால் l, l, l என்பனவற்றை எடுத்துக் கொண்டால் இவற்றிடையே உள்ள வேறுபாடு ஒலிப்பு முறையின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது மிகவும் நுண்ணியதாகும். l, l இரண்டும் நாவின் மடிப்புத் தன்மையால் வேறுபடுவன. ஆனால் l நாவின் குழிந்த, பின்னிழுத்தத் தன்மையால் மற்ற இரண்டிலிருந்தும் வேறுபடுகின்றது.

நாவின் இத்தகு அமைப்பு முறை சரியாகக் கடைபிடிக்கப்படாவிட்டால் ஒலி, ஒளி; கலை, களை, கழை; வலி, வளி, வழி; வால், வாள், வாழ் போன்ற முற்சொற் கூட்டுகள் ஒரே மாதிரியாக ஒலிக்கப்பட்டு பொருள் தெளிவு பெறமுடியாமல் போகும். இது போன்றே ஞன; ணை, ஆகிய இணைகளும் தெளிவாக ஒலிக்கப் பெறாமல் பொருள் மாற்றத்தை விளைவிக்கின்றன. மேலும் சில இடங்களில் உயிரொலிகளின் குறில் நெடில் வேறுபாடு சரியாக ஒலிக்கப்படவில்லை. எனவே தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு இவ்வொலிகளைத் தனியாகவும் சொற்களில் நன்கு தெளிவாக ஒலிக்கப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.

பிழையின்றி ஒலித்தல்

தொடக்கப் பள்ளி மாணவர்களுக்குச் சரியான ஒலிப்பு முறையைக் கற்பிப்பது கஷ்டமான காரியமல்ல என்றாலும் கற்றவற்றை அவர்கள் பேணிக் கொள்ளாதல் அவ்வளவு எளிதன்று. ஏனெனில் அவர்கள் வெளியில் சென்ற உடனயே வேறு சூழ்நிலையில் பழகுகிறார்கள். மறுபடியும் தவறான ஒலிப்பு முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இதனால் அவர்களின் கற்கும் முறை பயனற்றதாகப் போகின்றது. மேலும் தற்போது மொழியில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைச் சரியாக எழுதிக்காட்டுவதற்கு நம்மிடையே எழுத்து வடிவமில்லை. முன்பு தொடக்கப் பள்ளிப் புத்தகங்களில் இருந்த வடமொழி எழுத்துக்கள் தற்போது காணப்படவில்லை.

பிற மொழிப் பெயர்ச் சொற்கள், அறிவியல் கலைச் சொற்கள் தற்போது நம் மொழியில் பெருவாரியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இவற்றை முறையாக எழுதிக் காட்டுவதற்கான வரிவடிவங்கள் தமிழில் இல்லை. நம் வல்லின எழுத்துக்களுக்கு இணையான குரல் அடைப்பிகளைக் குறிக்கும்

எழுத்துக்கள் நம்மொழிக்கு அவசியம் தேவைப்படுகின்றது.

வேற்ற ஒலிகள்

Ba:lu, Danam, Ja:naki. Ganapati, Raza:k போன்ற பெயர்களை பாலு, தனம், சானகி, கணபதி, ரசாக்கு என்று எழுதுகிறோம். ஆனால் பெரும்பான்மையான மக்கள் இவற்றில் உள்ள B, D, J, G, Z ஆகியவற்றைக் குரலுடை ஒலிகளாகவே ஒலிக்கின்றனர். நம் மொழியில் கடன் வாங்கப்பட்டுள்ள வேற்றொழிச் சொற்கள் சரியானபடி உச்சரிக்கப்படா விட்டால் பொருள்களை உணர்ந்து கொள்வதில் இடர்பாடு விளையும், எனவே இவ்வொலிகளுக்குக் குறியீடுகள் ஏற்படுத்துதல் மிகவும் அவசியமாகும்.

கிராமப்புறத்தில் இருந்து வரும் குழந்தைகளுக்கு மொழி முதலில் வரும் குரல் அடைப்பிகளை ஒலிக்கக் கற்பிப்பது கடினமாகும். ஆகவே ஆசிரியர் இதனைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். சில கிளை மொழியாளர்கள் உயிர்களுக்கு இடையில் வரும் ல, ன ஆகிய ஒலிகளை ள, ண என்ற ஒலிக்கின்றனர். இது பொருள் மாறுபாட்டை விளைவிப்பதோடு மொழியையும் கெடுக்கின்றது.

வட்டார வழக்குப் பிழைகள்

எடுத்துக் காட்டாக கலம், வலம், ஒலி, காலை போன்ற சொற்கள் களம், வளம், ஒளி, காளை என்று ஒலிக்கப்படுகின்றன. மனம், பனி, சுனை, மனை போன்ற சொற்கள் மணம், பணி, சுணை, மனை என்று ஒலிக்கப்படுகின்றன. இவை பொருள் மாற்றத்தை விளக்குகின்றன. எலி, விலை, மலம், வனம், பாளை, கனம் போன்ற சொற்கள், எளி, விளை, மளம், வணம், பாளை, கணம் என்று ஒலிக்கப்படும் போது அவை பொருள் மாற்றத்தை விளைவிக்காவிட்டாலும் மொழியின் இயல்புத் தன்மையைக் கெடுக்கின்றது. வேறு சிலகிளை மொழியாளர்கள் இதற்கு எதிர்மாறாக அதாவது ளகர ணகரங்களை லகர னகரங்களாக உச்சரிப்பர். இதுவும் தவறான பொருளைப் பயக்கும். மேலும் தமிழ் மொழிக்குத் தனிச் சிறப்பைக் கொடுக்கும் முகர ஒலி பெருவாரியான மக்களால் மிகவும் தவறாகவே ஒலிக்கப்படுகின்றது. இது ல,ள,ஸ,ஷ,ய என்று ஒலிக்கப்படுகின்றது. எனவே இவ்வொலிகளை மிகவும் கவனமாகக் கற்றுத்தர வேண்டும். இவற்றைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் இவற்றை நல்ல முறையில் ஒலிக்கத் தெரிந்திருந்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மொழிக்கும் அதன் கிளை மொழிக்கும் தனித்த இசையோட்டம் உண்டு. அதனை மொழியின் இசை என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் இது சுரம், ஒலி அழுத்தம், லயம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. எனவே ஒவ்வொரு மொழியின் கிளைமொழியின் பேச்சும் ஒருவகை இசை அமைப்பைக் கொண்டது எனலாம். இவ்வகை அமைப்பு

அம்மொழியின் உயிர் போன்றது. இவ்விசையமைப்பு சரியாகப் பேணப்படாவிட்டால் அது கேட்போருக்கு வேற்று மொழியாகப்படுவதோடு சிலவிடத்து மாற்றுப் பொருளையும் தரும். வினா, வியங்கோள் ஆகிய வாக்கியங்கள் தனித்தனி இசையோட்டத்தைக் கொண்டிருக்கும். இவை ஒன்றுக்கொன்று எதிர் அமைப்பினைக் கொண்டிருக்கும்.

இவ்வாறே மனித உணர்ச்சிகளைக் காட்டும் வாக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் மற்ற வாக்கியங்களிலிருந்து மாறுபட்ட இசையோட்டத்தைப் பெற்றமைந்துள்ளது. மேலே கண்ட இவ்விசையோட்டம் சுருதி, ஒலியழுத்தம், லயம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். எனவே ஆரம்பப்பள்ளி, ஆசிரியர்கள் தனிப்பட்ட ஒலிகளில் கவனம் செலுத்துவதோடு வாக்கியங்களில் வரும் தகுந்த இசையோட்டத்தினையும் கற்பிக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

செய்திகளைப் பரிமாறிக்கொள்ள உதவுவதே மொழியின் தலையாகக் கடனாகும். செய்திப் பரிமாற்றம் பெரிதும் மொழியின் சாதனமாகப் பேச்சொலியையே சார்ந்துள்ளது. எனவே மொழி ஒலிகள் சரியாக ஒலிக்கப் படவேண்டும். ஒன்றுமையுடைய ஒலிகள் அவை வரும் சூழலுக்கு ஏற்ப மாறியமையும் தன்மை

உள்ளதாலும் கிளை மொழி, பிறமொழி ஆகியவற்றின் தாக்கத்தால் தரமொழியின் ஒலிகள் தவறாக உச்சரிக்கப்படும் வாய்ப்பு உள்ளதாலும் ஆரம்பப் பள்ளியிலேயே தகுந்த கவனத்துடன் ஒலிகள் கற்பிக்கப் படவேண்டும்.

மேலும் மொழிக்கு இசையோட்டத்தைக் கொடுக்கும் மீக்கூறுகளாகிய சுருதி, ஒலி அழுத்தம், லயம் ஆகியவற்றின் வரலமைப்பைச் சரியாக அறிந்து போதிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் பலரும் பல கிளை மொழிகளைப் பேசுபவராக இருத்தலின் இசையோட்டம் தரப்படுத்தப்பட்டு அதனை அவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும். அவ்வாசிரியர்கள் தங்கள் பங்கிற்கு மிகவும் கவனமாக இருந்து மாணவர்களுக்கு இதனைக் கற்பிக்க வேண்டும். தனி ஒலிகளைவிட மீக்கூறுகள் கற்பதற்கு கடினமாகையால் தரப்படுத்தப்பட்ட இசையோட்டம் நாடாப் பதிவு செய்யப்பட்டு பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படுதல் வேண்டும். ஆரம்ப வகுப்புப் பாடங்கள் நல்ல தேர்ந்த ஒலியியல் அறிஞர்களால் நாடாப் பதிவு செய்யப்பட்டு ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் பள்ளிகளில் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வகை ஒலி நூலகம் ஒவ்வொரு ஆரம்பப் பள்ளியிலும் இருத்தல் வேண்டும்.

(பேராசிரியர்.க.முருகையன், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ்நாடு.)

கல்வி உரிமை வெறும் கனவு

வே. வசந்தி தேவி

கட்டாய இலவச கல்வி உரிமைச் சட்டம் 2009
கல்வி உரிமையை நிலைநாட்டுகிறதா?

தமிழ்நாட்டில் சமச்சீர் கல்வி குறித்து இன்று எழுந்துள்ள விவாதம், நடுவண் அரசால் சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள கட்டாய இலவசக் கல்வி உரிமைச் சட்டம் - 2009 குறித்த சிந்தனைகளைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டது. இச்சட்டம் ஓரளவு வரவேற்கப்பட்டாலும், கூடவே அது குறித்த ஆழ்ந்த கவலைகளும் கடுமையான விமர்சனங்களும் எழுந்துள்ளன. கல்வி குறித்த கரிசனை கொள்கை வகுப்போரிடம் உள்ளதா என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது. இச்சட்டம் மாநிலங்களவையில் நிறைவேற்றப்பட்டபோது மொத்தம் 250 உறுப்பினர்களில் 54 பேர்தான் அவையில் இருந்தனர். எந்த விவாதமும் இன்றிக் குரல் வாக்கு (Voice Vote) மூலம் மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது.

பள்ளிக் கல்வியை அடிப்படை உரிமையாக்காத நாடுகள் ஒரு சிலவே. அதில் இந்தியாவும் ஒன்று. வாழ்வுரிமையினின்றும் பிரிக்கவியலாதது என உச்ச நீதிமன்றம் அறுதியிட்ட கல்வியுரிமையை இச்சட்டம் நிலை நிறுத்துவதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பல காலம் காத்து, தவித்து இன்று பெற்றுள்ள இச்சட்டம் இத்தனை காலம் இந்தியக் குழந்தைகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட துரோகத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் சட்டமா? அல்லது ஒரு வரலாற்று வாய்ப்பைத் தவறவிட்ட சட்டமா?

இந்திய ஜனநாயகம், தன் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி அடிப்படை உரிமை என்று ஏற்றுக்கொள்ளவே இத்தனை காலம் சென்றிருக்கிறது. 1993இல் உச்ச நீதிமன்றத்தின் பெரும் மைல்கல்லான உன்னிகிருஷ்ணன் வழக்குத் தீர்ப்பு, கல்வி 14 வயதிற்கு உட்பட்ட அனைத்துக் குழந்தைகளின் அடிப்படை உரிமை என்று அறுதியிட்டது. அதன் பின் ஒன்பது ஆண்டுகள் கழித்து நடுவண் அரசு 2002இல் 86ஆம் அரசியல் சாசனத் திருத்தம் 21ஏ மூலம் அதை ஏற்றுக் கொண்டது. அதற்குப் பின் ஏழு ஆண்டுகள் சென்று, கல்வி உரிமையை நடைமுறைப்படுத்தும் இச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டம் குறித்து எழுந்துள்ள முக்கிய விமர்சனங்களை இங்கே தொகுப்போம்.

சட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கூறுகள்

- 1) 6-14 வயதுக் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் கல்வி அடிப்படை உரிமை என்பதைச் சட்டம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. அவர்களுக்குக் கட்டாய இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இது ஏற்கெனவே 86ஆம் அரசியல் சாசனத் திருத்தம் அளித்திருக்கும் உரிமை.
- 2) அங்கீகாரமற்ற பள்ளிகள் அனுமதிக்கப்படமாட்டா. பள்ளிகளுக்கும் ஆசிரியர்களுக்குமான தர (Norms and Standards) நிர்ணயம், போதுமானதாக இல்லையென்றாலும், ஓரளவு செய்யப்பட்டுள்ளது. விதிக்கப்பட்ட தர வரைவுகளை (Norms and Conditions) நிறைவேற்றாத பள்ளிகளுக்கு அங்கீகாரம் மறுக்கப்படும். ஏற்கெனவே உள்ள பள்ளிகள் தர வரைவுகளைப் பூர்த்திசெய்ய மூன்று ஆண்டுகள் கொடுக்கப்படும். அப்போதும் நிறைவேற்றா விட்டால், அங்கீகாரம் ரத்து செய்யப்படும்.
- 3) குழந்தைகளைப் பள்ளியை விட்டு அனுப்புவதோ எட்டாம் வகுப்புவரை ஒரே வகுப்பில் தக்க (Detention) வைப்பதே தடுக்கப்படுகிறது. குழந்தைகளைப் பள்ளியில் சேர்த்தல் எளிமையாக்கப்பட்டுள்ளது. வயதுக்கான சான்றிதழ், மாறுதல் சான்றிதழ் (Transfer Certificate) ஆகியவை பள்ளிச் சேர்க்கையின் பேது வலியுறுத்தப்படக் கூடாது. பள்ளியில் சேராத குழந்தைகள், இடைவிலகிவிட்ட குழந்தைகள் மீண்டும் சேர்க்கப்படும்போது, வயதுக்கேற்ற வகுப்பில் (Age Appropriate Class) சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

அவர்கள் அந்த வகுப்பிற்கான கல்வித் தகுதியைப் பெறுவதற்குப் பள்ளியிலேயே இலவசமாக சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். புலம்பெயரும் குடும்பக் (Migrant Families) குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிச் சேர்க்கை மறுக்க இயலாது. குழந்தைகளைப் பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கு எத்தகைய தெரிவு செய்தலும் (Screening Procedure) கூடாது. ஆசிரியரின் பொறுப்புகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தனிப்பயிற்சி (டியூஷன்) தடைசெய்யப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு உடல்ரீதியான தண்டனை (Corporal Punishment) அல்லது மன ரீதியான புண்-

படுத்துதல் தடைசெய்யப்படுகிறது. இந்தக் கூறுகள் பெரும் எண்ணிக்கையிலான குழந்தைகளுக்குப் பயனளிக்கும்.

4) கலைத் திட்டம், கற்பித்தல் முறைகள் குறித்துச் சில சிறந்த விதிமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கலைத் திட்டம் அரசியல் சாசன விழுமியங்களை ஒட்டி இருக்க வேண்டும்; குழந்தைகளின் பல்-திறன் வளர்க்கும் முழுமைத்துவக் கல்வி; செயல் வழி, குழந்தையை மையமாகக் கொண்ட, குழந்தைக்கு உகந்த கற்பித்தல் முறைகள்; அறிவுத் தேடலையும் புதுமை படைத்தலையும் ஊக்குவித்தல்; அச்சமும் தவிப்பும் இன்றிக் குழந்தைகள் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் வகுப்பறை ஆகியவை வலியுறுத்தப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இன்றுள்ள தேர்வுமுறைக்கு மாற்றாகக் குழந்தைகளின் அறிவையும் அறிவைப் பயன்படுத்துதலையும் மதிப்பிடும் முழுமையான, தொடர்மதிப்பீட்டு முறை வலியுறுத்தப்படுகிறது. தேர்வுகள் அளிக்கும் அச்சுறுத்தலும் சுமையும் தடுக்கப்படுகின்றன.

5) மூன்று முதல் ஆறு வயதுக் குழந்தைகளுக்கு இலவச முன் பருவக் கல்வி வழங்க அரசுகள் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

6) பள்ளி நிர்வாகம் அதிகாரிகள் கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு, சமுதாயத்தின் பொறுப்புக்கு மாற்றப்படுகிறது. இதனால் ஏற்படும் Debureaucratization வரவேற்கப்பட வேண்டியதே. பள்ளிகளை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு பள்ளி உள்ளாட்சி உறுப்பினர்கள், பெற்றோர் ஆகியோர் இடம்பெறும் நிர்வாகக் குழுவிடம் (School Management Committee) அளிக்கப்படுகிறது.

இத்தகைய நன்மைகளைப் பயக்கக்கூடிய சட்டமாக இது தேன்றினாலும், உண்மையாகவே அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் பாகுபாடின்றி அவை கிடைப்பதற்கான வழிமுறைகளையும் உத்தரவாதத்தையும் சட்டம் அளிக்கிறதா என்பது குறித்த ஐயமும் அச்சமும் நாடெங்கும் கிளம்பியுள்ளன. அவற்றைக் கீழே காண்போம்.

பள்ளிச் சேர்க்கை

இன்று பெரும் எண்ணிக்கையிலான குழந்தைகள் பள்ளிகளில் இல்லை. தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்களில் இந்த எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கலாம். ஆனால் பீஹார் போன்ற மாநிலங்களில் இது கணிசமானது. பள்ளிச் சேர்க்கை கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் உயர்ந்துள்ளது உண்மைதான். மனித வள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுவது: 2005-2006 ஆண்டில் வகுப்பு I-VIII இல் பள்ளிச் சேர்க்கை 94.9 சதவிகிதம்; வகுப்பு I - XII வரை: 77 சதவிகிதம். இது மொத்த பள்ளிச் சேர்க்கை விகிதம்தான் (Gross Enrollment Ratio). ஆனால் இதை வைத்து எவ்வளவு குழந்தைகள் VIII வகுப்பு

புவரை கல்வி பெறுகின்றனர் என்பதைக் கணக்கிட முடியாது. மாணவர் வருகை, இடை விலகல் (Dropout) ஆகியவற்றை வைத்துத் தான் கல்வி கற்கும் மாணவர் எண்ணிக்கையைக் கணிக்க முடியும். பள்ளி வருகை (Attendance), பள்ளிச் சேர்க்கை (Enrollment) எண்ணிக்கையைவிட ஏறத்தாழ 25 சதவிகிதம் குறைவாக உள்ளதாக அனுமானிக்கப்படுகிறது. இடைவிலகல் மிக அதிகம். நாடு முழுவதிலும் I-X வகுப்பு மாணவரில் 61.6 சதவிகிதத்தினர் இடை நின்று விடுபவர். பல மாநிலங்களில் இடை நிற்பவர் இதைவிட மிக அதிகம். ஆகவே 30 சதவிகிதம் பள்ளி வயதுக் குழந்தைகள் குறைந்தபட்சக் கல்வி பெறுவதில்லை.

இத்தனை பெரும் எண்ணிக்கையிலான குழந்தைகளைப் பள்ளியில் எட்டு வகுப்புவரையேனும் தக்கவைத்து, தரமான கல்வி அளிப்பதற்கான உத்தரவாதம் சட்டத்தில் காணப்படவில்லை.

பல்மட்டப் பள்ளிகளும் பாகுபாடும்

இந்தியக் கல்வியின் பெரும் குற்றம் அதன் கொடிய ஏற்றத்தாழ்வு. சமுதாயத்தின் அனைத்து வர்க்கசாதிப் பிரிவினைகள் பள்ளிகளிலும் தொடர்கின்றன. இந்திய சமுதாயத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகள் தொடர்வதற்கு, கல்வியில் ஏற்றத்தாழ்வு முக்கியக் காரணம். இதனால், அனைவரின் கல்வியும் தரமற்ற கல்வியாகிவிடுகிறது. பல ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தும் உண்மை என்ன வென்றால், பல வர்க்கங்களையும் சமூக அமைப்புகளையும் சேர்ந்த குழந்தைகள் ஒன்றாக ஒரே பள்ளியில் படிக்கும்போதுதான் சிறந்த கல்வி பெறுகின்றனர். இது வசதிபெற்ற குழந்தைகளுக்கும் பொருந்தும்.

கல்வி உரிமைச் சட்டம் இப்போது உள்ள பல மட்டங்கள் கொண்ட, பாகுபடுத்தும் பள்ளிக் கல்வியைத் தொடருகிறது. இப்போது உள்ள நான்கு வகைப் பள்ளிகளுக்குச் சட்டரீதியான அங்கீகாரம் அளிக்கிறது - அ) அரசுப் பள்ளிகள், ஆ) அரசு உதவி பெறும் தனியார் பள்ளிகள், இ) விசேஷப் பள்ளிகள்/குறிப்பிடப்பட்ட பள்ளிகள் (Specified Category), கேந்திரிய வித்தியாலயா, நவோதயாப் பள்ளிகள் போன்றவை,

ஈ) உதவி பெறாத தனியார் பள்ளிகள். இந்தச் சட்டத்தின்படி அ) அரசுப் பள்ளிகள் 6-14 வயது அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாய, இலவசக் கல்வி அளிக்கும். ஆ) உதவி பெறும் தனியார் பள்ளிகள், தாங்கள் அரசிடம் பெறும் உதவிக்கு ஏற்ற விகிதத்தில், குறைந்தபட்சம் 25 சதவிகிதம் குழந்தைகளுக்கு அதற்கைய கல்வி அளிக்கும். இ) & ஈ) விசேஷ வகைப் பள்ளிகளும் உதவி பெறாத தனியார் பள்ளிகளும் தங்கள் அருகாமையில் வசிக்கும் நலிந்த பிரிவினரைக் குறைந்தபட்சம் 25 சதவிகிதம், முதல் வகுப்பில் சேர்த்து, பள்ளிக் கல்வி முடியும்வரை கட்டாய இலவசக் கல்வி அளிக்கும். 'ஈ' பிரிவு பள்ளிகளுக்கு இதனால் ஏற்படும் செலவை ஈடுசெய்ய, அரசுப் பள்ளிகளில் ஒரு குழந்தைக்கான தலா செலவோ அல்லது தனியார் பள்ளிகள் விதிக்கும் கட்டணமோ இதில் எது குறைவோ அதை அரசு அளிக்கும்.

மேற்சொன்ன பிரிவுகளில் 'இ' பிரிவு விசேஷப் பள்ளிகள், கேந்திரிய வித்யாலயா, நவோதயாப் பள்ளிகள் போன்ற, மத்திய அரசால் நடத்தப்படும் பள்ளிகள். இவை முழுவதும் அரசின் செலவில் நடக்கும் பள்ளிகள். இவற்றிற்கு ஏன் மற்ற அரசுப் பள்ளிகளோடு அனைத்துக் குழந்தைகளையும் சேர்க்கும் கடமை விதிக்கப்படவில்லை? உதவி பெறாத பள்ளிகள் போன்று 25 சதவிகிதம் அடித்தட்டுக் குழந்தைகளைச் சேர்த்தால் போதும் என்று ஏன் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது? காரணம் கேந்திரிய வித்யாலயா போன்ற பள்ளிகளில் மத்தியதர, மேல்தட்டு வர்க்கக் குழந்தைகள் கற்கின்றனர். ஆகவே இவற்றிற்கு விதிவிலக்கு. இன்று இந்த விசேஷ வகைப் பள்ளிகளில் ஆண்டுக்கு ஒரு மாணவருக்கு அரசு செய்யும் தலா செலவினம் ரூ.11,000. ஆனால் மாநில அரசுகள் நடத்தும் அரசுப் பள்ளிகளில் ஒரு மாணவருக்கான அரசு நிதி ஒதுக்கீடு ரூ.1,100 முதல் ரூ.1,500 வரைதான். கேந்திரிய வித்யாலயாக்களில் செய்யப்படும் பெருமளவு நிதி ஒதுக்கீடு சாமான்யரின் குழந்தைகளுக்குச் சொல்வதை இந்த வர்க்க அரசு எப்படி அனுமதிக்கும்? ஆகவே இன்று உள்ள பல்மட்டப் பள்ளிகள் தொடரும்.

இது அரசியல் சாசனத்தின் 21ஏ பிரிவிற்கு முரணானது. 6-14 வயதான அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாய, இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்று 21ஏ பிரிவு சொல்கிறது. ஆனால் பின் இருவகைப்பட்ட பள்ளி மாணவரில் 25 சதவிகிதம், இரண்டாம் வகைப் பள்ளிகளில் அதைவிடச் சிறிது அதிக அளவிலும் தான் கட்டாய இலவசக் கல்வி பெறுவர். ஆகவே இது 21ஏக்கு எதிரானது.

அரசு கீழ்வரும் இருவகைகளில் இந்தியக் கல்வியின் பாகுபாடுகளை இக்கட்டத்தில் களைந்திருக்கலாம் அல்லது குறைத்திருக்கலாம்.

அ) தேவையெனில் நீதிமன்றம் செல்லும் வாய்ப்பளிக்கும் (Justifiable), விவரமான தர வரைவுகள்

(Norms and Standards) உருவாக்கி, அவற்றைக் கண்டிப்பாக அனைத்து அரசு, தனியார் பள்ளிகளிலும் நடைமுறைப்படுத்தல்.

ஆ) அருகாமைப் பள்ளிகள் (Neighborhood Schools) என்ற கொள்கையை ஏற்று, ஒவ்வொரு பள்ளிக்குமான அருகாமையை வகுத்து, அங்கு வசிக்கும் அனைத்துக் குழந்தைகளையும் பள்ளியில் சேர்த்து, பள்ளிக் கல்வி முடிவுறும்வரை இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தை அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் விதித்தல். இவற்றைச் செய்ய அரசு தவறிவிட்டது; தெரியாமல்லை, தெரிந்தே தவறிவிட்டது.

வயது வரம்பு

கல்வி உரிமைச் சட்டம் பள்ளிக் கல்வி முழுவதையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும். அதாவது, முன்பருவக் கல்வி உட்கொண்டு, 18 வயதுவரைக்கும் கல்வி உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். பள்ளிக் கல்வியை முன்பருவக் கல்வி, ஆரம்பக் கல்வி, உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி என்று பிரித்தல் கற்றல்-கற்பித்தல் முறைகளின் பிரிவுகள் தானே ஒழிய, கல்வி உரிமையைப் பொறுத்தமட்டில், இது பொருளற்றது. பல முன்னணி வளரும் நாடுகளில் - சீனா, மெக்ஸிகோ, பிரேஸில், தென் ஆப்பிரிக்கா, இந்தோனேஷியா போன்றவற்றில் - 18 வயதுவரை கட்டாயக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது.

இந்நாடுகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அனைவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வி என்ற இலக்கை எட்டிவிட்டு, இன்று 12ஆம் வகுப்புவரை கட்டாயக் கல்வியை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றன. இச்சட்டம் 3-6 வயதுக் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி உரிமை மறுப்பது எவ்விதத்திலும் நியாயப்படுத்த முடியாத, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத, மனித உரிமை மீறலை. இந்திய அரசியல் சாசனத்தின் 45 ஆம் பிரிவு, 14 வயதுக்குட்பட்ட அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமென்று அரசுக்குப் பணித்தது ஆறு வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளையும் இணைத்துத்தான். உச்ச நீதிமன்றத்தின் புகழ்-

பெற்ற உன்னிகிருஷ்ணன் வழக்குத் தீர்ப்பு, கல்வி உரிமை உயிர்வாழ் உரிமையின் பிரிக்க இயலா அம்சம் என்று கூறியதும் ஆறு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளை இணைத்துத்தான்.

ஆனால், 2002ஆம் ஆண்டு 86ஆம் அரசியல் சாசனத் திருத்தம் கொண்டுவந்து, பிரிவு 21ஏ சேர்க்கப்பட்ட போது, திடீரென்று, எந்த வகையான ஆதாரமும் இன்றி, ஆறு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்குச் சட்டத்தின் பயன் மறுக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் சுமார் 170 மில்லியன் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கட்டாயக் கல்வி உரிமை மறுக்கப்பட்டது. சட்டம் சொல்வது: மூன்றிலிருந்து, ஆறு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு மழலையர் நலனும் கல்வியும் வழங்க மாநில அரசுகள் முயலலாம். ஆனால் இக்கல்வி அளிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. ஆறு வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளுக்குத் தரமான கல்வி அளிக்காவிட்டால், நமது கல்வி அமைப்பின் அஸ்திவாரமே பலவீனமாகத்தான் இருக்கும். அத்துடன், நம் நாட்டின் மனித வள மேம்பாட்டையும் கடுமையாகப் பாதிக்கும்.

இந்தச் சட்டம் 15-18 வயது இளைஞர்களுக்கும் கல்வியை அடிப்படை உரிமையாக்கி, அனைவருக்கும் மேல்நிலைவரை கல்வி என்ற தேவையையும் உறுதிப்படுத்தி இருக்க வேண்டும். குழந்தை என்ற இலக்கணத்திற்கு ஐக்கிய நாடுகளின் குழந்தை உரிமை சாசனம் (Convention on the Rights of the Child) நிர்ணயித்திருக்கும் வயது வரம்பு 18. இந்தியா இந்த உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலும் Juvenile Justice Act போன்ற சட்டங்கள் 18 வயது வரம்பைத்தான் ஏற்றுள்ளன. அத்துடன் VIII வகுப்புவரை அனைவருக்கும் கல்வியை உறுதிப்படுத்துவ தன், தவிர்க்க இயலாத தொடர்ச்சி தான் உயர்கல்வி உரிமையை உத்தரவாதப்படுத்துவதும். ஏனென்றால், உயர்கல்வி உத்தரவாதம் இல்லையென்றால், VIII வகுப்பு முடித்த மாணவர் போக இடமின்றி, பள்ளியைவிட்டு விலகத்தான் நேரிடும். இன்றைய விதிமுறைகளின்படி ஒரு மாணவன் VIII வகுப்பு முடித்தால்தான் உயர்கல்வி அல்லது தொழிற்கல்வி நிறுவனங்களில் சேர முடியும். அந்தத் தகுதி பெற்றால்தான் வேலைச் சந்தைக்குள் (Job Market) காலடி எடுத்து வைக்க முடியும். ஆகவே கல்வி உரிமைச் சட்டம் பள்ளிக் கல்வி முழுவதற்கும், மழலையர் கல்வியிலிருந்து, VIII வகுப்பு முடியும்வரை உரியதாக இருக்க வேண்டும்.

கல்வியின் தரம்

அடுத்த பெரும் பிரச்சினை கல்வியின் தாழ்ந்த தரம். இதைப் பல ஆய்வுகள் தெள்ளத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. 2005 முதல் ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படும் கல்வித் தரம் குறித்த தேசிய அளவிலான ஆய்வுறிக்கை, (Annual Status of Education Report, (ASER)) நாட்டில் கிராமப்புறக் குழந்தைகளின் கல்வித் திற-

மைகள் மிகத் தாழ்ந்து கிடப்பதை ஆண்டு தோறும் வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டுகிறது. கல்வித் தரத்தை உறுதிசெய்வதற்குச் சிறந்த வழி பள்ளிக் கல்வியின் அனைத்துத் தேவைகள் குறித்த தர நிர்ணயம் (Norms & Standards) செய்து, அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் அவை அனைத்தும் நிறுவுதல். இச்சட்டத்தில் ஒரு சில அம்சங்கள் குறித்துத் தர நிர்ணயம் (Norms Schedule) கொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்மைதான். ஆனால் அவை போதுமானவை அல்ல. சில முக்கியமான தரங்கள் குறிக்கப்படவில்லை. குழந்தையின் வாழ்விடத்திலிருந்து பள்ளியின் தூரம், ஒரு குழந்தைக்கு ஒதுக்க வேண்டிய உட்காரும் இடம், ஒரு பள்ளியில் அனுமதிக்கும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை, வகுப்பறைத் தளவாடங்கள், கற்பித்தல் உபகரணங்கள், கணினிகள், பரிசோதனைக்கூட உபகரணங்கள், ஆசிரியர் தகுதி, பயிற்சி, ஊதியம், படிகள் (Allowances), பதவி உயர்வு விதிகள் போன்றவையெல்லாம் குறிப்பிடப்படவில்லை. சில அம்சங்களின் பெயர் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டு, அதனுடன் நிர்ணயித்த வண்ணம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படியென்றால், அவற்றை நீதிமன்றத்தில் எழுப்ப இயலாது. அவை நிர்ணயிக்கப்படாமலே போகலாம். கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய தர வரைவுகள் இவை என்று சட்டம் சொல்லாவிட்டால், தரம் குறித்துப் பேசுவது பொருளற்றது.

நிதி ஒதுக்கீடு

இன்றைய இந்தியக் கல்வியின் பல கேடுகளுக்கும் அநீதிகளுக்கும் உண்மையான காரணம் இந்தியாவில் கல்விக்காகச் செய்யப்படும் மிகக் குறைந்த நிதி ஒதுக்கீடு. இந்தச் சட்டத்துடன், அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத் தேவையான நிதியைக் குறிப்பிட்டு, ஒரு Financial Memorandum சேர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். சட்டம் சொல்வதெல்லாம் அதை நிறைவேற்றத் தேவையான நிதிப் பெறுப்பு மத்திய-மாநில அரசுகள் இரண்டிற்குமானது ஆகும். சில மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் நிதி தேவைப்பட்டால், அளிக்குமாறு Finance Commissionக்குப் பரிந்துரைக்கக் குடியரசுத் தலைவரை வேண்டலாம். இந்தப் பலவீனமான

உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில்தான் இச்சட்டமே நிலைகொண்டுள்ளது. பல வயது நிலைகள் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்குக் கட்டாய இலவசக் கல்வி அளிப்பதற்கு எவ்வளவு நிதி தேவை என்பது கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் பலமுறை நாட்டில் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசு நியமித்த இரு வல்லநர் குழுக்கள், பீஹார் பொதுப்பள்ளி கமிஷன் ஆகிய மூன்றும் இத்தகைய கணிப்புகள் செய்துள்ளன. தரமான கல்விக்குத் தேவைப்படும் தர வரைவுகள் (Norms and Standards) எவை என்று வகுத்து, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தேவையான நிதியைக் கணக்கிட்டு, அதன் அடிப்படையில், ஒரு காலக்கெடுவிற்குள் 6-14 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கான இலவச, கட்டாயக் கல்வி அளிப்பதற்கும் அனைவருக்கும் பள்ளிக் கல்வி என்ற இலக்கை எட்டுவதற்கும் கூடுதலாக எவ்வளவு நிதி தேவை என்று கணித்திருக்கின்றன.

1999இல் மத்திய அரசால் நிறுவப்பட்ட பேராசிரியர் தபஸ் மஜும்தார் தலைமையிலான குழு, கூடுதலாக ஆண்டுக்கு ரூ.13,700 கோடி என்ற கணக்கில் அடுத்த பத்து ஆண்டுகளுக்குத் தேவைப்படும் என்று சொல்லிற்று. 2004இல் Central Advisory Board on Education (CABE) நியமித்த வல்லநர் குழு அதே இலக்கை ஆறு ஆண்டுகளில் அடைய ஆண்டுக்கு ரூ.73,000 கோடி கூடுதலாக ஆகும் என்று கணித்தது. பேரா. தபஸ் மஜும்தார் குழு அறிக்கையின் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றாததன் காரணமாக, தேவைகள் ஏகமாகக் குவிந்து, 2004ஆம் ஆண்டில் பல மடங்கு கூடுதல் தேவையை உருவாக்கிவிட்டது.

இரண்டாம் குழுவின் பரிந்துரைகளையும் இதுவரை நிறைவேற்றவில்லை. இது தொடர்ந்தால், அடுத்த பத்து ஆண்டுகளில் இதுவும் பன்மடங்கு பெருகி, தேவைப்படும் நிதி பிரம்மாண்டமாக உருவெடுத்து விடும். ஒருவேளை அந்தக் கட்டத்தில், அரசு அனைவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வி என்பது இந்தியாவில் சமாளிக்க முடியாத எட்டாக் கனவு என்று கையை விரித்துவிடலாம். இந்தியா பல பல ஆண்டுகளுக்குத் தரமற்ற கல்வியைத் தன் குழந்தைகளுக்கு அளித்துவரும் அவலத்தை ஒப்புக்கொண்டு விட்டு, நாட்டின் ஒற்றுமையையும் வளர்ச்சியையும் பணயம் வைக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படலாம்.

பதினோராம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனைவருக்கும் கல்வித் திட்டத்திற்காக (SSA) ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதிச் சட்டத்தின் தேவைகளைக் கவனித்துக் கொள்ளப்போதும் என்ற எண்ணம் இருக்கலாம். இந்த நிதி ஒதுக்கீடு 10ஆம் திட்ட ஒதுக்கீடுபோல் இரண்டு மடங்கு என்றாலும், அது ஆண்டுக்கு ரூ.30,000 கோடிதான். இது CABE குழு நிர்ணயித்த ஆண்டுக்கு ரூ.73,000 கோடி என்பதில் பாதிக்கும் குறைவு.

இந்தியாவின் தேசியக் கல்விக் கொள்கை தேச வருமானத்தில் (GDP) ஆறு சதவிகிதத்திற்குக் குறையாமல் கல்விக்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறது. கே-

தாரிக் கமிஷனால் முதல்முறை நிறுவப்பட்ட இந்த இலக்கு நாடாளுமன்றத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அனைத்து அரசியல் கட்சிகளின் தேர்தல் அறிக்கைகளிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரை கல்விக்கான ஒதுக்கீடு நான்கு சதவிகிதத்தைத் தாண்டியதில்லை; பெரும்பாலும் மூன்று சதவிகிதத்தை ஒட்டியே இருந்துள்ளது. பெரும்பாலான வளர்ந்த நாடுகளிலும் வளரும் நாடுகளில் முன்னணி நாடுகளிலும் கல்விக்கான நிதி தேசிய வருமானத்தில் 10 சதவிகிதமே அதற்கும் மேலாகவே இருக்கிறது. மனித வள மேம்பாட்டு அமைச்சர் கல்விக்கான நிதி ஒதுக்கீடு மிகக் குறைவு என்று சமீபத்தில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். இதையெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளும் அமைச்சர் தனியார் துறைதான் இந்தக் குறையை நிவர்த்திசெய்ய வேண்டும் என்கிறார். ஆகவே அரசு-தனியார்-கூட்டு (Public-Private-Partnership) வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறார்.

அரசு-தனியார்-கூட்டு

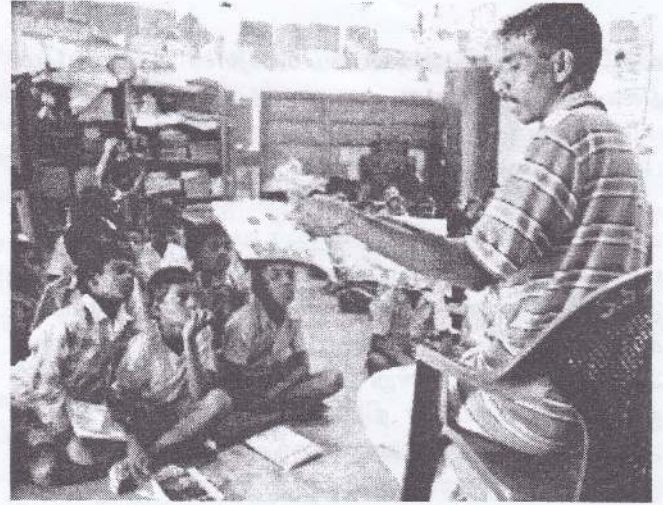
இந்த P-P-P (Public-Private-Partnership) என்பது கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்டுவருகிறது. இந்தியாவில் இது சிறிதளவேனும் சாத்தியமா என்ற சிந்தனையே இல்லாமல் பேசப்படுகிறது. நாட்டின் மொத்தத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 89.1 சதவிகிதம் அரசால் (அரசு, உள்ளாட்சி) நடத்தப்படுபவை. 10 சதவிகிதம்தான் தனியார் நடத்துபவை. 90 சதவிகிதம் மாணவர் அரசுப் பள்ளிகளில்தான் படிக்கின்றனர். பீஹார் போன்ற மாநிலங்களில் ஆறு சதவிகிதம்தான் தனியார் பள்ளிகளில் உள்ளனர். இதற்குக் காரணம் என்ன? தனியார் பள்ளிகள் நடத்துவதற்கு எந்தத் தடங்கலுமற்ற, அனைத்துச் சலுகைகளும் அவற்றிற்கு அள்ளித் தரப்படுகின்ற சூழலிலும் ஏன் இத்தனை குறைந்த எண்ணிக்கையிலான குழந்தைகள் தாம் தனியார் பள்ளிகளில் உள்ளனர்? காரணம் கட்டணம் செலுத்திக் கல்வி பெறும் வசதி 90 சதவிகிதக் குடும்பங்களுக்கு இல்லை. இந்திய நாட்டின் கொடிய வறுமைதான் இதற்குக் காரணம்.

நம் நாட்டில் 77 சதவிகித மக்கள் நாளுக்கு ரூ.20 வருமானத்தில்தான் உயிர் வாழ்கின்றனர் (அர்ஜன் சென் குப்தா கமிட்டி) என்பதை மறந்துவிடலாகாது. ஆகவே இன்னும் ஒரு நூறு ஆண்டுகள் சென்றாலும், தனியார் பெருமளவுக்குப் பள்ளிக் கல்வியை ஏற்று நடத்தக்கூடிய சாத்தியமேயில்லை. ஆகவே PPP என்பது அந்த 10 சதவிகிதக் குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே இந்த நாட்டின் வாய்ப்புகளை எல்லாம் உரிமையாக்கும் வர்க்க நோக்கம்தான். பள்ளிக் கல்வி ஒரு சமூக நலன், சமூகப் பெறுப்பு. ஆகவே அதை அளிப்பது அரசின் கடமையாகும். 6-14 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்குக் கல்வி இன்று ஒரு அடிப்படை உரிமை. ஆகவே, அதை உடனே உறுதிப்படுத்த வேண்டியது அரசின் கடமை. அதைத் தனியார் துறையின் கருணைக்கு விடுதல் எந்த வகையிலும் ஏற்கக்கூடியது அல்ல.

அருகமைப் பள்ளிகள் (Neighbourhood Schools)

இந்தியாவில் அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வியை உத்தரவாதம் செய்வதற்கு ஒரே வழி அருகமைப் பள்ளிகள் மூலம் இயங்கும் பொதுப் பள்ளிகள் தான் என்று கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் அனைத்துக் கல்விக் கமிஷன்களாலும், கரிசனைகொண்ட கல்வியாளர்களாலும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாடாளுமன்றமும் ஏற்று, கல்விக் கொள்கைகளின் ஒரு அம்சமாக மூன்று முறை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. உலகின் அனைத்து வளர்ந்த நாடுகளிலும், பல முன்னணி வளரும் நாடுகளிலும் அருகமைப் பள்ளிகளில்தான் அனைத்துக் குழந்தைகளும் கற்கின்றனர். இம்முறையில் ஏழைபணக்காரரென்ற எந்தப் பாகுபாடுமின்றி, அனைத்து வர்க்கக் குழந்தைகளும் தாங்கள் வசிக்குமிடத்திற்கு அருகில் இருக்கும் பள்ளிகளில்தான் கற்க வேண்டுமென்ற தேசிய விதி நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. நம் நாட்டில் தனிமனித சுதந்திரத்தின் காவலர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் அருகமைப் பள்ளிகள் தனிமனித சுதந்திரத்தை மறுப்பதால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவை என்று வாதிடுகின்றனர்.

அதாவது பெற்றோர்களுக்குத் தங்கள் குழந்தைகளை எந்தப் பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற உரிமை இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்றனர். ஆனால் நம்மைவிட ஜனநாயகம் ஆழ வேருன்றியுள்ள, தனிமனித சுதந்திரம் நம்மைவிட அதிகம் மதிக்கப்படும் நாடுகளிலெல்லாம் பல்லாண்டுகளாக, ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக, அருகமைப் பள்ளிகள் என்ற கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. நம் நாட்டிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கோ ஐரோப்பாவிட்கோ சென்றுள்ள பெற்றோர்கள் அனைவரும் அறிந்த ஒன்று இது. தனிமனித உரிமை, அரசியல் சாசனம் உறுதி செய்யும் சமூகக் கடமையாகிய சமத்துவத்திற்கு எதிராக நிற்க முடியாது. சரி இந்தத் தனிமனித சுதந்திரம் என்ற கருத்தை

நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலும், வசதியுடைய பெற்றோர்களுக்குத் தங்கள் குழந்தைகளை எந்தப் பள்ளியிலும் சேர்க்கும் உரிமை அளிக்க வேண்டுமென்றால், வசதியற்ற பெற்றோருக்கும் தங்கள் குழந்தைகளை விரும்பும் பள்ளிகளில் சேர்க்கும் உரிமை அளிக்க முடியுமா? பெரும் கட்டணம் வசூலிக்கும் பள்ளியில் சேர்க்க விரும்பினால், பள்ளிகள் சேர்த்துக்கொள்ளுமா? ஆகவே, பிரச்சினை சுதந்திரம் அல்ல. பெற்றோரின் வசதிதான்.

இச்சட்டம் அருகமைப் பள்ளிகளை நிலை நிறுத்தும் என்ற நம்பிக்கையில் மண்விழுந்துவிட்டது. இச்சட்டத்தில் அருகமைப் பள்ளி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது ஒரு இடத்தில்தான். நாம் மேலே கண்ட, நான்கு வகைப் பள்ளிகளில் வசதி படைத்த பள்ளிகள் தங்கள் அருகாமையிலுள்ள நலிந்த பிரிவுக் குழந்தைகளை 25 சதவிகிதம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது மட்டுமே. இதற்கும் உலகெங்கும் இயங்கும் அருகமைப் பள்ளிகளுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை.

காலக்கெடு

இச்சட்டம் சொல்லும் உரிமைகளை நிலைநிறுத்த காலக்கெடு குறிக்கப்படவில்லை. வெவ்வேறு தேவைகள் நிறைவேற்றுவதற்கு வெவ்வேறு காலக்கெடு குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றிற்கான திட்டமே நிதி ஒதுக்கீடே குறிப்பிடாத நிலையில் அவை நிறைவேற்றப்படுவது சந்தேகத்திற்குரியதே. முக்கியமானது பகுதி ஆறு குறிப்பிடுவது, இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த, அந்தந்த அரசும் உள்ளாட்சியும் வரையறுக்கப்படும் எல்லைக்குள், பள்ளிகள் இல்லை யென்றால், இந்தச் சட்டம் தொடங்கியதிலிருந்து மூன்று ஆண்டுக்குள், பள்ளியை நிறுவ வேண்டும். அத்துடன், ஆசிரியர்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தகுதியையும் பயிற்சியையும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் பெற வேண்டும். சட்டத்தின் மற்றொரு பகுதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பது: மாணவர் ஆசிரியர் விகிதம் 40:1 என்று சட்டம் நிர்ணயித்திருப்பது ஆறு மாதங்களுக்குள் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அப்படியென்றால், ஆறு மாதங்களுக்குள் தேவையான ஆசிரியர், தகுதியற்றவ-

ராயினும் நியமிக்கப்படுவரா? இது சாத்தியமா? அப்படியே சாத்தியமென்றாலும், பள்ளிகள் இல்லாவிட்டால், அவர்கள் எங்கு பணியாற்றுவர்? கூடுதலாகக் கட்டப்பட வேண்டிய பள்ளிகள், நியமனம் செய்ய வேண்டிய, பயிற்சி பெற வேண்டிய ஆசிரியர், தேவைப்படும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் இவை எது குறித்தும் சட்டம் எந்தக் கணிப்பும் செய்யவில்லை. அந்தந்த அரசுகளின் முடிவுக்கே விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சட்டத்தின் குறிக்கோளும் அனைவருக்கும் கல்வி என்பதும் சாத்தியமாவது பெரும் கேள்விக்குறியதே.

மொழிக் கொள்கை

கல்வி உரிமைச் சட்டம் மொழிக் கொள்கையையும் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அனைத்துக் குழந்தைகளின் கற்கும் திறன், சிந்தனைத் திறன், விமர்சனப் பார்வை, படைப்புத் திறன் ஆகியவற்றைச் சிறப்புடன் வளர்த்தெடுப்பது தாய் மொழி வழிக் கல்விதான் என்பது உலகளவில், விவாதத்திற்கு அப்பாற்பட்டு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. அதை இச் சட்டம் ஏற்று, தெளிவாக்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால் சட்டம் இதைச் செய்யத் தவறிவிட்டது. சட்டத்தில் மொழிக் கொள்கை ஏதும் இல்லை. அது கூறுவதெல்லாம், கல்வி மொழி, கூடியமட்டும் குழந்தையின் தாய் மொழியாக இருத்தல் வேண்டும். அப்படியென்றால், கூடியமட்டும் என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, தனியார் பள்ளிகள் இன்றுபோல் ஆங்கில வழிக் கல்வியைத் தொடர முழுச்சுதந்திரம் அளிக்கப்படுகிறது என்றுதான் பொருள். அத்துடன், தாய் மொழி என்பதற்கும் சரியான விளக்கம் அளிக்கப்படவில்லை. அது மாநில மொழியைக் குறிக்கிறதா அல்லது மாநிலத்தின் சிறுபான்மையினருக்கே அல்லது வேறு Dialect பேசுவருக்கே அவர்களது மொழி வழியாகவே கற்க ஆரம்ப வகுப்புகளிலாவது உரிமை அளிக்கப்படுமா என்ற விளக்கமும் அளிக்கப்படவில்லை.

கல்வியின் பெருமை

இன்றைய இந்தியக் கல்வியின் மற்றொரு பெரும் குறை கல்வி தன் பெருமையை, மகத்துவத்தை, பொருளை, இன்று இழந்துவிட்டது. உலக மயமாதலும் தாராளமயமாதலும் இந்தச் சிறப்புகளை எல்லாம் கொன்றுவிட்டன. கல்வி என்பதே சந்தைக்காக மாணவரைத் தயாரிப்பது என்று மட்டுமே பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. கல்வி வணிகமயமாகிவிட்டது என்று அங்கலாய்க்கும்போது, கல்வி நிலையங்கள் அடிக்கும் கொள்ளையை, வசதிக்கேற்ற கல்வி என்ற அவலத்தைப் பற்றி மட்டுமே என்று பொருள் கொள்ளக் கூடாது. கல்வியின் பணியே சந்தைக்காக மாணவர்களைத் தயாரிப்பது என்பது மிகப் பெரும் சீரழிவு. இன்று ஆன்மாவையே தொலைத்துவிட்டோம். கல்வியின் சித்தாந்தமும் சமுதாயப் பணியும் தொலைக்கப்பட்டதன் காரணமாக, கல்விக்குத் தேச நிர்மாணத்தில், சமூக மூலதனத்தைப் (Social capital) படைப்-

பதில், சமூக மனிதனை உருவாக்குவதில் உள்ள பொறுப்பு மறைந்துவிட்டது. வளர்ந்த நாடுகளில் கல்வியின் இத்தகைய குறிக்கோள்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக ஏற்று, மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு கல்வியின் பொருளும் குறிக்கோளும் சொல்லெணாத் திரிபுகளுக்கு உள்ளாகியிருப்பதை மாற்ற இந்தக் கல்வி உரிமைச் சட்டம் ஏதும் செய்யவில்லை.

உரிமை பாதுகாக்கும், கண்காணக்கும், குறை தீர்க்கும் அமைப்பு

இறுதியாக, இச்சட்டம் அளிப்பது ஒரு அடிப்படை உரிமை. அப்படியென்றால், சட்டம் மீறப்படும்போது, பாதிக்கப்பட்டோர் நீதிமன்றம் சென்று, மறுக்கப்பட்ட உரிமையைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகள், மற்ற அடிப்படை உரிமைகளைப் போலவே, இதற்கும் வகுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்தத் தேவையைப் பொறுத்தவரை இச்சட்டம் ஒரு கேலிக்கூத்து என்று தான் சொல்ல வேண்டும். 1) சட்டம் மீறப்பட்டால், வழக்குத் தொடருமன் அரசு நிர்ணயித்திருக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியின் அனுமதி பெற வேண்டும். பெரும்பாலும் குற்றவாளி அரசே கல்வி நிர்வாகமேவாகத் தான் இருக்கும். இவர்களை எதிர்த்து வழக்குத் தொடரும் அனுமதி அளிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்க இயலுமா? இத்தகைய கட்டாயம் மற்ற அடிப்படை உரிமைகளுக்கு விதிக்கப்படாதபோது, கல்வி உரிமைக்கு மட்டும் ஏன்? 2) அனுமதி பெற்றுவிட்டால், அடுத்த கட்டமாக வழக்குத் தொடுக்க வேண்டியது நீதிமன்றத்திலல்ல.

மத்திய மாநில குழந்தை உரிமைப் பாதுகாப்பு ஆணையங்கள்தாம் (National Commission for Protection of Child Rights) இச்சட்டத்திற்கான நீதிமன்றங்கள். இவை ஏற்கெனவே அவற்றிற்கு விதிக்கப்பட்ட கடமைகளுடன் இச் சட்டத்தின் கீழ் எழும் வழக்குகளையும் விசாரிக்கும். மத்திய ஆணையம் நிறுவப்பட்டு, நான்கு ஆண்டுகள் சென்ற பின்னும், மூன்றே உறுப்பினர்களுடன், மிகக் குறைந்த நிர்வாகநிதி வசதிகளுடன் இயங்கிவருகிறது. மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரை ஓரிரண்டுதான் மாநில ஆணையங்களை இதுவரை நிறுவியுள்ளன. கல்வியின் இன்றைய அவலநிலையின் பின்னணியில் அனுமானித்தால், சட்டம் அமலுக்கு வந்தவுடனேயே ஆயிரக் கணக்கான வழக்குகள் எழும் என்று எவரும் எதிர்பார்க்கலாம். அந்த வழக்குகளின் கதி என்னவாகும்? வழக்குகள் தீர்க்கப்படாவிட்டால், உரிமை இருந்து என்ன பயன்?

கட்டாய இலவசக் கல்வி உரிமைச் சட்டம் - 2009 குறித்து மேற்கூறிய விமர்சனங்களை முன்னிறுத்திப் பார்த்தால், இது இன்றைய உரிமை மறுப்புக்கு முடிவுகட்டும் சட்டமல்ல. உண்மை என்ன வென்றால், பல காலமாக மேசமான புறக்கணிப்புக்கும் கொடிய ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கும் இலக்காகியிருக்கும் கல்வியில் முழுமையான மாற்றம் ஏற்பட்டாலொழிய கல்வி உரிமை வெறும் கனவுதான்.

படைப்பாற்றல் திறன் உடைய பிள்ளைகளை இனங்காணலும், வலுவூட்டலும்

ஆர். லோகேஸ்வரன்

பயன்மிகு முறையில் படைப்பாற்றல் சிந்தனை தொழிற்படுவதற்கு உதவக்கூடிய பண்புகள், ஆற்றல்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பு படைப்பாற்றல் திறன் எனப்படுகிறது. புதியன ஒன்றை புனைதல், (Originality) புதிய உத்திகளை உருவாக்குதல் (Inventiveness), புதுமையான மாற்றங்களை தோற்று வித்தல் போன்றன படைப்பாற்றல் திறன் எனப்படும். இதனை உளவியலாளரான டிரிவதா "முன்பு இல்லாததும் புதியதுமான கருத்தையோ, பொருளையோ உண்டாக்கும் திறன்" படைப்பாக்கத்திறன் என்கின்றார். ஆகவே என்பார் "அறிவு அல்லது கலை சார்ந்த குறிப்பிட்ட சில துறைகளில் அகக்காட்சி வழியே உடனடியாக புதிய அறிவினை பெறுதல், இத்துறைகளில் எழும் பிரச்சினைகளை உண்மைநிலை பற்றி அறிந்து துல்லியமான நுண்ணுணர்வுடன் இவை பற்றிச் செயற்படுதல் போன்ற பண்புகளை கொண்டு ஓரளவு சாதாரணமாக காணப்படாத ஆற்றல்" படைப்பாற்றல் என்கின்றார்.

கெட்செல்ஸ் என்பார் இருவிதமான பிரச்சினைகள் உண்டு என்றும் ஒன்று நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட பிரச்சினைகளாகும். எமக்கு ஏற்கனவே தெரிந்துள்ள முறையை கொண்டு இவற்றுக்கு தீர்வு காணலாம். இதற்கு படைப்பாற்றல்திறன் தேவைப்படாது. இரண்டாவது வகையான பிரச்சினை நாமே கண்டறியும் (Discover) பிரச்சினைகளாகும். இத்தகையவற்றை கண்டறிய பிரச்சினைகளை தீர்க்க இதுவரை நாம் அறிந்திராத புதிய முறைகள் தேவைப்படும். அவ்வாறான புதிய முறையில் தீர்வை காணும் திறன் படைப்பாற்றல்திறன் என்கின்றார்.

மேற்படி உளவியலாளர்களின் கருத்துக்களை அடிப்படையாக கொண்டு புதிய ஒன்றை ஆக்குதல், புதிய முறையில் தீர்வு காணல், புதிய கருத்தையோ அல்லது பொருளையோ உண்டாக்குதல், உடனடியாக புதிய அறிவை பெறுதல், துல்லியமான நுண்ணுணர்வுடன் செய்படுதல் என்பவற்றை படைப்பாற்றல்திறன் என பொதுவாக அடையாளப்படுத்தலாம்.

படைப்பாற்றல் திறனுக்கு விரிசிந்தனை அல்லது படைப்பாற்றல் சிந்தனை அவசியமாகின்றது. படைப்பாற்றல் சிந்தனை செயற்படும்போது அது படைப்

பாற்றல் திறன் ஆகின்றது. படைப்பாற்றல் திறன் என்னும் போது குறிப்பாக அது "புதுமை" எனப்படும் பண்பை கொண்டிருத்தல் அவசியமாகும். புதுமை என்பது ஒரு பிரச்சினையை புதிய அணுகுமுறையில் தீர்ப்பது, எவருக்கும் தோன்றாத வழிகளில் ஓர் இலக்கை எய்த முனைவது, ஒரு நிலைமை பற்றிப் புதிய முறையில் பொருள் காண்பது போன்றவையாகும்.

முன்னர் மிகுதியாக நுண்ணறிவை கொண்டோரே படைப்பாற்றல்திறன் உடையவர்கள் என கருதப்பட்டனர். எனவே ஒரு சிலரிடமே படைப்பாற்றல் திறன் இருப்பதாக கருதப்பட்டது. ஆனால் பிற்காலத்தில் இக்கருத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. எல்லா பிள்ளைகளிடமும் படைப்பாற்றல் திறன் ஓரளவேனும் உண்டு என்றும் பிள்ளைகளை படைப்பாற்றல் திறன் உடையோர், இல்லாதோர் என வகுக்க முடியாது எனவும் கருதப்பட்டது. எனவே ஒவ்வொரு பிள்ளையும் படைப்பாற்றல்திறனைக் கொண்டிருக்கும் என்றும், ஆனால் இதன் அளவில் தனியாள் வேற்றுமை இருக்கக்கூடும் என்றும், இதனால் படைப்பாற்றல் திறன் விளைவுகளின் தரத்திலும் வேறுபாடுகள் இருக்கும் என்றும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

பொதுவில் பிள்ளைகளிடம் இயல்பாகவே காணப்படும் "புதுமை" விளைவித்தலை நாம் படைப்பாற்றல் திறனின் விளைவாக கொள்ளலாம். எடுத்துக்காட்டாக:

- புதிய செய்யுலொன்றை இயற்றுவது
- புதிய பாடலொன்றை இயற்றுவது
- புதிய பாணியில் ஒரு நாடகத்தை உருவாக்குவது
- புதிய கோட்பாட்டை உருவாக்குவது
- புதிய கருவியொன்றை உருவாக்குவது
- புதிய முறையில் ஒரு பிரச்சினையை தீர்ப்பது
- புதிய வழிமுறையை பின்பற்றி ஒரு இலக்கை எவருக்கும் தோன்றாத முறையில் அடைவது
- புதிய முறையில் ஒரு நிலைமை பற்றி பொருள் கொள்வது

- சாதாரண பிரச்சினைகளுக்கும் புதிய முறையில் தீர்வுகாண்பது

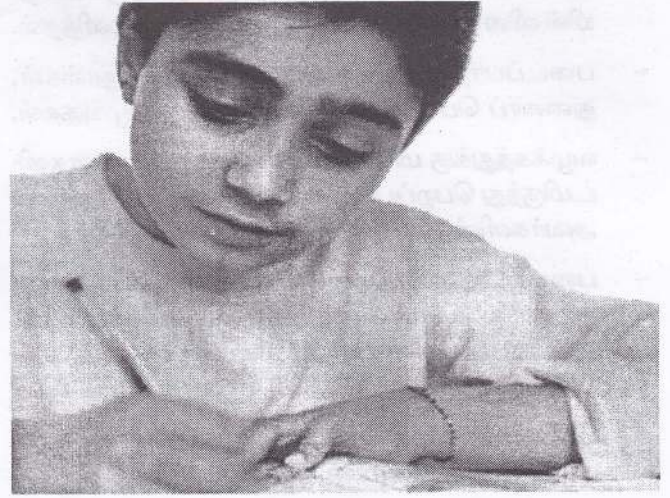
போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

இதில் படைப்பாற்றல் திறனானது குறிப்பிட்ட ஒருவற்றையில் மட்டுமன்றி மொழி, கலை, அறிவியல், கணிதம் விஞ்ஞானம் போன்ற எல்லாத்துறைகளிலும் வெளிப்படலாம். அது ஒவ்வொரு பிள்ளையிடமும் காணப்படும். ஆனால் இதன் தரம் உயர்நிலையில் இருப்போர் சமுதாயத்துக்கு அரிய செல்வங்களாக நோக்கப்படுகின்றனர். எனவே இவ்வாறான பிள்ளைகளை வகுப்பறையில் இனங்காண வேண்டியது ஆசிரியர்களின் பிரதான பணிகளில் ஒன்றாகும்.

படைப்பாற்றல் திறன் உடைய பிள்ளைகளை இனங்காணல்

இன்றைய நவீன கல்வி பிள்ளைமையக்கல்வி என வர்ணிக்கப்படுகிறது. பிள்ளை மையக்கல்வி என்னும் போது அதன் உள்ளத்தமே பிள்ளைகளை மையமாக கொண்டிருப்பதாகும். இதில் பிள்ளைகளை பற்றி அறிவதும், பிள்ளைகளுக்கு உரிய இடத்தை கொடுப்பதும் ஆசிரியர்களது பிரதான கடமையாகும். பிள்ளைகள் வெளிப்படுத்தும் நடத்தை, ஆற்றல், திறன், நுண்ணறிவு, மனப்பாங்கு போன்ற பல பண்புகளை கொண்டு அவர்களை வேறுபடுத்தி நோக்க வேண்டியுள்ளது. அதிலும் நாட்டின் பல்வேறு துறைகளின் மேம்பாட்டிற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் உதவக்கூடிய அரிய செல்வங்களான படைப்பாற்றல் திறன் கொண்ட பிள்ளைகளை வகுப்பறையில் அடையாளம் கண்டு கொள்வது இன்றியமையாததாகின்றது. அந்தவகையில் படைப்பாற்றல் திறன் கொண்ட பிள்ளைகளை இனங்கண்டுக் கொள்ள அப்பிள்ளைகள் வெளிப்படுத்தும் பண்புகளாவன:

- * தாம் எடுத்துக் கொண்ட விடயம் தொடர்பான வலுவான கருத்தை வெளிப்படுத்துவர்.
- * சிக்கலான சூழ்நிலையிலும் மிகத் தெளிவாக முடிவுகளை முன்வைப்பர்.
- * சுற்றுப்புறத்தை பற்றி மேன்மேலும் அறிவதில் ஆர்வம் காட்டுவர்.
- * ஒருவர் செயலில் ஈடுபடும்போது முழுமையாக அதனுள் எண்ணத்தைச் செலுத்தி செயற்படுவர்.
- * பல்வகையான சிக்கல்களையும் தனியாக தீர்க்க முயற்சிப்பர்.
- * எப்போதும் ஏதேனும் ஒரு செயலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பர்.
- * எக்காரியத்தையும் மனவறுதியோடு மேற்கொள்வர்
- * சொல், பொருள், கருத்து என்பவற்றில் எப்போதும் புதியன காணும் திறனை பெற்றிருப்பர்.

- * தன்னிலும், பிறரிலும் உள்ள குறைபாடுகளை சுட்டிக் காட்டி அவற்றை நீக்குவதற்கான வழிகளை வெளிப்படுத்துவர்.
- * தன்னுள்ளத்திலுள்ள பல வினாக்களுக்கு தீர்வுகாணச் சோதனைகள் மேற்கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுவர்.
- * தனக்கு விருப்பமான துறையில் புதியனவற்றை படைக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டிருப்பர்.
- * எதையும் நன்னோக்குடன் விமர்சிப்பர்.
- * பிறரது கூற்றை கூர்ந்து கவனிப்பதிலும், பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை உற்று நோக்குவதிலும் ஆர்வம் காட்டுவர்.
- * தாம் எப்போதும் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பர்
- * எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் வேறுபட்ட கோணங்களில் ஆராயும் தன்மை கொண்டு செயல்படுவர்.
- * எப்போதும் உற்சாகத்துடன் செயற்படுவர்.
- * படிப்பதிலும், எழுதுவதிலும், சித்திரம் வரைவதிலும் அதிக நேரம் செலவிடுவர்.
- * பேசும்போது கருத்துக்களை தங்கதடையின்றி வேகமாக வெளிப்படுத்துவர்.
- * தொடர்பற்ற கருத்துக்களையும் தொடர்புபடுத்திக் காட்டும் திறனை கொண்டிருப்பர்.

மேற்படி பண்புகளில் சிலவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைப்பாற்றல் திறன் உடைய பிள்ளைகளை ஓர் ஆசிரியர் அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம். அவ்வாறு அடையாளம் கண்டுகொண்டதன் பின் அப்பிள்ளைகளிடம் காணப்படும் படைப்பாற்றல் திறன்கள் வெளிப்பட பாடசாலையிலும், புற சூழலிலும் அதற்கான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டியது ஆசிரியரின் பணிகளில் ஒன்றாகும். அந்த வகையில் படைப்பாற்றல் திறன் வெளிப்பட ஆசிரியர் ஆற்ற வேண்டியவை:

- பிள்ளைகளைத் தங்குதடையின்றி வகுப்பறையில் வினாக்களைக் கேட்பதற்கு ஊக்கமளித்தல்.
- படைப்பாற்றல் திறன் விருத்திக்கு ஏற்ப நூல்கள், துணைப் பொருட்கள் என்பவற்றை வழங்குதல்.
- வழக்கத்துக்கு மாறான வினாக்கள் பிள்ளைகளிடமிருந்து பெறப்பட்டால் அவற்றை தவிக்காமல் அவர்களின் விரிசிந்தனைக்கு உரமூட்டுதல்.
- படைப்பாற்றல் திறன் மேம்படுவதற்கான காரணிகளில் முதன்மையானது சுய ஊக்கமாகும். எனவே பிள்ளைகளிடம் சுய ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தல்.
- பிள்ளைகள் முன்மொழியும் கருத்துக்களை உருவாக்கத் தன்மையுடன் அலசிப்பார்த்தல்.
- 'ஊக்குவித்தல்' படைப்பாற்றல் திறன் மேம்பாட்டுக்கு அவசியமானது என்பதை உணர்ந்து பிள்ளைகளின் விருப்பம், நாட்டம் என்பவற்றுக்கு ஏற்ப அவர்களை ஊக்குவித்தல்.
- பிள்ளைகளின் படைப்பாற்றல் திறன் செயற்பாடுகளை அவ்வப்போது மதிப்பிட்டு உரியவாறு வழிகாட்டுதல்.
- பிள்ளைகளின் படைப்பாற்றல் திறனை வலு-வூட்டத்தக்கவாறு ஊக்க முறைகளை (பாராட்டுகள்/பரிசுகள்) மேற்கொள்ளல்.
- ஆர்வம், முனைப்பு, விருப்பம், ஈடுபாடு, மனத்தூண்டல் என்பன படைப்பாற்றல் திறனில் முதன்மையானவையாகும். அவற்றை ஊக்குவித்தல்.
- வகுப்பறையில் அதிக கட்டுப்பாடு, தண்டனை என்பன படைப்பாற்றல் திறன் விருத்திக்கு குறுக்கீடாக அமையும். எனவே வகுப்பறையில் பிள்ளைகள் சுதந்திரமாக செயற்பட ஊக்கப்படுத்துதல்.
- புதிய தொடர்புகளை கண்டறிய, புதிய நிலைமைகளில் ஒன்றை பயன்படுத்த, புதிய முடிவுகளை எடுக்க வாய்ப்பளித்தல்.
- படைப்பாற்றல் திறன் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப மனப்பான்மையை பிள்ளைகளிடம் வளர்த்தல்.
- பிள்ளைகளால் வினவப்படும் அசாதாரணமான வினாக்கள், அவர்களால் முன்வைக்கப்படும் முன்பு கேள்விப்பட்டிராத புதுமையான விடைகள் ஆசிரியரால் வரவேற்கப்படல்.
- புதிய விடயங்களை புதிய நிலைமைகளுக்குப் பயன்படுத்திப் பார்க்க தேவையான பயிற்சியை அளித்தல்.
- படைப்பாற்றல் திறன் வெளிப்படக்கூடிய வகையில் செயற்பாடுகளை அல்லது சந்தர்ப்பங்களை

ஒழுங்கமைத்தல் (வகுப்பறை கற்றல் செயற்பாடுகள், இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகள்)

- வகுப்பறையில் அச்சம், கூச்சம் இன்றி தமது கருத்தை எடுத்துக்கூற வாய்ப்பளித்தல்.
- தமது முடிவுகளை தானே திறனாய்வு செய்து குறைகளை அறிய பயிற்சி வழங்குதல்.

இவ்வாறாக பிள்ளைகளிடம் காணப்படும் படைப்பாற்றல் திறனை வெளிப்படுத்த கற்றல்-கற்பித்தல் செயற்பாட்டின் போதும் (வகுப்பறையில் பிரச்சினைகளை புதிய முறையில் தீர்வுகாண, தேவை உருவாக, தர்க்க ரீதியாக கருத்துக்களை முன்வைக்க, எளிய கண்டு பிடிப்புகளை மேற்கொள்ள), இணைப்பாடவிதான செயற்பாட்டின் போதும் (கண்காட்சி, தமிழ்மொழிகள், தேசிய மட்டத்தில் இடம்பெறும் போட்டிகள்) அதிக சந்தர்ப்பம் வழங்குதல் வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் பிள்ளைகளின் படைப்பாக்கத்திறன் வெளிப்பட ஆசிரியர் தடையாக அமைந்து விடுவதை கூட நாம் காணமுடிகின்றது.

- * பிள்ளைகள் கூறும் விடயங்கள் புதுமையானதாக இருப்பினும் வகுப்பறையில் ஆசிரியர் அவற்றை அலட்சியம் செய்தல்.
- * கட்டுப்பாடுகளும், தடைகளும் மிகுந்த வகையில் வகுப்பறை சூழ்நிலையை பேணுதல்.
- * வகுப்பறையில் பிள்ளைகள் தமது உணர்ச்சிகளை மூடி மறைக்காது வெளிப்படுத்த போதிய சந்தர்ப்பம் வழங்காதுவிடல்.
- * வகுப்பறையில் படைப்பாற்றல் உடைய பிள்ளைகளின் பால் போதிய கவனம் செலுத்தாதுவிடல்.
- * படைப்பாற்றல் திறன் வெளிப்படுத்துவதற்கு பொருத்தமான செயற்பாடுகளை ஒழுங்கமைக்காதுவிடல்.
- * ஆசிரியர் பிள்ளைகளின் பால் ஆதிக்க போக்குடனும், அதிகார போக்குடனும் செயற்படல்.

போன்றவற்றை விஷேடமாக குறிப்பிடலாம்.

முடிவுரை

இன்றைய சமுதாயம் அறிவியல், தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாக கொண்டு இயங்குவதால் இச் சமூகம் தொடர்ந்த இயங்க புதிய கண்டு பிடிப்புகள், ஆய்வுகள், சிந்தனைகள், செயல் முறைகள், உத்திகள் என்பன அவசியமாகின்றது. அத்துடன் இன்றைய சிறப்பான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் விளைவாகப் புதிய முறைகளில் தீர்வுகாண வேண்டியதும் உடனடித் தேவையாக உள்ளது. இவையாவற்றுக்கும் படைப்பாற்றல் திறன் உடையவர்களை கண்டறிந்து அவர்களது படைப்பாற்றல் திறன் விருத்திக்கு பல வாய்ப்புகளை அளிக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். ஆனால் இதற்கான வாய்ப்புகள் இன்று பாடசாலைகளில் அல்லது வகுப்பறைகளில் வழங்கப்படுகின்றது? ஆசிரியர்கள் இதற்கான சந்தர்ப்பங்களை வழங்குகின்றனரா? என்பவை எல்லாம் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

மாறாக இன்றும் வகுப்பறைகளில் பிள்ளைகள் சுதந்திரமாக சிந்திக்க, சுதந்திரமாக செயற்பட, பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றி தாமே தீர்மானம் எடுக்க வழங்கப்படும் சந்தர்ப்பம் வழங்குவது மிக அரிதாகவே உள்ளது. பெரும்பாலும் இன்றும் வகுப்பறையில் முடங்கிய செயலாகிய கேட்டலில் மட்டுமே பிள்ளைகள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதையே காண முடிகின்றது. அனேகமாக "மூளைச் சலவையே" (Brain Washing) வகுப்பறைகளில் தொடர்ந்தும் இடம் பெறுகின்றது. இவ்வாறான கற்றல்-கற்பித்தல் அணுகு

முறைகள் தவிர்க்கப்படுமானால் பிள்ளைகளின் படைப்பாற்றல்திறன் செழுமை அடையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

எனவே வகுப்பறையில் பிள்ளைகள் சுதந்திரமாக செயற்படும் சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். வகுப்பறையில் கட்டுப்பாடுகள், தடைகள் காணப்படுமாயின் அவை அகற்றப்படல் வேண்டும். 'செய்து கற்றல்', 'சுதந்திரமாக கற்றல்', 'கற்றல் கற்றல்', 'கண்டறிதல் மூலம் கற்றல்', 'பிரச்சினை விடுவித்தல் மூலம் கற்றல்' போன்றவற்றிற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட வேண்டும். இதற்கு மேலாக பாடசாலைகளும் சரி, ஆசிரியர்களும் சரி பிள்ளைகளிடம் மறைந்து கிடக்கும் படைப்பாற்றல் திறனை மேம்படுத்துவதை இலக்காக கொண்டு அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். பாடசாலைகளின் விதிகள், வழக்காறுகள், ஆசிரியர் - மாணவர் இடைவினைகள் இதற்கு தடையாக அமையுமாயின் அத்தடைகளை நீக்கி அம்மாணவர்களின் திறமைகளை வளர்ப்பதில் கூடிய அக்கறை எடுத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறான சில நடைமுறைகள் மூலமே பிள்ளைகளை இயங்க செய்து மிக சரியாக இனங்கண்டு அவர்களின் படைப்பாற்றல் செயற்பாடுகளுக்கு வாய்ப்பளித்து, அவர்களது நல்வாழ்வுக்கு மட்டுமன்றி நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், மேம்பாட்டுக்கும் உதவமுடியும் என்பதை கல்விச் சமூகம் கவனத்தில் கொள்வது மிக அவசியமானதாகும்.

ஆசிரியர் அதிபர்களின் சம்பள உயர்வு குறித்து ஒரு நோக்கு

அன்பு ஜவஹர்ஷா

நீண்டகாலமாக இழுபறி நிலையில் இருந்து வந்த ஆசிரியர், அதிபர் சேவைகளின் சம்பள உயர்வை 2008.07.01 தொடக்கம் வழங்குமாறு கூறும் 06 2006 (VIII) இலக்க அரசாங்க நிர்வாகச் சுற்றறிக்கை கடந்த 5 ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இது தொடர்பாக 5 ஆம் திகதி தகவல் திணைக்களத்தால் நடைபெற்ற கலந்துரையாடலில் கல்வியமைச்சர் சுகில் பிரேமஜயந்த அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் கடமையாற்றும் 2,20,000 ஆசிரியர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு 1,005 ரூபா தொடக்கம் 2,685 ரூபா வரை சம்பள உயர்வு 2008.07.01 தொடக்கம் கிடைக்கவுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டார். இதற்கு மேலதிகமாக உச்ச நீதிமன்றத்தால் பணிக்கப்பட்ட சம்பள ஏற்றமும் 2008.07.01 தொடக்கம் வழங்கப்படும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். சம்பள ஏற்றத்தையும் நிலுவைப் பணத்தையும் இரண்டு மாத காலத்திற்குள் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனவும் இதற்காக 600 கோடி ரூபா இவ்வாண்டு திறைசேரியால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது எனவும் மேலும் தெரிவித்தார்.

இச் சம்பள அதிகரிப்புத் தொடர்பாக 2008.09.22, 2008.09.30 ஆம் திகதிகளில் தினக்குரல் விபரம் தந்திருந்தது. இதற்காக கடந்த ஆண்டு 300 கோடி ரூபா கூட ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வளவு காலமும் கிடப்பில் இருந்த விடயம் தேர்தல் பிரசாரங்கள் சூடு பிடித்துள்ள நிலையில், தேர்தல் போனஸாக வெளிவந்துள்ளது. ஆசிரியர்களின் சம்பள விபரம் தொடர்பாக அட்டவணை ஒன்று இத்துடன் உள்ளது. பொது நிர்வாகச் சுற்றறிக்கையின் விபரங்களைப் பார்த்தால் இரண்டு மாத காலத்தில் அல்ல, ஒரு வருடத்தாலும் இந்தச் சம்பள உயர்ச்சியை வழங்க முடியாது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கைப் பொதுக்கல்வி (ஆசிரியர்) சேவை, (அதிபர்) சேவை என்ற புதிய பிரமாணக் குறிப்பினூடாகவே இதை அமுல் நடத்த வேண்டியுள்ளது. இது தொடர்பாக 06 2006 (VIII) இலக்கச் சுற்றறிக்கையில் சொல்லப்பட்டுள்ள பின்வரும் விடயங்கள் மிக முக்கியமானவை ஆகும்.

03. பொதுக்கல்வி (அதிபர்கள்) சேவை, பொதுக்கல்வி (ஆசிரியர்கள்) சேவை என்பவற்றின் சம்பள மறுசீரமைப்பு.

03.1 அதிபர்களின் சேவை, ஆசிரியர்களின் சேவை என்பவற்றின் பிரமாணங்கள் மேலே பிரேரிக்கப்பட்ட சம்பள அளவுத் திட்டங்களுக்கு முரணாகாது மாற்றியமைக்கப்படுதல் வேண்டும். அத்து

டன், அதற்கு அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவினால் அங்கீகரிக்கப்படும் மறுசீரமைப்பு சேவைப் பிரமாணங்களுக்கமைய மேற்கொள்ளப்படும் உள்ளீர்ப்புக்குப் பின்னரே ஏற்புடைய சம்பளங்கள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

03.2 உள்ளீர்ப்பின் சம்பள மாற்றியமைப்பு நோக்கத்திற்காக மட்டுமே உள்ள அட்டவணை II இல் குறிப்பிடப்பட்ட மீளமைப்பு சூசிகளும் அட்டவணை I இல் குறிப்பிடப்பட்ட சம்பளங்களும் உள்ளீர்ப்பின் பின்னரே அமுல்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

03.3 இலங்கை ஆசிரியர்கள் சேவையில் வகுப்பு 2 தரம் II இற்குப் பதவியுயர்த்தப்பட்டுள்ளதும் வகுப்பு 2 தரம் II இற்கு ஆட்சேர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளதுமான ஆசிரியர்களின் உள்ளீர்ப்பில் அவர்களுடைய தகைமைகளில் தரத்திற்கு ஏற்புடையதான சம்பளப்படிக்களில் அவர்களை அமர்த்தும் நோக்கத்திற்காக ஆரம்ப சம்பளப் படிநிலை பின்வரும் முறையில் தீர்மானிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

ஆசிரியர்களின் பகுதிகள் பொ.க. 2006 சம்பள அளவுத் திட்டத்திற்கமைய வகுப்பு 2 தரம் II இற்கான ஏற்புடைய ஆரம்ப சம்பளப்படி

படி இல படி

1. வகுப்பு 3 தரம் I இலிருந்து வகுப்பு 2 தரம் II இற்குப் பதவியுயர்த்தப்படும் ஆசிரியர்கள் 01 ரூபா. 16,100
2. ஆசிரியர்கள் சேவைப் பிரமாணக் குறிப்பில் குறித்துரைக்கப்பட்ட பட்டத்தையும் ஆசிரியர்கள் பயிற்சியையும் பெற்றுள்ள ஆசிரியர்கள் 02 ரூபா. 16,340
3. ஆசிரியர்கள் சேவைப் பிரமாணக் குறிப்பில் குறித்துரைக்கப்பட்டவாறு பட்டநிலைப்பின் பட்டம் தகைமைகளையும் பட்ட நிலைப்பின் டிப்ளோமா (கல்வி) தகைமைகளையும் அல்லது கல்வி (சிறப்பு) மாணி தகைமைகளையும் பெற்றுள்ள ஆசிரியர்கள் 03 ரூபா 16,580
4. பட்ட நிலைப்பின் பட்டத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட பாடமொன்றுடனான பட்ட தகைமையையும் பட்ட நிலைப்பின் டிப்ளோமா (கல்வி) தகைமைகளையும் பெற்றுள்ள ஆசிரியர்கள் 04 ரூபா. 16,820

மேல் சொல்லப்பட்டுள்ள இச்சுற்றறிக்கையின் பணிப்புக்களின் படி அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். புதிய பொதுக்கல்விச் சேவையின் பிரமாணத்தின்படி உள்ளீர்ப்பு செய்யப்பட்ட பின்னரே சம்பளங்கள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. சகல ஆசிரியர்களுக்கும் முதலில் புதிய உள்ளீர்ப்புக் கடிதங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். 2,20,000 ஆசிரியர்களுக்கும் இவற்றைத் தயாரித்து வழங்க நீண்ட காலமெடுக்கும்.

உள்ளீர்ப்பின் பின்னரே இத்துடன் உள்ள அட்டவணைப்படி சம்பளம் வழங்குமாறு சுற்றறிக்கை சொல்கின்றது. ஜனாதிபதி பொதுத் தேர்தல் அவசரங்களுக்காக இப்பணியைத் துரிதப்படுத்த முடியாது. 2II, 21,1 ஆம் வகுப்புத் தரங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கே குறிப்பிடத்தக்க சம்பள அதிகரிப்புக் கிடைக்கும். 2008.07.01 அன்று சேவையில் இருந்தவர்கள் புதிய பதவி உயர்வின்படி உள்ளீர்ப்புச் செய்யப்பட வேண்டும்.

1. பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் 9 வருடம்
  2. பட்டத்துடன் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் 8 வருடம்
  3. பட்டத்துடன் கல்வி டிப்ளோமா 7 வருடம்
  4. கல்வித்துறை தொடர்பான முதுமாணி 6 வருடம்
- 2008.07.01 அன்று சேவையில் உள்ள சகல ஆசிரியர்களும் 2 - II இல் இருந்து 2Iக்கு இவ்வாறு சேவைக்காலம் இருந்தால் செல்வார்கள். இத்துடன், உள்ள சம்பள அட்டவணையில் உள்ளதோடு, புதிய உள்ளீர்ப்பின்படி சேவைக் காலத்தைக் கணக்கெடுத்தால் மட்டுமே கல்வி அமைச்சர் கூறும் சம்பள உயர்வு கிடைக்கும். 3,310 ரூபா (2,665 + 645) சம்பள உயர்வானது சேவைக்காலம் கூடிய உயர்கல்வித் தகைமைகளைக் கொண்டவர்களுக்கே கிடைக்கும். மொத்தத் தொகையில் இவர்கள் 10 வீதம் கூட இருக்கமாட்டார்கள். 2,20,000 ஆசிரியர்களும் உள்ளீர்ப்பின் போது பல சம்பளப்படிக்களில் வைக்கப்படவுள்ளதால் தற்போது கிடைக்கவுள்ள சம்பளத்தையும் சம்பள உயர்வையும் பொதுவாக சொல்ல முடியாது. கல்வித் தகைமை, தொழிற்செய்தகைமை, சேவைக்காலம் இவற்றைப் பொறுத்து இவை வேறுபடும்.

உயர்கல்விக்கு ஊக்குவிப்பு உள்ளதும் பட்டம், பட்டப்பின் படிப்பு உள்ளவர்களுக்கு அதிக சம்பளம் சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளதும் சிறப்பான அம்சங்களாகக் குறிப்பிடலாம். 3-I, 3-II தரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு மிக சொற்ப அதிகரிப்பே உள்ளது. 3-II ஆசிரியர்களின் ஆரம்பச் சம்பளம் 13,410 ரூபா 3-I டிப்ளோமா தாரிகளின் சம்பளம் 14,280 ரூபா 3-I பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களின் சம்பளம் 14,640 ரூபா 3-I பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் சம்பளம் 15,540 ரூபா புதியதாக ஆசிரியர் சேவையில் சிறப்புத் தரமொன்று சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் இத் தரத்தில் உள்ளீர்ப்புச் செய்யப்படலாம். ரூபா 22,100 - 645 x 11 790 - 1339,465 சம்பளம் இவர்களுக்கு சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதிபர் சேவைக்கு அட்டவணையில் உள்ளது போலவே சம்பள அதிகரிப்புக்

கிடைக்கும். தற்போதுள்ள நான்கு வகுப்புத் தரங்கள் மூன்றாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. 2008.09.30 தினக்குரலில் இது தொடர்பாக விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பொதுக் கல்விச் சேவை என்ற சொற்பதம் தொடர்பாக தொழிற்சங்கங்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளன. இந்த இரண்டு பிரமாணக் குறிப்புகளும் தயாரிக்கப்படும்போது தொழிற்சங்கங்களின் ஆலோசனைகள் எதையும் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. தரம் பெற்ற அதிபர் சங்கத்தின் செயலாளரிடம் பொதுக்கல்வி என்ற பதத்தை நீக்குவதாகக் கல்வியமைச்சர் வாக்குறுதியளித்துள்ளார்.

இத்துடன், உள்ள சம்பள அட்டவணை சுற்றறிக்கையின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்கள் இதை சுற்றறிக்கை எனக் கொள்ளக்கூடாது. கல்வித் தகைமை, சேவைக்காலம் என்ற இரண்டின் அடிப்படையில் நபருக்கு நபர் இது வித்தியாசப்படக்கூடும். 2008.07.01 பின்னர் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் இந்த நன்மைகள் கிடைக்கவுள்ளது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அதிபர், ஆசிரியர் சேவைகளின் பெயர் மாற்றப்படமாட்டாது எனவும் ஆசிரியர் தொழிற்சங்கங்களுடன் கலந்துரையாடிய பின்னரே உரிய பிரமாணக் குறிப்பு நிறைவு செய்யப்பட்டு அமைச்சர் அவையின் அனுமதியின் பின்னர் செயல்படுத்தப்படுமென கடந்த வாரம் வெளியான கல்வியமைச்சின் அறிக்கை சொல்லுகின்றது. உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புத் தொடர்பான ஒரு படி அதிகரிப்பு சுற்றறிக்கை நாளை 12 ஆம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை வெளியிடப்படுமென கல்வியமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார். கடந்த வாரம் ஆசிரியர் சங்கங்கள் இரண்டின் ஊடக அறிக்கையில் இச் சுற்றறிக்கை இரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. இது தொடர்பாக கல்வியமைச்சர் கருத்துத் தெரிவிக்கையில்;

அரசாங்க நிர்வாகச் சுற்றறிக்கையில் இரத்துச் செய்யும் அதிகாரம் தமக்கு இல்லையென்றும் அத்தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளின் கோரிக்கைகளுக்கு மட்டுமே நாம் செவிமடுத்ததாகவும் கூறியுள்ளார். 06 2006 (Vii) என்ற அரசாங்க நிர்வாகச் சுற்றறிக்கை இலக்கம் 18 மாதங்களுக்கு முன்னரே இடப்பட்டதாகும். இதைச் செயல்படுத்த அரச சேவை ஆணைக்குழுவின் அனுமதி வேண்டும் என்றும் இது தொடர்பாக விளக்கங்களை தேசிய சம்பள பதவியணி ஆணைக்குழுவிடம் கேட்க வேண்டும் என்றும் புதிய சுற்றறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதில் உள்ள சம்பளப்படி நிலைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டே இங்குள்ள அட்டவணை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக கல்வியமைச்சின் புதிய பிரமாணக் குறிப்புத் தொடர்பான 2008.09.10 திகதிய உத்தியோக பூர்வமான பத்திரிகை அறிவித்தல் கட்டுரையாளரால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சுற்றறிக்கையில் 06 2006 (Vii) உள்ள சம்பளத்திட்டம் உச்சநீதிமன்றத்தில் கல்வியமைச்சால் முன்வைக்கப்பட்டதாகும். இதை தேசிய சம்பளப் பதவியணி ஆணைக்குழுவே தயாரித்து அனுமதித்திருந்தது.

**இலங்கை பொது கல்வி சேவை புதிய சம்பளத் திட்டம் 2-II, 2-I, I வகுப்புக்கள்
அரசாங்க நிருவாகச் சுற்றறிக்கை இலக்கங்கள்**

06-2006(iv)	06-2006(viii)	அதிகரிப்பு	06-2006(viii)	அதிகரிப்பு	06-2006(viii)	அதிகரிப்பு	06-2006(viii)	அதிகரிப்பு	06-2006(viii)	அதிகரிப்பு
	3-1இல் இருந்து 2-11க்கு		சம்பள மாற்றத்தின் போது		பட்டம்/பயிற்சி		பட்டமும் கல்வி டிப்ளோமாவும்		கல்விபின் பட்டமும் டிப்ளோமாவும்	
15,995.00	16,100.00	105.00	16,235.00	240.00	16,340.00	345.00	16,580.00	585.00	16,820.00	825.00
16,235.00	16,340.00	105.00	16,475.00	240.00	16,580.00	345.00	16,820.00	585.00	17,060.00	828.00
16,475.00	16,580.00	105.00	16,715.00	240.00	16,820.00	345.00	17,060.00	585.00	17,300.00	825.00
16,715.00	16,820.00	105.00	16,955.00	240.00	17,060.00	345.00	17,300.00	585.00	17,630.00	915.00
16,955.00	17,060.00	105.00	17,195.00	240.00	17,300.00	345.00	17,630.00	675.00	17,960.00	1,005.00
17,195.00	17,300.00	105.00	17,435.00	240.00	17,630.00	435.00	17,960.00	765.00	18,290.00	1,095.00
17,525.00	17,630.00	105.00	17,765.00	240.00	17,960.00	435.00	18,290.00	765.00	18,620.00	1,095.00
17,855.00	17,960.00	105.00	18,185.00	330.00	18,290.00	435.00	18,620.00	765.00	18,950.00	1,095.00
18,185.00	18,290.00	105.00	18,515.00	330.00	18,620.00	435.00	18,950.00	765.00	19,280.00	1,095.00
18,515.00	18,620.00	105.00	18,845.00	330.00	18,950.00	435.00	19,280.00	765.00	19,610.00	1,095.00
18,845.00	18,950.00	105.00	19,175.00	330.00	19,280.00	435.00	19,610.00	765.00	19,940.00	1,095.00
19,175.00	19,280.00	105.00	19,505.00	330.00	19,610.00	435.00	19,940.00	765.00	20,270.00	1,095.00
19,505.00	19,610.00	105.00	19,835.00	330.00	19,940.00	435.00	20,270.00	765.00	20,600.00	1,095.00
19,835.00	19,940.00	105.00	20,165.00	330.00	20,270.00	435.00	20,600.00	765.00	20,930.00	1,095.00
20,165.00	20,270.00	105.00	20,495.00	330.00	20,600.00	435.00	20,930.00	765.00	21,260.00	1,095.00
20,495.00	20,600.00	105.00	20,858.00	330.00	20,930.00	435.00	21,260.00	765.00	21,590.00	1,095.00
18,845.00	18,950.00	105.00	19,245.00	400.00	19,350.00	505.00	19,750.00	905.00	20,150.00	1,305.00
19,245.00	19,350.00	505.00	19,645.00	400.00	19,750.00	505.00	20,150.00	905.00	20,550.00	1,305.00
19,645.00	19,750.00	505.00	20,045.00	400.00	20,150.00	505.00	20,550.00	905.00	20,950.00	1,305.00
20,045.00	20,150.00	505.00	20,445.00	400.00	20,550.00	505.00	20,950.00	905.00	21,350.00	1,305.00
20,445.00	20,550.00	505.00	20,845.00	400.00	20,950.00	505.00	21,350.00	905.00	21,750.00	1,305.00
20,845.00	20,950.00	505.00	21,245.00	400.00	21,350.00	505.00	21,750.00	905.00	22,150.00	1,305.00
21,245.00	21,350.00	505.00	21,645.00	400.00	21,750.00	505.00	22,150.00	905.00	22,550.00	1,305.00
21,645.00	21,750.00	505.00	22,045.00	400.00	22,150.00	505.00	22,550.00	905.00	22,950.00	1,305.00
22,045.00	22,150.00	505.00	22,445.00	400.00	22,550.00	505.00	22,950.00	905.00	23,350.00	1,305.00
22,445.00	22,550.00	505.00	22,845.00	400.00	22,950.00	505.00	23,350.00	905.00	23,750.00	1,305.00
22,845.00	22,950.00	505.00	23,245.00	400.00	23,350.00	505.00	23,750.00	905.00	24,150.00	1,305.00
23,245.00	23,350.00	505.00	23,645.00	400.00	23,750.00	505.00	24,150.00	905.00	24,550.00	1,305.00
23,645.00	23,750.00	505.00	24,045.00	400.00	24,150.00	505.00	24,550.00	905.00	24,950.00	1,305.00
21,645.00	21,750.00	105.00	22,290.00	645.00	22,395.00	750.00	23,040.00	1,395.00	23,685.00	2,040.00
22,290.00	22,395.00	105.00	22,935.00	645.00	23,040.00	750.00	23,685.00	1,395.00	24,330.00	2,040.00
23,580.00	23,685.00	105.00	24,225.00	645.00	24,330.00	750.00	24,975.00	1,395.00	25,620.00	2,040.00
24,225.00	24,330.00	105.00	24,870.00	645.00	24,975.00	750.00	25,620.00	1,395.00	26,265.00	2,040.00
24,870.00	24,975.00	105.00	25,515.00	645.00	25,620.00	750.00	26,265.00	1,395.00	26,910.00	2,040.00
25,515.00	25,620.00	105.00	26,160.00	645.00	26,265.00	750.00	26,910.00	1,395.00	27,555.00	2,040.00
26,160.00	26,265.00	105.00	26,805.00	645.00	26,910.00	750.00	27,555.00	1,395.00	28,200.00	2,040.00
26,805.00	26,910.00	105.00	27,450.00	645.00	27,450.00	750.00	28,200.00	1,395.00	28,845.00	2,040.00
27,450.00	27,555.00	105.00	28,095.00	645.00	28,200.00	750.00	28,845.00	1,395.00	29,490.00	2,040.00
28,095.00	28,200.00	105.00	28,740.00	645.00	28,845.00	750.00	29,490.00	1,395.00	30,135.00	2,040.00
28,740.00	28,845.00	105.00	29,385.00	645.00	29,490.00	750.00	30,135.00	1,395.00	30,780.00	2,040.00
29,385.00	29,490.00	105.00	30,030.00	645.00	30,135.00	750.00	30,780.00	1,395.00	31,425.00	2,040.00
30,030.00	30,135.00	105.00	30,675.00	645.00	30,780.00	750.00	31,425.00	1,395.00	32,070.00	2,040.00

ஆளுமைப் பண்புகள்

ஹோமன், போல்சன் (Hormen & Paulson) என்பவர்கள் தொண்ணூற்றொரு ஆலோசகர்களின் ஆளுமைப் பண்புகள் பற்றிய ஆய்வை நடத்திப் பின்வருவன ஆலோசனைத் தொழிலுக்குச் சாதகமானவை என இனங்கண்டு, அவற்றை வரிசைப்படுத்தினர்.

1. பிறரை நுண்ணுணர்வுடன் புரிந்துகொள்ளுதல்.	11. சாதாரியம்.
2. பரிவு காட்டுதல்.	12. பாரபட்சமற்ற, பக்கச்சார்பற்ற தன்மை.
3. சிநேக மனப்பான்மை.	13. சகிப்புத்தன்மை
4. ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை.	14. மனவெழுச்சிச் சமநிலை.
5. நகைச்சுவை உணர்வு.	15. பதட்டம், பதகளிப்பு இன்மை.
6. உறுதியான, கட்டுப்பாடான தன்மை.	16. பரந்த மனப்பாங்கு.
7. பொறுமை.	17. தன்னம்பிக்கை
8. நேர்மையான, நம்பிக்கையான பண்பு.	18. மகிழ்ச்சிகரமாக இருக்கும் தன்மை.
9. புறவயத் தன்மை.	19. உயர் சமூகநுண்மதி.
10. கபடமற்ற, பாசாங்கற்ற தன்மை.	20. நிதானம்.

ஒருவர் ஆலோசனைத் தொழிலுக்கேற்ற மனப்பாங்கைப் பெற்றுள்ளாரா என்பதை அறிவதற்கான சரிபார்க்கும் பட்டியல்.

1. நான் மற்றவர்களை ஆர்வமுள்ளவர்களாகக் காண்கிறேனா?	12. நான் மற்றவர்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், அடக்கியாளவும் விரும்பாமல் இருக்கின்றேனா?
2. மற்றவர்கள் என்னைவிடப் பலவிதங்களில் வித்தியாசமானவர்களாக இருந்தாலும், எளிதில் அவர்களை விரும்புகின்றேனா?	13. எனது தவறுகளையும், இயலாமையையும், குறைகளையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேனா?
3. மற்றவர்களை அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வமும், அவர்களது மகிழ்ச்சியில் ஈடுபாடும் காட்டுகின்றேனா?	14. பிறர் சொல்வதையும், சொல்லமுடியாமற் தவிப்பதையும் எனது முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தி, நான் புரிந்துகொள்கின்றேனா?
4. மற்றவர்கள் தமது பொறுப்பையும், முடிவையும் தாமே எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகின்றேனா?	15. நான் உணர்ச்சிவசப்படாதிருக்கும்போது, பிறருடைய உதவியை ஏற்க விரும்புகின்றேனா?
5. நான் எளிதாக மற்றவர்களோடு பழகுகின்றேனா?	16. நான் முக்கியமானவன் என நினைக்கின்றேனா?
6. பிறரோடு நான் ஆழமான உறவு வைத்திருக்கின்றேனா?	17. பிறர் தமது காலிலேயே நிற்பதற்கு அவர்களுக்கு உதவுகின்றேனா?
7. நான் நம்பத்தகுந்தவனா?	18. நான் புதிய வழிமுறைகளுக்கு வழிவிடுகின்றேனா?
8. நான் மற்றவர்களின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொள்கின்றேனா?	19. நான் நல்ல தலைவனாகவும், நல்ல குடிமகனாகவும் இருக்க முடியுமா?
9. மற்றவர்கள் எனக்கு முக்கியமானவர்களாகத் தென்படுகின்றார்களா?	20. அன்புள்ள ஒருவனாகப் பிறர் என்னைக் காண்கின்றனரா?
10. நான் மற்றவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருந்தாலும் அவர்களது செயலை ஒத்துக் கொள்ளாமலிருந்தாலும், மற்றவர்களை அவர்களாகவே இருக்க அனுமதிக்கின்றேனா?	21. என்னைப் பிறர் எளிதில் அணுகுகின்றார்களா? அணுக விரும்புகின்றார்களா?
11. எனது திறமைகளில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா?	22. மிகைப்படுத்தாமலும், வெட்கப்படாமலும் என்னைப்பற்றி நான் எளிதாகவும், திறந்த மனத்தோடும் பேச முடிகின்றதா?
	23. ஒவ்வொருவரையும் தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒரு தனிமனிதனாகக் காண்கின்றேனா?
- (எல்லா வினாக்களுக்கும் "ஆம்" என்ற பதில் இருந்தால், உங்கள் மனப்பாங்கு ஆலோசகராகத் தொழிற்படுவதற்கு மிகப் பொருத்தமானதாகும்.)

(முனைவர் விமலா கிருஷ்ணபிள்ளை, "வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும்" பக்:178-180)

சந்தா விண்ணப்பப் படிவம்

3, Torrington avenue, Colombo - 07
Tel : 011-2506272, Fax: 011-2585190

Email:- ahavili2004@yahoo.com,
ahavili2004@gmail.com

பெயர் (முழுப் பெயர்) : _____
கற்பிக்கும் பாடசாலை : _____
பாடசாலை முகவரி : _____
தொலைபேசி/தொலைநகல் இல. : _____
மின் அஞ்சல் முகவரி : _____
கற்பிக்கும் பிரிவு : _____ ஆரம்பம்/இடைநிலை/உயர்தரம்
அகவிழி அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : _____
இத்துடன் ரூபா க்கான காசோலை/காசுக் கட்டளையை
இல இணைத்துள்ளேன்.

கையொப்பம்

திகதி : _____

காசோலை மூலம் பணம் செலுத்துபவர்கள் AHAVILI எனப் பெயரிட்டு அனுப்புக. காசுக் கட்டளையாயின் AHAVILI எனப் பெயரிட்டு HAVELOCK TOWN தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியவாறு மட்டுமே அனுப்பி வைக்கவும்.

இப்படிவத்தை போட்டோ பிரதி செய்து உபயோகிக்கவும்.

சந்தா செலுத்த சில எளிய வழிமுறைகள்:

அகவிழி சந்தா செலுத்த விரும்புவோர் மற்றும் அகவிழி வெளியீடுகளை நேரடியாகப் பெறப் பணம் செலுத்த விரும்புவோருக்கான சில எளிய வழிமுறைகள்.

அகவிழி, கொமஷல் வங்கி, வெள்ளவத்தை நடைமுறைக்கணக்கு எண் 1100022581 Commercial வங்கியின் எந்த கிளைகளிலிருந்தும் அகவிழி கணக்கு எண்ணுக்கு சந்தா அல்லது புத்தக விலையை பணமாக வைப்பு செய்யலாம்.

வங்கி கமிஷன் இல்லை

பிற வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் VILUTHU - AHAVILI பெயருக்கு காசோலை எழுதி அகவிழி கணக்கு எண்ணைக் குறிப்பிட்டு உள்ளூர் Commercial வங்கியில் வைப்பு செய்யலாம்.

மேற்படி வழிமுறைகளில் பணம் அனுப்புவர்கள் செலுத்தப்பட்ட தொகை, தேதி, இடம், நாள் மற்றும் தேவைகளைக் குறிப்பிட்டு அகவிழி தலைமை அலுவலக முகவரிக்கு கடிதம் எழுதவேண்டுகிறோம். அல்லது மின்னஞ்சல் முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

சந்தா விபரம்

தனி இதழ் : 50/=
ஆண்டு சந்தா (தபால் செலவுடன்) : 700/=
இரு வருடச் சந்தா : 1200/=

அகவிழி விநியோகக் கட்டணம்

பின் அட்டை : 7000/-
உள் அட்டை (முன்) : 6000/-
உள் அட்டை (பின்) : 5000/-
உள் பக்கம் : 4000/-
நடு இருபக்கங்கள் : 6500/-

தொடர்புகட்கு

Colombo

3, Torrington Avenue, Colombo - 07.
Tel: 011-2506272

Jaffna

189, Vembadi Road, Jaffna.
Tel: 021-2229866

Trincomalee

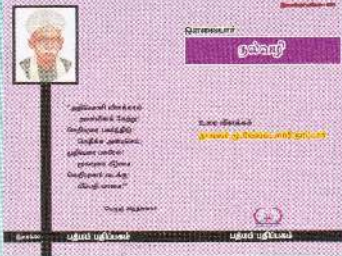
81 A Rajavarodayam Street, Trincomalee
Tel: 026-2224941

Batticaloa

37, Old Rest House Road,
Tel: 065-2222097

அன்புடன் அழைக்கிறது

சேமமடு பொத்தகசாலை/ சேமமடு பதிப்பகம்/ பத்மம் பதிப்பகம் பத்மம் பதிப்பகம் : வெளியீடுகள்

விலை : 60.00

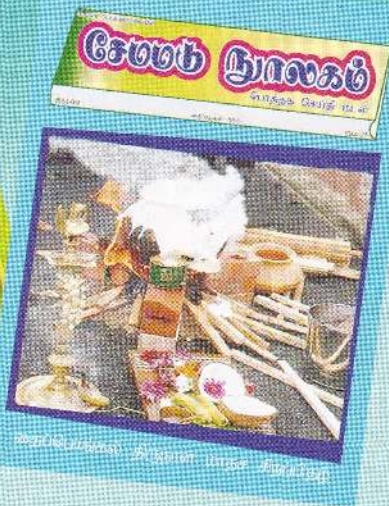
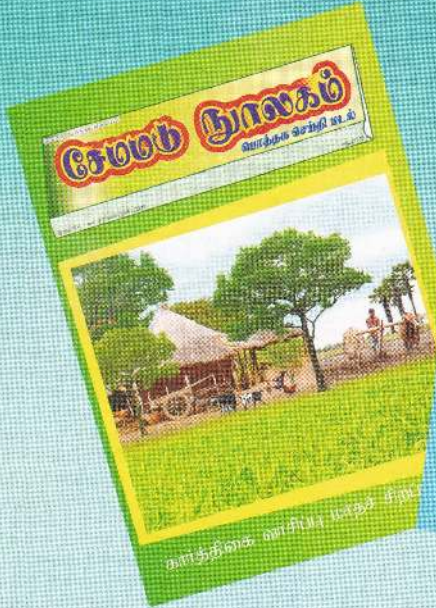
விலை : 60.00

விலை : 60.00

பத்மம் பதிப்பகம்
180.1/48 பீப்பள்ஸ் பார்க்
கொழும்பு - 11
தொ.பே:071-2726778

சேமமடு பொத்தகசாலை/ சேமமடு பதிப்பகம்

யு.ஜி.50, பீப்பள்ஸ் பார்க், கொழும்பு-11.

தொ.பே: 011-2472362, 2321905.

மின்னஞ்சல் : Chemamadu@yahoo.com

அகவிஞர்

கிடைக்குமிடங்கள்

முரளி கொயினிகேஷன்

185, டன்பார் வீதி,
ஹற்றன்
தொ.பே.இல: 051-2222041/42/43

குமரன் ரேட் சென்டர்

18, டெய்லிபயர் கொம்பில்லக்ஸ்
நுவரெலியா,
தொ.பே.இல: 052-2223416

நியூ கேசவன் புக்ஸ்டோல்,

56, டன்பார் வீதி,
ஹற்றன்.
தொ.பே.இல: 051-2222504
051-2222977

தனலட்சுமி புத்தகக்கடை

29, பிரதான வீதி,
கப்புற்றல
தொ.பே.இல: 057-2268205

கிரிசான் புத்தக நிலையம்

07, தபால்நிலைய வீதி,
மஸ்கெலியா.
தொ.பே.இல: 071-9531554

அகவிழி நிலையம்

81ஏ, இராஜவரோதயம் வீதி
திருகோணமலை.
தொ.பே.இல: 026-2224941

அறிவாலயம் புத்தகக்கடை

190B, புகையிரத வீதி,
வைரவப்பனியங்குளம்,
வவுனியா.
தொ.இல: 024-4920733

ஜானு புத்தக நிலையம்

ஆஸ்பத்திரி வீதி,
களுவாஞ்சிக் குடி.
தொ.பே.இல: 077-6446046

ABI புத்தக நிலையம்

(எலக்ரோனிக் கடை)
பிரதான வீதி, களுவாஞ்சிக் குடி
தொ.பே.இல: 065 22 50 950

நூர் மொகமட் நியூஸ் ஏஜன்ஸ்

132, பிரதான வீதி,
கிண்ணியா 03
தொ.பே.இல: 026-2236266

அகவிழி நிலையம்

37, ஒல்ட் ரெஸ்ற் கவுஸ் நோட்,
மட்டக்களப்பு.
தொ.பே.இல: 065-222-2097

பி. ஜெகதீஸ்வரன்

அமரசிங்கம் வீதி, ஆரயம்பதி
மட்டக்களப்பு.
தொ.பே.இல: 077-1261718
கை.தொ.இல: 077-9028679

அன்பு ஸ்ரோஸ்

14, பிரதான வீதி,
கல்முனை
தொ.பே.இல: 067-2229540

புக் லாப்

172, ராமனாதன் வீதி,
திருநெல்வேலி
யாழ்ப்பாணம்
தொ.பே.இல: 021-2227290
கை.தொ.இல: 0771-285749

எஸ். ஏ. முஹீர்

ஆசிரிய நூலகர்
மர்க்கல் வீதி
முதூர் - 05
தொ.பே. இல: 060 226 1158,
077 991 7758

கவிதா புத்தகக் கடை

வவுனியா
தொ.பே.இல: 0572223556

S. ஏகாந்தராஜன்

50/9, நாகல பஜார்,
ஹல்கிறனோயா,
தொ.பே.இல: 072-3715909

பராசக்தி ஏஜன்சீஸ்

71, பிரதான வீதி
பண்டாரவளை
தொ.பே.இல: 0572223556

M.T.M தெளசீர்

127/2, கண்டி வீதி
திகாரிய
தொ.பே.இல: 033-2292736/
0777-411543/071-4493154

பூபாலசிங்கம் புத்தகக் கடை

202, செட்டித் தெரு,
கொழும்பு - 11
தொ.பே.இல: 011-2422321

பூபாலசிங்கம் புத்தகக் கடை

309- A 2/3, காலி வீதி,
வெள்ளவத்தை, கொழும்பு.
தொ.பே.இல: 4515775/2504266

சேமமடு புத்தகக்கடை

UG 50, 52 பீப்பில்ஸ் பார்க்
கொழும்பு 11.
தொ.பே.இல: 011- 2472362

அல்குரசி புத்தக நிலையம்

28,1/2, புகையிரத வீதி
மாத்தளை.
தொ.பே.இல: 066 3662228

அகவிழி நிலையம்

189, வேம்படி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொ.பே.இல: 021-2229866

அகவிழி நிலையம்

66, பேராதனை வீதி,
கண்டி.
தொ.பே.இல: 081-2224041
கை.தொ.இல: 077-9148987

A.L. அனீஸ் அலி

302/A, நெசவு நிலைய சந்தி,
பொத்துவில் - 02
தொ.பே.இல: 077-9183597/060-2635567

ISSN 1868-1246

9 771888 124003